

Stephanus New Testament 1550

Provided by:

bible4u2lvhacg4b3to2e2veqpwmrc2c3tjf2wuuqiz332vlwmr4xbad.onion
bible4u.net
bible4u.i2p
bible4u.bit

Contact:

contact@bible4u.net

Public Domain

Everyone is permitted to copy, modify and distribute copies of this document for free as long as it's Biblical content remains unchanged.

Περιεχόμενα

<i>Περιεχόμενα</i>	3
1 ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	5
2 ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	29
3 ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	45
4 ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	71
5 ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	91
6 ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	115
7 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	125
8 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	135
9 ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	141
10 ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	145
11 ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	149
12 ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	153
13 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	157
14 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	161
15 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	163
16 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	167
17 ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	169
18 ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	171
19 ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	173
20 ΙΑΚΩΒΟΥ	181
21 ΠΕΤΡΟΥ Α΄	185
22 ΠΕΤΡΟΥ Β΄	189

23 ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	191
24 ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	195
25 ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	197
26 ΙΟΥΔΑ	199
27 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	201

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

1 βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαβιδ υιου αβρααμ ²αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου ³ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ ⁴αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων ⁵σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι ⁶ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαβιδ τον βασιλεα δαβιδ δε ο βασιλευς εγεννησεν τον σολομωντα εκ της του ουριου ⁷σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα ⁸ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν ⁹οζιας δε εγεννησεν τον ιωθαμ ιωθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν ¹⁰εξεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασσης δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν ¹¹ιωσιας δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσις βαβυλωνος ¹²μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ ¹³ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ ¹⁴αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ ¹⁵ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ ¹⁶ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος ¹⁷πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαβιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαβιδ εως της μετοικεσις βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσις βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες ¹⁸του δε ιησου χριστου η γεννησις ουτως ην μνηστευθεισης γαρ της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου ¹⁹ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην

²⁰ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαβιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθηεν εκ πνευματος εστιν αγιου ²¹τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων ²²τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος ²³ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος ²⁴διεγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποισεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου ²⁵και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα ²λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και πληομεν προσκυνησαι αυτω ³ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου ⁴και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γεννεται ⁵οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου ⁶και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ ⁷τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος ⁸και πεμπας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω ⁹οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον ¹⁰ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα ¹¹και ελθοντες εις την οικιαν ευρον το παιδιον μετ μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θη-

σαυρους αυτων προσπνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν ²και χρηματισθεντες κατα οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδη δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων ³αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατα οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ⁴ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον ⁵και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ⁶τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις ορειοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ⁷τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος ⁸φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ⁹τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατα οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω ¹⁰λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου ¹¹ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ ¹²ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη εκει απελθην χρηματισθεις δε κατα οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας ¹³και ελθων καταωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας ²και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμπλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον ⁵τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου ⁶και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁷ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας ⁹και μη δοξητε λε-

γειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹¹εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹²ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹³τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με ¹⁵αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον ¹⁶και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυς απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον ¹⁷και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου ²και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν ³και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου ⁵τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πετερυγιον του ιερου ⁶και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον καταω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου ⁷εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ⁸παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκυνησεις μοι ¹⁰τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ¹¹τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω ¹²ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν ¹³και καταλιπων την ναζαρετ ελθων καταωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν ορειοις ζαβουλων και νεφθαλειμ ¹⁴ινα πληρωθη το

ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁵γη ζαβουλων και γη νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων ¹⁶ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδε φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις ¹⁷απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ¹⁸περιπατων δε ο ιησους παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις ¹⁹και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων ²⁰οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοους ²²οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ²³και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ²⁴και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσπνευγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανις συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτοους ²⁵και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου ²και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοους λεγων ³μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴μακαριοι οι πενθοντες οτι αυτοι παρακληθησονται ⁵μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται ⁷μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται ⁸μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οφονται ⁹μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται ¹⁰μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹¹μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου ¹²χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφetas τους προ υμων ¹³υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων ¹⁴υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυ-

νεται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη ¹⁵ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια ¹⁶ουτως λαμπατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις ¹⁷μη νομισετε οτι πληθον καταλυσαι τον νομον η τους προφetas ουκ πληθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι ¹⁸αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανός και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται ¹⁹ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ²⁰λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ²¹ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει ²²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος ²³εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου ²⁴αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου ²⁵ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως στου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθηση ²⁶αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην ²⁷ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου μοιχευσεις ²⁸εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτης ηδη μοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου ²⁹ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιός σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³⁰και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³¹ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον ³²εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμψη μοιχεται ³³παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου ³⁴εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μπε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου ³⁵μπε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μπε εις ιεροσολυμα

οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεως ³μπε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι ²εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν ³ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος ²εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σου σιαγονα στρεφον αυτω και την αλλην ⁴και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον ⁴και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο ⁴τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης ⁴ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου ⁴εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας καλως ποιειτε τους μισουντας υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας ⁴οπως γεννησθε υιοι του πατρος υμων του εν ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους ⁴εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴και εαν ασπασησθε τους αδελφους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτως ποιουσιν ⁴εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ²οταν ουν ποιης ελεημοσυνην μη σαλπισης εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ³σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁵και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιαις των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁷προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρεια εν εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον ⁹ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα

σου ¹⁰ελθητω η βασιλεια σου γεννηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης ¹¹τον αρτον ημων τον επιουσιονδος ημιν σημερον ¹²και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων ¹³και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην ¹⁴εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος ¹⁵εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων ¹⁶οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νηψαι ¹⁸οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ¹⁹μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων ²²ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον ²⁴ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμμωνα ²⁵δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁶εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο ουρανιος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων ²⁷τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθηναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει ²⁹λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ³⁰ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ³¹μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³²παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων ³³ζητειτε δε πρωτον

την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³⁴μη ουν μεριμνησθε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7μη κρινετε ινα μη κριθητε ²εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις ⁴η πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου ⁵υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλαιν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ⁶μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλπητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας ⁷αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ⁸πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ⁹η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ¹⁰και εαν ιχθυον αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω ¹¹ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον ¹²παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται ¹³εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης ¹⁴οτι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωνη και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην ¹⁵προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες ¹⁶απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβωλων συκα ¹⁷ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει ¹⁸ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν ¹⁹παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ²⁰αραγε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους ²¹ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις ²²πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν ²³και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι

την ανομιαν ²⁴πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν ²⁵και κατεβη η βροχη και πληθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον ²⁷και κατεβη η βροχη και πληθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη ²⁸και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου ²⁹ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματαις

8καταβαντι δε αυτω απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ²και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα ⁴και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηдени ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις ⁵εισελθοντι δε τω ιησου εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον ⁶και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος ⁷και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον ⁸και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογον και ιαθησεται ο παις μου ⁹και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ¹⁰ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹¹λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακληθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ¹²οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγγος των οδοντων ¹³και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχω υπαγε και ως επιστευσας γεννηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη ¹⁴και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν ¹⁵και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγενη και διηκωνει αυτοις ¹⁶οψιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν ¹⁷οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προ-

φητου λεγοντος αυτος τας ασθενειας ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν ¹ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν ²και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ³και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλευουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ⁴ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεφον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου ⁵ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους ⁶και εμβαντι αυτω εις το πλοιοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ⁷και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν ⁸και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημας απολλυμεθα ⁹και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επιτιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ¹⁰οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω ¹¹και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσπων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης ¹²και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου πληθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας ¹³ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ¹⁴οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας επιτρεφον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων ¹⁵και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων και ιδου ωρησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασι ¹⁶οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων ¹⁷και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9 και εμβας εις το πλοιοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν ²και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ³και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει ⁴και ιδων ο ιησους τας ενθυμσεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων ⁵τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει ⁶ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λε-

γει τω παραλυτικω εγερθεις αρων σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου ⁷και εγερθεις απηλθεν εις τον οικον αυτου ⁸ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις ⁹και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιοιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁰και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ¹¹και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταις αυτου διατι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων ¹²ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ¹³πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ πληθον καλεσαι δικαιους αλλ αμαρτωλους εις μετανοιαν ¹⁴τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες διατι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν ¹⁵και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν ¹⁶ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται ¹⁷ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μηγε ρηγγυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους και αμφοτερα συντηρουνται ¹⁸ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται ¹⁹και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου ²⁰και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου ²¹ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι ²²ο δε ιησους επιστραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης ²³και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον ²⁴λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου ²⁵οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγειρη το κορασιον ²⁶και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην ²⁷και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαβιδ ²⁸ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε ²⁹τοτε ηψατο των οφθαλμων

αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γεννηθτω υμιν ³και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμσατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω ⁴οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη ⁵αυτων δε εξερχομενων ιδου προσπνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον ⁶και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες οτι ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ ⁷οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ⁸και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ⁹ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εκλελυμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα ¹⁰τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι ¹¹δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν ²των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου ³φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος ⁴σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον ⁵τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε ⁶πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ⁷πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων ⁸ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε νεκρους εγειρετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε ⁹μη κτησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων ¹⁰μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν ¹¹εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε ¹²εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην ¹³και εαν μεν η η οικια αξια ελθεται η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω ¹⁴και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων ¹⁵αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη ¹⁶ιδου

εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονημοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι περιστεραι ¹⁷προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτων μαστιγωσουσιν υμας ¹⁸και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν ¹⁹οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε ²⁰ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν ²¹παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ²²και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ²³οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου ²⁵αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικιακους αυτου ²⁶μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸και μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη ²⁹ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων ³⁰υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις ³²πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³³οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³⁴μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν ³⁵ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης ³⁶και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου ³⁷ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος ³⁸και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος ³⁹ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα

με ⁴ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληφεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληφεται ⁵και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσωσιν τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων ²ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμοτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου ³ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε ⁴τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ⁵τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηληθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁶αλλα τι εξηληθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλεων εισιν ⁷αλλα τι εξηληθετε ιδειν προφητην και λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ⁸ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ⁹αμην λεγω υμιν ουκ εγνηγεται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹⁰απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην ¹¹παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν ¹²και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι ¹³ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁴τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδαριοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων ¹⁵και λεγουσιν πυλσαμεν υμιν και ουκ ωρησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοπασθε ¹⁶ηλθεν γαρ ιωαννης μπε εσθιων μπε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁷ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης ¹⁸τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοσαν ¹⁹ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδαν οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοσαν ²⁰πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν ²¹και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθειςα

εως αδου καταβιβασθηση οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον ²²πλην λεγω υμιν οτι ην σοδωμων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι ²³εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ²⁴και ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²⁵παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²⁶δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας ²⁷αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων ²⁸ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν ²οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ³ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποισεν δαβιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου ⁴πως εισηληθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις ⁵η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν ⁶λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζων εστιν ωδε ⁷ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους ⁸κυριος γαρ εστιν και του σαββατου ο υιος του ανθρωπου και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων ⁹και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου ¹⁰ο δε ειπεν αυτοις τις εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει ¹¹ποσω ευν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν ¹²τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιης ως η αλλη ¹³οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν ¹⁴ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας ¹⁵και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹⁶οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁷ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον

και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει ¹ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλατειαις την φωνην αυτου ²καλαμον συντετριμμενον ου καταξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν εκβαλη εις νικος την κρισιν ³και εν τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν ⁴τοτε προσπνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν ⁵και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μπι ουτος εστιν ο υιος δαβιδ ⁶οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων ⁷ειδως δε ο ιησους τας ενθυμσεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτης ερημουται και πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ εαυτης ου σταθησεται ⁸και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ αυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου ⁹και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται ¹⁰ει δε εγω εν πνευματι θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹¹η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ¹²ο μη ων μετ εμου κατα εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ¹³δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις ¹⁴και ος αν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τουτω αιωνι ουτε εν τω μελλοντι ¹⁵η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται ¹⁶γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει ¹⁷ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας εκβαλλει τα αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα ¹⁸λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως ¹⁹εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση ²⁰τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελωμεν απο σου σημειον ιδειν ²¹ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ²²ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας ²³ανδρες νινευι-

ται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ²⁴βασιλισσα νοτου εγεθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι πληθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωντος και ιδου πλειον σολομωντος ωδε ²⁵οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει ²⁶τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁷τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ²⁸ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ²⁹ειπεν δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι ³⁰ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου ³¹και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ³²οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13 εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν ²και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εστηκει ³και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και πληθεν τα πετεινα και καταφαγεν αυτα ⁵αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα ⁸αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω διατι εν παραβολαις λαλεις αυτοις ¹¹ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται ¹²οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴και αναπληρουνται επ αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακουεσθε και

ου μη συνητε και βλέποντες βλέπετε και ου μη ιδητε ¹⁵επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους ¹⁶υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλέπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει ¹⁷αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεδυμησαν ιδειν α βλέπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ¹⁸υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος ¹⁹παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεις ²⁰ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθης μετα χαρας λαμβανων αυτον ²¹ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθης σκανδαλιζεται ²²ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται ²³ο δε επι την γην την καλην σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²⁴αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²⁵εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁶οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποισεν τοτε εφανη και τα ζιζανια ²⁷προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει τα ζιζανια ²⁸ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποισεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεις ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα ²⁹ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσπε αμα αυτοις τον σιτον ³⁰αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν τω καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου ³¹αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου ³²ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου ³³αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμην λαβουσα γυνη ενεκρυσεν εις αλευρουσατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ³⁴ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χω-

ρις παραβολης ουκ ελαλει αυτοις ³⁵οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης κοσμου ³⁶τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου ³⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου ³⁸ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου ³⁹ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελιοι εισιν ⁴⁰ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι κατακαιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου ⁴¹αποστέλει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν ⁴²και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁴³τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁴⁴παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυσεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον ⁴⁵παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας ⁴⁶ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον ⁴⁷παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση ⁴⁸ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον ⁴⁹ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων ⁵⁰και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁵¹λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε ⁵²ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵³και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρην εκειθεν ⁵⁴και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις ⁵⁵ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσης και σιμων και ιουδας ⁵⁶και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁷και εσκαν-

δαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου ³και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου ²και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης αυτος ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω ³ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου ⁴ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην ⁵και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον ⁶γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρξεν τω ηρωδη ⁷οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησται ⁸η δε προβιβασθεισα υπο της μητρος αυτης δος μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ⁹και ελυπηθη ο βασιλευς δια δε τους ορκους και τους συνανακειμενους εκελευσεν δοθηναι ¹⁰και πεμψας απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ¹¹και πνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και πνεγκεν τη μητρι αυτης ¹²και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου ¹³και ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεξη απο των πολεων ¹⁴και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχισθη επ αυτους και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων ¹⁵οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηληθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα ¹⁶ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χριαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν ¹⁷οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας ¹⁸ο δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε ¹⁹και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις ²⁰και εφαγον παντες και εχορησθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις ²¹οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων ²²και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους ²³και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει ²⁴το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζο-

μενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος ²⁵τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης ²⁶και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν ²⁷ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω εμι μη φοβεισθε ²⁸αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα ²⁹ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν ³⁰βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με ³¹ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας ³²και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος ³³οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει ³⁴και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ ³⁵και επιγοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσπνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ³⁶και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματαις και φαρισαιοι λεγοντες ²διατι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν ³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις διατι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁴ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα σου και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ⁵υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου ⁶και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁷υποκριται καλως προεφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων ⁸εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁹ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ¹⁰και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε ¹¹ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανθρωπον ¹²τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν ¹³ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουραnios εκριζωθησεται ¹⁴αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον

πεσονται ¹⁵αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην ¹⁶ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε ¹⁷ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται ¹⁸τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον ¹⁹εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυρια βλασφημια ²⁰ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε αντιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον ²¹και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος ²²και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεπσον με κυριε υιε δαβιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται ²³ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων ²⁴ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ²⁵η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι ²⁶ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁷η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων ²⁸τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γεννηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης ²⁹και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει ³⁰και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους ³¹ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ ³²ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³³και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³⁴και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια ³⁵και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην ³⁶και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω ³⁷και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματος επτα σπυριδας πληρεις ³⁸οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων ³⁹και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το πλοιον και ηλθεν

εις τα ορια μαγδαλα

16 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οφιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον των ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν ⁴και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ⁵ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ⁶οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ⁷ηνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ⁸ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε ⁹ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε ¹⁰πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹¹τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλ απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹²ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα τον υιον του ανθρωπου ¹³οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων ¹⁴λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε εινα ¹⁵αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ¹⁶και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαρ ιωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις ¹⁷καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομωσω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτης ¹⁸και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις ¹⁹τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος ²⁰απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²¹και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο ²²ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου

ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ²⁴τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁵ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ²⁶τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ²⁷μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου ²⁸αμην λεγω υμιν εισιν τινες των ωδε εστικωτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν ²και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως ³και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες ⁴αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια ⁵ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε ⁶και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ⁷και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε ⁸επαρantes δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον ⁹και καταβαινοντων αυτων απο του ορους εντειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δε ελθειν πρωτον ¹¹ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα ¹²λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλ εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων ¹³τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις ¹⁴και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτω ¹⁵και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλாகις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλாகις εις το υδωρ ¹⁶και προσπνευγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απι-

στος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ¹⁸και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης ¹⁹τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον διατι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁰ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ²¹τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια ²²αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων ²³και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ²⁴ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα ²⁵λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνησιν απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ²⁶λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αραγε ελευθεροι εισιν οι υιοι ²⁷ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυον αρων και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων ²και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γεννησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ⁴οστις ουν ταπεινωσιν εαυτον ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ⁵και ος εαν δεξηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ⁶ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος επι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθην εν τω πελαγει της θαλασσης ⁷ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται ⁸ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωνη χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον ⁹και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωνη εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ¹⁰ορατε

μη καταφρονήσετε ενός των μικρών τούτων λέγω γάρ υμιν ότι οι αγγέλοι αυτών εν ουρανοίς δια παντός βλέπουσιν το πρόσωπον του πατρός μου του εν ουρανοίς ¹¹ήλθεν γάρ ο υιός του ανθρώπου σωσαι το απολώλος ¹²τι υμιν δοκει εαν γεννηται τι άνθρωπω εκατον προβάτα και πλανηθη εν εξ αυτών ουχι αφεις τα εννενηκονταεννεα επι τα ορη πορευθεις ζητει το πλανώμενον ¹³και εαν γεννηται ευρειν αυτο αμην λέγω υμιν ότι χαιρει επ αυτώ μαλλον η επι τοίς εννενηκονταεννεα τοίς μη πεπλανημένοις ¹⁴ούτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρός υμών του εν ουρανοίς ινα αποληται εις των μικρών τούτων ¹⁵εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγχον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου ¹⁶εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου επι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριών σταθη παν ρημα ¹⁷εαν δε παρακουση αυτών ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικός και ο τελώνης ¹⁸αμην λέγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμένα εν τώ ουρανώ και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμένα εν τώ ουρανώ ¹⁹παλιν λέγω υμιν ότι εαν δυο υμών συμφωνήσωσιν επι της γης περι παντός πραγματος ου εαν αιτησώνται γεννησεται αυτοίς παρα του πατρός μου του εν ουρανοίς ²⁰ου γάρ εισιν δυο η τρεις συνηγμένοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσώ αυτών ²¹τοτε προσελθών αυτώ ο πετρος ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτώ εως επτακις ²²λέγει αυτώ ο ιησους ου λέγω σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντακις επτα ²³δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανών ανθρώπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δούλων αυτου ²⁴αρχαμένου δε αυτου συναιρειν προσπνεχθη αυτώ εις οφειλετης μυριών ταλαντών ²⁵μη έχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος αυτου πρηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι ²⁶πεσών ουν ο δουλος προσεκυνη αυτώ λέγων κυριε μακροθυμηση επ εμοι και παντα σοι αποδώσω ²⁷σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτώ ²⁸εξελθών δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδούλων αυτου ος ωφειλεν αυτώ εκατον δηναρια και κρατησας αυτον επινιγεν λέγων αποδος μοι ο τι οφειλεις ²⁹πεσών ουν ο συνδουλος αυτου εις τους ποδας αυτου παρεκαλει αυτον λέγων μακροθυμηση επ εμοι και παντα αποδώσω σοι ³⁰ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθών εβαλεν αυτον εις φυλακην εως ου αποδώ το οφειλομενον ³¹ιδόντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθόντες διεσαφησαν τώ κυριώ αυτών παντα τα γενομενα ³²τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λέγει αυτώ δουλε πο-

νηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με ³³ουκ εδει και σε ελεψαι τον συνδουλον σου ως και εγω σε ηλεψα ³⁴και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοίς βασανισταις εως ου αποδώ παν το οφειλομενον αυτώ ³⁵ούτως και ο πατηρ μου ο επουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τώ αδελφώ αυτου απο των καρδιών υμών τα παραπτώματα αυτών

19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τούτους μετρηεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου ²και ηκολουθησαν αυτώ οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει ³και προσηλθον αυτώ οι φαρισαιοι πειραζόντες αυτον και λέγοντες αυτώ ει εξεστιν ανθρώπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοίς ουκ ανεγνώτε ότι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποίησεν αυτους ⁵και ειπεν ενεκεν τούτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ⁶ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ⁷λέγουσιν αυτώ τι ουν μωσης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην ⁸λέγει αυτοίς ότι μωσης προς την σκληροκαρδιαν υμών επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμών απ αρχης δε ου γεγονεν ούτως ⁹λέγω δε υμιν ότι ος αν απολυση την γυναικα αυτου ει μη επι πορνεια και γαμψη αλλην μοιχεται και ο απολελυμενην γαμψας μοιχεται ¹⁰λέγουσιν αυτώ οι μαθηται αυτου ει ούτως εστιν η αιτια του ανθρώπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμψαι ¹¹ο δε ειπεν αυτοίς ου παντες χωρουσιν τον λογον τούτον αλλ οις δεδοται ¹²εισιν γάρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ούτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρώπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανών ο δυναμενος χωρειν χωρειτω ¹³τοτε προσπνεχθη αυτώ παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοίς και προσευξηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοίς ¹⁴ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιούτων εστιν η βασιλεια των ουρανών ¹⁵και επιθεις αυτοίς τας χειρας επορευθη εκειθεν ¹⁶και ιδου εις προσελθών ειπεν αυτώ διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωνν αιωνιον ¹⁷ο δε ειπεν αυτώ τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωνν τηρησον τας εντολας ¹⁸λέγει αυτώ ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις ¹⁹τιμα τον πατερα σου και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁰λέγει αυτώ ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεότη-

τος μου τι επι υστερω ²¹εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²²ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων ²⁴παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμπλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι ²⁶εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα εστιν ²⁷τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ²⁹και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληφεται και ζωνν αιωνιον κληρονομησει ³⁰πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου ²συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηνარიου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου ³και εξελθων περι την τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους ⁴κακεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν ⁵οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και εννατην ωραν εποισεν ωσαντως ⁶περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε ⁸οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναρion ¹⁰ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληφονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναρion ¹¹λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹²λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποισαν και ισους ημιν αυτους εποισας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα ¹³ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ

αδικω σε ουχι δηνარიου συνεφωνησας μοι ¹⁴αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι ¹⁵η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι ¹⁶ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁷και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις ¹⁸ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω ¹⁹και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται ²⁰τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου ²¹ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων εν τη βασιλεια σου ²²αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται υπο του πατρος μου ²⁴και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριουουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εστω υμων διακονος ²⁷και ος εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων δουλος ²⁸ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ²⁹και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς ³⁰και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραζαν λεγοντες ελεσον ημας κυριε υιος δαβιδ ³¹ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεσον ημας κυριε υιος δαβιδ ³²και στας ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν ³³λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι ³⁴σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεως ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθηθαην προς το ορος των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητας ²λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσα-

ντες αγαγετε μοι ³και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθως δε αποστελει αυτους ⁴τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ⁵ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι πρως και επιβεβηκως επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου ⁶προρευθεντες δε οι μαθηται και ποιψαντες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω ⁹οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαβιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹⁰και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος ¹¹οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας ¹²και εισπληθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας ¹³και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον εποιψατε σπηλαιον λυστων ¹⁴και προσπληθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους ¹⁵ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιψεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαβιδ ηγανακτησαν ¹⁶και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αυτον ¹⁷και καταλιπων αυτους εξηληθεν εξω της πολεως εις βηθανια και νυλισθη εκει ¹⁸πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν ¹⁹και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηληθεν επι αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μικετι εκ σου καρπος γεννηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη ²⁰και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη ²¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιψετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται ²²και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε ²³και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσπληθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ²⁴αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁵το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ου-

ρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ²⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην ²⁷και αποκριθεις τω ιησους ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁸τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σιμερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου ²⁹ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηληθεν ³⁰και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαντως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηληθεν ³¹τις εκ των δυο εποιψεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ³²ηληθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυντευσεν αμπελωνα και φραγμαον αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδοδοτο αυτον γεωργοις και απεδημησεν ³⁴οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ³⁵και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιψαν αυτοις ωσαντως ³⁷υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ⁴⁰οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις ⁴¹λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδοσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ⁴²λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ⁴³δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους αυτης ⁴⁴και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ⁴⁵και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους

οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων ὁμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ἵταλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου πτοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ὅτι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου ὅτι δε λοιποιοι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ἄκουσας δε ο βασιλευς ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ὅποτε λεγει τοις δουλويς αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ὅπορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ἵκαι εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων ἵεισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ἵκαι λεγει αυτω εταιρε πως εισπληθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφωμωθη ἵτοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερρον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ἵπολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ἵτοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω ἵκαι αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων ἵειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου ἵγνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται ἵεπιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσπνεγκαν αυτω δηναριον ἵκαι λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ἵλεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ἵκαι ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον ἵεν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον ἵλεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ἵησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμψας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω

αδελφω αυτου ὅμοιως και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα ἵυστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ἵεν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην ἵαποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ἵεν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν ἵπερι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος ἵεγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων ἵκαι ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσαντο επι τη διδαχη αυτου ἵοι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφωμωσεν τους σαδδουκαιιους συνηχησαν επι το αυτο ἵκαι επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων ἵδιδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω ἵο δε ιησους ειπεν αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη τη καρδια σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου ἵαυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη ἵδευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ἵεν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται ἵσυνηγημενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους ἵλεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαβιδ ἵλεγει αυτοις πως ουν δαβιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων ἵειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ἵει ουν δαβιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν ἵκαι ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηναι λογον ουδε ετολημψεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι

23 τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου ἵλεγων επι της μωσεως καθηδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ἵπαντα ουν οσα αν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν ἵδεσμενουςιν γαρ φορτια βαρεια και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα ἵπαντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ματιων αυτων ἵφιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθηδριας εν ταις συναγωγαις ἵκαι τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι ἵυμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε ἵκαι πατερα μη καλεσπετε υμων επι της γης εις γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις ἵμηδε κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν ο καθηγη-

της ο χριστος ¹ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος ²οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται ³ουαι δε υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα ⁴ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν ⁵ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσπλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων ⁶ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ⁷μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον ⁸και ος εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ⁹μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ¹⁰ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου ¹¹και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον ¹²και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ¹³ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυντερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ¹⁴οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμπλον καταπινοντες ¹⁵ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και ακρασιας ¹⁶φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος αυτων καθαρον ¹⁷ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οσσεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας ¹⁸ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεως και ανομιας ¹⁹ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ²⁰και λεγετε ει ημεν εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων ²¹ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφητας ²²και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ²³οφεις γεννηματα εχιδνων πως φυγητε απο της κρισεως της γεεννης ²⁴δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματεις και εξ αυτων απο-

κτενειτε και σταυρωσετε και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταις συναγωγαις υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν ²⁵οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ²⁶αμην λεγω υμιν ηξει ταυτα παντα επι την γενεαν ταυτην ²⁷ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνις τα νοσσια εαυτης υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε ²⁸ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος ²⁹λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπτε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

24 και εξελθων ο ιησους επορευετο απο του ιερου και προσπληθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τας οικοδομας του ιερου ²ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθησεται ³καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσπληθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιας και της συντελειας του αιωνος ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανησθ ⁵πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους πλανησουσιν ⁶μελλησετε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος ⁷εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπους ⁸παντα δε ταυτα αρχη ωδινων ⁹τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και αποκτενουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου ¹⁰και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους ¹¹και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους ¹²και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων ¹³ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος ¹⁵οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστος εν τοπω αγιω ο αναγιωσκων νοειτω ¹⁶τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν επι τα ορη ¹⁷ο επι του δωματος μη καταβαινετω αραι τι εκ της οικιας αυτου ¹⁸και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου ¹⁹ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις ²⁰προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος μηδε εν σαββατω ²¹εσται γαρ τοτε θλιψις με-

γαλη οια ου γεγονεν απ αρχης κοσμου εως του νυν ουδ ου μη γενηται ²²και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρχ δια δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι ²³τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη πιστευσητε ²⁴εγενηθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τους εκλεκτους ²⁵ιδου προειρηκα υμιν ²⁶εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσητε ²⁷ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως εσται και η παρουσία του υιου του ανθρωπου ²⁸οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι ²⁹ευθεως δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ³⁰και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοπονται πασαι αι φυλαι της γης και οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμεως και δοξης πολλης ³¹και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος φωνης μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως ακρων αυτων ³²απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα εκφυνηνωσκετε οτι εγγυς το θερος ³³ουτως και υμεις οταν ιδητε παντα ταυτα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ³⁴αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται ³⁵ο ουρανός και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁶περι δε της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος ³⁷ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσία του υιου του ανθρωπου ³⁸ωσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον ³⁹και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρην απαντας ουτως εσται και η παρουσία του υιου του ανθρωπου ⁴⁰τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται ⁴¹δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται ⁴²γρηγορευετε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται ⁴³εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορμησαι την οικιαν αυτου ⁴⁴δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴⁵τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις

την τροφην εν καιρω ⁴⁶μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁷αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁸εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν ⁴⁹και αρξηται τυπτειν τους συνδουλους εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων ⁵⁰ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει ⁵¹και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

25τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου ²πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι ³αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας εαυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⁴αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων ⁵χρονιζοντας δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον ⁶μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου ⁷τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων ⁸αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται ⁹απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις ¹⁰απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα ¹¹υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν ¹²ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ¹³γρηγορευετε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται ¹⁴ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου ¹⁵και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως ¹⁶πορευθεις δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα ¹⁷ωσαντως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτος αλλα δυο ¹⁸ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου ¹⁹μετα δε χρονον πολυον ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον ²⁰και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσπνευγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις ²¹εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²²προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα

μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις²³ εφη αυτω ο κυριος αυτου εν δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου²⁴ προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπεν κυριε εγνω σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας²⁵ και φοβηθεις απελθων εκρυφα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον²⁶ αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα²⁷ εδει ουν σε βαλαιν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω²⁸ αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα²⁹ τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου³⁰ και τον αχρειον δουλον εκβαλλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων³¹ οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου³² και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων³³ και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων³⁴ τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την πτοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου³⁵ επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με³⁶ γυμνος και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προς με³⁷ τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν³⁸ ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν³⁹ ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε⁴⁰ και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποισατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποισατε⁴¹ τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το πτοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου⁴² επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με⁴³ ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενη και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με⁴⁴ τοτε αποκριθησονται αυτω και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διπκονησαμεν σοι⁴⁵ τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποισατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποισατε⁴⁶ και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιων

νιον οι δε δικαιοι εις ζωνν αιωνιον

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου¹ οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι² τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερωσ του λεγομενου καιαφα³ και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν κρατησωσιν δολω και αποκτεινωσιν⁴ ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω⁵ του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου⁶ προσπληθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρον εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου⁷ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηνανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη⁸ ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις⁹ ηγνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε¹⁰ παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε¹¹ βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποισεν¹² αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποισεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης¹³ τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις¹⁴ ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια¹⁵ και απο τοτε εξητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω¹⁶ τη δε πρωτη των αζυμων προσπληθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα¹⁷ ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου¹⁸ και εποισαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και πτοιμασαν το πασχα¹⁹ οφιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα²⁰ και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με²¹ και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε²² ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει²³ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος²⁴ αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας²⁵ εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευλογησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου²⁶ και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου

παντες ²τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων ²λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου ³και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ³τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης ³μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ³αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει και παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ⁴εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με ⁵λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησομαι ομοιως και παντες οι μαθηται ειπον ⁶τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως ου απελθων προσευξωμαι εκει ⁷και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ⁸τοτε λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου ⁹και προελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ ¹⁰και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθηδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου ¹¹γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ¹²παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γεννηθω το θελημα σου ¹³και ελθων ευρισκει αυτους παλιν καθηδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ¹⁴και αφεις αυτους απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων ¹⁵τοτε ερχεται προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθηδετε το λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων ¹⁶εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με ¹⁷και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερεων και πρεσβυτερων του λαου ¹⁸ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον ¹⁹και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ²⁰ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ²¹και ιδου εις

των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον ²²τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεφον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα απολουνται ²³η δοκεις οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειους η δωδεκα λεγεωνας αγγελων ²⁴πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι ²⁵εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με ²⁶τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον ²⁷οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν ²⁸ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος ²⁹οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αυτον θανατωσωσιν ³⁰και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον ³¹υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον ³²και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινητι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ³³ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκισω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ³⁴λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ³⁵τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδειν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου ³⁶τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν ³⁷τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν ³⁸λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ³⁹ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁴⁰ο δε ηρνησατο εμπροσθεν παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις ⁴¹εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει τοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁴²και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον ⁴³μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁴⁴τοτε ηρξατο καταναθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ⁴⁵και εμνησθη ο πετρος του ρη-

ματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρηνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27 πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον και δισαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι ³τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσι και τοις πρεσβυτεροις ⁴λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων ο δε ειπον τι προς ημας συ οφει και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απεληθων απηγατο ⁵οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλιν αυτα εις τον κορβανον επει τιμη αιματος εστιν ⁶συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις ⁷διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον ⁸τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ⁹και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος ¹⁰ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις ¹¹και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹²τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹³και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα ¹⁴λιαν ¹⁵κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁶ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν ¹⁷συνημενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησους τον λεγομενον χριστον ¹⁸ηδει γαρ οτι δια φθορον παρεδωκαν αυτον ¹⁹καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον ²⁰οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησους απολεσωσιν ²¹αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν ²²λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησους τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω ²³ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁴ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθως ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οφεσθε ²⁵και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα

τεκνα ημων ²⁶τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησους φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησους εις το πραιτωριον συνηγαγον επι αυτον ολην την σπειραν ²⁸και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην ²⁹και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁰και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³²εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ος εστιν λεγομενος κρανιου τοπος ³⁴εδωκαν αυτω πειν οξος μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πειν ³⁵σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του προφητου διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον ³⁶και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁸τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων ³⁹οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων ⁴⁰και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον ⁴²αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν αυτω ⁴³πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος ⁴⁴το δ αυτω και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτω ⁴⁵απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας εννατης ⁴⁶περι δε την εννατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λαμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινατι με εγκατελιπες ⁴⁷τινες δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος ⁴⁸και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον ⁵⁰ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν ⁵²και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων

ηγερθη ³ και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισπληθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις ⁴ ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος ⁵ ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω ⁶ εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεдайου ⁷ οφιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αρμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευσεν τω ιησου ⁸ ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα ⁹ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα ¹⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομψεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ¹¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ¹² τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον ¹³ λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι ¹⁴ κελυσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης ¹⁵ εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε ¹⁶ οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ² και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου ³ ην δε η ιδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων ⁴ απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι ⁵ αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οίδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος ⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγελιαι τοις μαθηταις αυτου ⁹ ως δε επορευοντο απαγγελιαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ο ιησους απηνητησεν αυταις λεγων χαι-

ρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω ¹⁰ τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν κακει με οφονται ¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα ¹² και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις ¹³ λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων ¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν ¹⁵ οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφνημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον ¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους ¹⁷ και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν ¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης ¹⁹ πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος ²⁰ διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα εντειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

1 Αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου ²ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ³φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁵και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτίας αυτων ⁶ην δε ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμπλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον ⁷και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω ⁹και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις πληθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην ¹⁰και ευθεως αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον ¹¹και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ¹²και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον ¹³και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω ¹⁴μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην πληθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου ¹⁵και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων ¹⁸και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹⁹και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα

δικτυα ²⁰και ευθεως εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν ²²και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματαις ²³και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη πληθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου ²⁵και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς αυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασι τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυς εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες πληθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσοσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις ³²οφιας δε γενομενης οτε εδου ο πλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν ³⁴και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεη λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον ³⁵και πρωι εννουχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσπυχετο ³⁶και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε ³⁸και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα κακει κηρυξω εις τουτο γαρ εξελπηλυθα ³⁹και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγασι αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την

χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁵και εμβριμψαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον ⁶και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις ⁷ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2 και παλιν εισηλθεν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν ¹και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον ²και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ³και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁴ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ⁵ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων ⁶τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος ⁷και ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ⁸τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ⁹ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω ¹⁰σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου ¹¹και ηγεθη ευθεως και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν ¹²και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους ¹³και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁴και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁵και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει ¹⁶και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρον αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ¹⁷και ησαν οι μαθηται ιωαννου

και οι των φαρισαιων ηπιστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω διατι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων ηπιστευουσιν οι δε σοι μαθηται ου ηπιστευουσιν ¹⁸και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ηπιστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται ηπιστευειν ¹⁹ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε ηπιστευουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ²⁰και ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιρραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²¹και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον ²²και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας ²³και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁴και αυτος ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαβιδ οτε χρειαν εσχεν και επειναςεν αυτος και οι μετ αυτου ²⁵πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ του αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν ²⁶και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον ²⁷ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα ¹και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου ²και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον ³και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων ⁴και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη ⁵και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν ⁶και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας ⁷και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιας και περαν του ιορδανου και οι περιτυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον ⁸και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον ⁹πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφω-

νται όσοι είχαν μαστιγασ¹¹ και τα πνεύματα τα ακαθάρτα όταν αυτόν εθεώρει προσεπιπτεν αυτό και εκράζεν λέγοντα ότι συ ει ο υίος του θεού¹² και πολλά επέτιμα αυτοίς ινα μη αυτόν φανερόν ποιήσωσιν¹³ και αναβαίνει εις το όρος και προσκαλείται ους ήθελεν αυτός και απήλθον προς αυτόν¹⁴ και έποίησεν δώδεκα ινα ώσιν μετ αυτού και ινα αποστείλη αυτούς κηρυσσειν¹⁵ και έχειν έξουσίαν θεράπειν τας νόσους και εκβάλλειν τα δαιμόνια¹⁶ και επέθηκεν τώ σιμωνί όνομα πέτρον¹⁷ και ιακώβον τον του ζεβεδαιου και ιωάννην τον αδελφον του ιακώβου και επέθηκεν αυτοίς όνοματα βοανέργες ο έστιν υιοί βροντής¹⁸ και άνδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαίον και ματθαιον και θώμαν και ιακώβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμόνα τον κανανίτην¹⁹ και ιουδαν ισκαριώτην ός και παρέδωκεν αυτόν και έρχονται εις οικόν²⁰ και συνέρχεται παλιν όχλος ώστε μη δύνασθαι αυτούς μητε άρτον φαγειν²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτού έξήλθον κρατῆσαι αυτόν έλεγον γάρ ότι έξεστη²² και οι γραμματείς οι απο ιεροσολυμών καταβαντες έλεγον ότι βεελζεβούλ έχει και ότι εν τώ άρχοντι των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια²³ και προσκαλεσάμενος αυτούς εν παραβολαίς έλεγεν αυτοίς πως δύναται σατανάς σατανάν εκβάλλειν²⁴ και εαν βασιλεία εφ εαυτήν μερισθῆ ου δύναται σταθῆναι η βασιλεία εκείνη²⁵ και εαν οικία εφ εαυτήν μερισθῆ ου δύναται σταθῆναι η οικία εκείνη²⁶ και ει ο σατανάς άνεστη εφ εαυτόν και μεμερισται ου δύναται σταθῆναι αλλά τέλος έχει²⁷ ου δύναται ουδεις τα σκευῆ του ισχυρού εισέλθων εις την οικίαν αυτού διαρπάσαι εαν μη πρώτον τον ισχυρόν δῆσῃ και τότε την οικίαν αυτού διαρπάσει²⁸ αμὴν λέγω υμῖν ότι πάντα αφεθήσεται τα άμαρτήματα τοίς υίοίς των ανθρώπων και βλασφημίαι όσας αν βλασφημῶσιν²⁹ ός δ αν βλασφημῆσῃ εις το πνεύμα το άγιον ουκ έχει άφεσιν εις τον αιώνα άλλ ένοχος έστιν αιωνίου κρίσεως³⁰ ότι έλεγον πνεύμα ακάθαρτον έχει³¹ έρχονται ουν οι αδελφοί και η μητήρ αυτού και έξω έστῶτες απέστειλαν προς αυτόν φωνούντες αυτόν³² και εκάθητο όχλος περι αυτόν ειπον δε αυτόν ίδου η μητήρ σου και οι αδελφοί σου έξω ζήτουσιν σε³³ και απεκριθή αυτοίς λέγων τίς έστιν η μητήρ μου η οι αδελφοί μου³⁴ και περιβλεψάμενος κύκλῳ τους περι αυτόν καθημένους λέγει ίδε η μητήρ μου και οι αδελφοί μου³⁵ ός γάρ αν ποιήσῃ το θέλημα του θεού ουτός αδελφος μου και αδελφή μου και μητήρ έστιν

4 και παλιν ηρξάτο διδάσκειν παρα την θαλάσσαν και συνήχθη προς αυτόν όχλος πολύς ώστε αυτόν έμβαντα εις το πλοίον καθῆσθαι εν τη θαλάσση και πᾶς ο όχλος προς την θαλάσσαν επι τῆς γῆς ην³ και εδίδασκεν αυτούς εν παραβολαίς πολλά και

έλεγεν αυτοίς εν τη διδασχῆ αυτού³ ακουετε ίδου έξήλθεν ο σπειρών του σπειραί⁴ και έγενετο εν τώ σπειρείν ο μεν έπεσεν παρα την οδόν και ήλθεν τα πέτεινα του ουρανού και κατέφαγεν αυτό⁵ άλλο δε έπεσεν επι το πέτρωδες όπου ουκ έχειν γῆν πολλήν και ευθέως έξανείλειεν δια το μη έχειν βάθος γῆς⁶ ήλιου δε ανατείλαντος εκανματίσθη και δια το μη έχειν ρίζαν έξηρανθή⁷ και άλλο έπεσεν εις τας ακανθας και άνεβῆσαν αι ακανθαι και συνεπνίξαν αυτό και καρπόν ουκ έδωκεν⁸ και άλλο έπεσεν εις την γῆν την καλήν και εδίδου καρπόν αναβαινοντα και αυξανοντα και έφερεν εν τριακόντα και εν έξηκόντα και εν εκατόν⁹ και έλεγεν αυτοίς ο έχων ωτα ακουειν ακουετω¹⁰ ότε δε έγενετο καταμόνας ηρώτησαν αυτόν οι περι αυτόν συν τοίς δώδεκα την παραβολήν¹¹ και έλεγεν αυτοίς υμῖν δεδοται γινώναι το μυστήριον τῆς βασιλείας του θεού εκείνοις δε τοίς έξω εν παραβολαίς τα πάντα γινεται¹² ινα βλέποντες βλέπωσιν και μη ιδώσιν και ακουοντες ακουώσιν και μη συνιώσιν μηποτε επιστρέψωσιν και αφεθή αυτοίς τα άμαρτήματα¹³ και λέγει αυτοίς ουκ οιδάτε την παραβολήν ταυτήν και πως πᾶσας τας παραβολας γνώσεσθε¹⁴ ο σπειρών τον λόγον σπειρεί¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδόν όπου σπειρεται ο λόγος και όταν ακουώσιν ευθέως έρχεται ο σατανάς και αίρει τον λόγον τον εσπαρμένον εν ταις καρδιαίς αυτών¹⁶ και ουτοι εισιν όμοίως οι επι τα πέτρωδη σπειρομενοι οι όταν ακουώσιν τον λόγον ευθέως μετ χάρας λαμβανουσιν αυτόν¹⁷ και ουκ έχουσιν ρίζαν εν εαυτοίς αλλά προσκαιροί εισιν ειτα γενομένης θλίψεως η διώγμου δια τον λόγον ευθέως σκανδαλίζονται¹⁸ και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λόγον ακουοντες¹⁹ και αι μερίμναι του αιώνος τουτου και η άπατη του πλούτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευόμεναι συμπνιγουσιν τον λόγον και ακαρπός γινεται²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γῆν την καλήν σπαρέντες οιτινες ακουουσιν τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορουσιν εν τριακόντα και εν έξηκόντα και εν εκατόν²¹ και έλεγεν αυτοίς μητι ο λυχνός έρχεται ινα υπο τον μώδιον τέθη η υπο την κλίνην ουχ ινα επι την λυχνίαν επιτεθη²² ου γάρ έστιν τι κρυπτόν ο εαν μη φανερωθή ουδε έγενετο αποκρυφόν άλλ ινα εις φανερόν έλθῃ²³ ει τίς έχει ωτα ακουειν ακουετω²⁴ και έλεγεν αυτοίς βλέπετε τί ακουετε εν ω μετρω μετρεϊτε μετρηθήσεται υμῖν και προστεθήσεται υμῖν τοίς ακουούσιν²⁵ ός γάρ αν έχῃ δοθήσεται αυτόν και ός ουκ έχει και ο έχει αρθήσεται απ αυτού²⁶ και έλεγεν ουτως έστιν η βασιλεία του θεού ως εαν άνθρωπος βαλή τον σπόρον επι τῆς γῆς²⁷ και καθυδῆ και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπόρος βλαστάνῃ και μηκύνῃται ως ουκ οιδεν αυτός²⁸ αυτομάτη γάρ η γῆ καρποφορεϊ πρώτον χορτόν

εἶτα σταχυν εἶτα πληρη σιτον εν τῷ σταχυι ²οταν δε παραδῶ ο καρπος ευθεως αποστειλλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος ³και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην ⁴ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης ⁵και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν ⁶και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυνατο ακουειν ⁷χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελυεν παντα ⁸και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν ⁹και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τῷ πλοιῳ και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου ¹⁰και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι ¹¹και ην αυτος επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτῷ διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ¹²και διεγερθεις επετιμωσεν τῷ ανεμῳ και ειπεν τη θαλασση σιωπα περιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη ¹³και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν ¹⁴και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτῷ

5 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων ²και εξελθοντι αυτῷ εκ του πλοιου ευθεως απηνητησεν αυτῷ εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτῷ ³ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημειοις και ουτε αλυσεσιν ουδεις ηδυνατο αυτον δεσαι ⁴δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι ⁵και διαπαντος νυκτος και ημερας εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις ⁶ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτῷ ⁷και κραξας φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης ⁸ελεγεν γαρ αυτῷ εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου ⁹και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας ¹¹ην δε εκει προς τα ορη αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹²και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν ¹³και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακα-

θαρτα εισπληθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ⁴οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος ⁵και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ⁶και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τῷ δαιμονιζομενῳ και περι των χοιρων ⁷και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ⁸και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου ⁹ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτῷ υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος εποιησεν και ηλεψεσεν σε ¹⁰και απηληθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτῷ ο ιησους και παντες εθαυμαζον ¹¹και διαπερασαντος του ιησου εν τῷ πλοιῳ παλιν εις το περαν συνηχηθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ¹²και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου ¹³και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται ¹⁴και απηληθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτῷ οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον ¹⁵και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα ¹⁶και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ εαυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ¹⁷ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τῷ οχλῳ οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ¹⁸ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι ¹⁹και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τῷ σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος ²⁰και ευθεως ο ιησους επιγινους εν εαυτῷ την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τῷ οχλῳ ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων ²¹και ελεγον αυτῷ οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνεθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο ²²και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ²³η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτῷ και ειπεν αυτῷ πασαν την αληθειαν ²⁴ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου ²⁵ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον ²⁶ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τῷ αρχισυναγωγῳ μη φοβου μονον πιστευε ²⁷και ουκ αφηκεν ουδενα αυτῷ συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ²⁸και ερχεται εις τον οικον του

αρχισυναγωγού και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα ³και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων απαντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον ⁴και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι ⁴και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη ⁴και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

Ο και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ²και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω οτι και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται ³ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ⁴ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου ⁵και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν ⁶και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων ⁷και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ⁸και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον ⁹αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας ¹⁰και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν ¹¹και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη ¹²και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν ¹³και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον ¹⁴και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω ¹⁵αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν η ως εις των προφητων ¹⁶ακουσας δε ο ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων ¹⁷αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν

τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν τη φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεως αυτου ηκουεν ²¹και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγαστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας ²²και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι ²³και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου ²⁴η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁵και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δως εξ αυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθητησαι ²⁷και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατωρα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου ²⁸ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης ²⁹και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν τω μνημειω ³⁰και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδίδαξαν ³¹και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ηνκαιρουν ³²και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν ³³και ειδον αυτους υπαγοντας οι οχλοι και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον ³⁴και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ³⁵και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ³⁶απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ³⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν διακοσιων δηναριων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν ³⁸ο δε λεγει αυτοις ποσους αρ-

τους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας ³ και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ⁴ και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα ⁴ και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν ⁴ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν ⁴ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων ⁴ και ησαν οι φαγοντες τους αρτους ωσει πεντακισχιλιοι ανδρες ⁴ και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιο και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυση τον οχλον ⁴ και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι ⁴ και οψιας γενομενης ην το πλοιο εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης ⁴ και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαινειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους ⁴ οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν ⁵ παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ² και ανεβη προς αυτους εις το πλοιο και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκ περισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον ² ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ η καρδια αυτων πεπωρωμενη ³ και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γενησαρετ και προσωρμισθησαν ⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγνοντες αυτον ⁵ περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν ⁵ και οπου αν εισπορευετο εις κωμας η πολεις η αγρους ενταις αγοραις ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοινας χειρισιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμψαντο ³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴ και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων ⁵ επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματαις διατι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την πα-

ραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χειρισιν εσθιουσιν τον αρτον ^ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλως προεφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απεμου ² ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ³ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁴ και ελεγεν αυτοις καλως αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹ ^{μωσης} γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹ υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφελθης ² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁴ και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε ⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹ ^{ει} τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹ και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης ¹ και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹ ^{οτι} ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ² ^{ελεγεν} δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ² ^{εσωθεν} γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ² κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοι ασελγεια οφθαλμοις πονηρος βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴ και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνος και εισελθων εις την οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου ²⁶ ην δε η γυνη ελληνης συροφοινησσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλλη εκ της θυγατρος αυτης ²⁷ ο δε ησους ειπεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτου τον λογον υπαγε

εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου ³⁰ και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης ³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος πληθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως ³² και φερουσιν αυτω κωφον μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³³ και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας νηατο της γλωσσης αυτου ³⁴ και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχητη ³⁵ και ευθεως διανοιχηθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως ³⁶ και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστειλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον ³⁷ και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8 εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις ¹ σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ² και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκασιν ³ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας ⁴ και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα ⁵ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁶ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα ⁷ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σφυριδας ⁸ ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτους ⁹ και ευθεως εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου πληθεν εις τα μερη δαλμανουθα ¹⁰ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον ¹¹ και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹² και αφεις αυτους εμβας παλιν εις το πλοιον απηλθεν εις το περαν ¹³ και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω ¹⁴ και διεστειλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ¹⁵ και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν ¹⁶ και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογισθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων

¹⁷ οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁸ οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακιςχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ¹⁹ οτε δε τους επτα εις τους τετρακιςχιλιους ποσων σφυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα ²⁰ και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε ²¹ και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται ²² και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει ²³ και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας ²⁴ ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και εποησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας ²⁵ και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινη εν τη κωμη ²⁶ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα ²⁷ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων ²⁸ και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε εινα απκριθεις δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος ²⁹ και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου ³⁰ και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι ³¹ και παρηρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω ³² ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³³ και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁴ ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην ³⁵ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁶ η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁷ ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θα-

νατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει ²και μεθ ημερας εξ παραλαμβάνει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και τον ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³και τα ματια αυτου εγενετο στίλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφους επι της γης ου δυναται λευκαναι ⁴και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωσει και ησαν συλλαλουντες τω ιησου ⁵και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωσει μιαν και ηλια μιαν ⁶ου γαρ ηδει τι λαληση ησαν γαρ εκφοβοι ⁷και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε ⁸και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων ⁹καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται ¹⁰α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹¹και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹²και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη ¹⁴αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελσαν καθως γεγραπται επ αυτον ¹⁵και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεις συζητουντας αυτοις ¹⁶και ευθεως πας ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον ¹⁷και επηρωτησεν τους γραμματεις τι συζητειτε προς αυτους ¹⁸και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον ¹⁹και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ²⁰ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με ²¹και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων ²²και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν ²³και πολλακις αυτον και εις πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας ²⁴ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι ²⁵και ευθεως κραξας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια ²⁶ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το

αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον ²⁷και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν ²⁸ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη ²⁹και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ³⁰και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια ³¹και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω ³²εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδεται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται ³³οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι ³⁴και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε ³⁵οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων ³⁶και καθιστας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ³⁷και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις ³⁸ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁹απεκριθη δε αυτω ο ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ⁴⁰ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με ⁴¹ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁴²ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν τω ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴³και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ⁴⁴και εαν σκανδαλιση σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωνν εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁵οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁶και εαν ο πους σου σκανδαλιση σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωνν χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁷οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁸και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιση σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ⁴⁹οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το

πυρ ου σβεννυται ⁴⁹πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ¹και προσελθοντες οι φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης ³οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁵απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος ⁶ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου ⁷και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁸ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ⁹και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹⁰και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμψη αλλην μοιχεται επ αυτην ¹¹και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχεται ¹²και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν ¹³ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁴αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁵και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ τας χειρας επ αυτα πυλογει αυτα ¹⁶και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζων αιωνιον κληρονομησω ¹⁷ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁸τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ¹⁹ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτπτος μου ²⁰ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος τοις πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον σταυρον ²¹ο δε στυγναςας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²²και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται ²³οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον

εστιν τους πεποιθοτας επι τοις χρημασι εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁴ευκοπωτερον εστιν καμπλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι ²⁶εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα τω θεω ²⁷και ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁸αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ²⁹εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³⁰πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι πρωτοι ³¹ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³²οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³³και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁴και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ξεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν ³⁵ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁶οι δε ειπον αυτωδος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁷ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι ³⁸οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε ³⁹το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις πτοιμασται ⁴⁰και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴¹ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴²ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται διακονος υμων ⁴³και ος αν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁴και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁵και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και

των μαθητών αυτού και οχλου ικανου υιος τιμαίου βαρτιμαίος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτών "και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραίος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαβιδ ιησου ελεησον με "και επετιμών αυτώ πολλοι ινα σωτηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαβιδ ελεησον με "και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτώ θαρσει εγειραι φωνει σε "ο δε αποβαλων το ιματιον αυτού αναστας ηλθεν προς τον ιησουν "και αποκριθεις λεγει αυτώ ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτώ ραββوني ινα αναβλεπω "ο δε ιησους ειπεν αυτώ υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητών αυτού "και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμών και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ' ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε "και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτού χρεϊαν εχει και ευθεως αυτον αποστελει ωδε "απηλθον δε και ευρον τον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυσουν αυτον "και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον "οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους "και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτώ τα ιματια αυτών και εκαθισεν επ' αυτώ "πολλοι δε τα ιματια αυτών εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυσον εις την οδον "και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου "ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημών δαβιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις "και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα "και τη επαυριον εξελθοντων αυτών απο βηθανιας επεινασεν "και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει' αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ' αυτην ουδεν ευρεν ει' μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων "και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτού "και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν "και ουκ ηφειεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου "και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης

κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων "και ηκουσαν οι γραμματεεις και οι αρχιερεις και εξητουν πως αυτον απολεσουσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτού "και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως "και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων "και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτώ ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται "και αποκριθεις ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου "αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτού αλλα πιστευση οτι α' λεγει γινεται εσται αυτώ ο εαν ειπη "δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτεισθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν "και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει' τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμών ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμών "ει' δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμών ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμών "και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτού ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεεις και οι πρεσβυτεροι "και λεγουσιν αυτώ εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιης "ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας καγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω "το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι "και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτώ "αλλ' εαν ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην "και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν "και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος "οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον "και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον "και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτεινοντες "ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτού απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου "εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρο-

νομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομα ¹και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος ²τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ³ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας ⁴παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θυμαστι εν οφθαλμοις ημων ⁵και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ⁶και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ⁷οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κηνησιν καισαρι δουναι η ου ⁸δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ⁹οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος ¹⁰και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθανασαν επ αυτω ¹¹και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ¹²διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ¹³επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ¹⁴και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαντως ¹⁵και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη ¹⁶εν τη ουν αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ¹⁷και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ¹⁸οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ως αγγελιοι οι εν τοις ουρανοις ¹⁹περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι της βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ²⁰ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε ²¹και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουτων ειδως οτι καλως αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη πασων εντολη ²²ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη πασων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν ²³και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυ-

χης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη ²⁴και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ²⁵και ειπεν αυτω ο γραμματευς καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι εις εστιν θεος και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου ²⁶και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και των θυσιων ²⁷και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακρην ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ²⁸και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος εστιν δαβιδ ²⁹αυτος γαρ δαβιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως ανθω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ³⁰αυτος ουν δαβιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως ³¹και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις ³²και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ³³οι κατεσθιοντες τας οικιας των ημων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα ³⁴και καθισσας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ³⁵και ελθουσα μια ηρηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης ³⁶και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η ηρηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλοντων εις το γαζοφυλακιον ³⁷παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ¹και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ος ου μη καταλυθη ²και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατα ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας ³ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι ⁴ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τις υμας πλανησιν ⁵πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν ⁶οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τε-

λος ἔγερθησεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τοποὺς καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαὶ ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα βλέπετε γὰρ ποτε οὐ καὶ ἡμεῖς εἰς ἐσθλὰ παραδώσομεν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρησεσθε καὶ ἐπὶ νγεμονῶν καὶ βασιλεῶν σταθσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτυρίον αὐτοῖς ¹καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον ὅταν δὲ ἀγαγῶσιν ὑμᾶς παραδιδόντες μὴ προμεριμνατε τί λαλήσετε μὴδὲ μελετάτε ἀλλὰ ὅταν δοθῆ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε οὐ γὰρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ²παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ ἐπαναστησονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς ³καὶ ἐσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθῆναι ὑπὸ δαυιδ τοῦ προφήτου ἐστὸς οὗ οὐ δεῖ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖται τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη ⁵ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δωματός μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν μὴδὲ εἰσελθῆτω ἀραι τί ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ⁶καὶ ὁ ἐἰς τὸν ἀγρὸν ὧν μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω ἀραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ⁷οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ⁸προσευχεσθε δὲ ἵνα μὴ γεννηταὶ ἢ φυγῆ ὑμῶν χειμῶνος ⁹ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις οἷα οὐ γέγονεν τοιαυτὴ ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἢς ἐκτίσεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γεννηταὶ ¹⁰καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκόλοβωσεν τὰς ἡμέρας οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς ἐξέλεξατο ἐκόλοβωσεν τὰς ἡμέρας ¹¹καὶ τότε εἰ τις ὑμῖν εἶπῃ ἴδου ὡδε ὁ χριστὸς ἢ ἴδου ἐκεῖ μὴ πιστεύετε ¹²ἔγερθησονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τεράτια πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς ¹³ὑμεῖς δὲ βλέπετε ἴδου προειρηκὰ ὑμῖν πάντα ¹⁴ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς ¹⁵καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπιπτόντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται ¹⁶καὶ τότε οὐρανοὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης ¹⁷καὶ τότε ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυναξοὺν τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνεμῶν ἀπ' ἀκροῦ γῆς ἕως ἀκροῦ οὐρανοῦ ¹⁸ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μαθετε τὴν παραβολὴν ὅταν αὐτῆς ἴδῃ ὁ κλάδος ἀπαλὸς γεννηταὶ καὶ ἐκφυτὰ φύλλα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θερὸς ἐστὶν ¹⁹οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύρας ²⁰ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ παρελθῆ ἢ γενεὰ αὐτῆ μεχρὶς οὐ πάντα ταῦτα γεννηταὶ ²¹ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελευσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελθῶσιν ²²περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ

οἱ ἀγγελοὶ οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατὴρ ²³βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ προσευχεσθε οὐκ οἰδατε γὰρ ποτε ὁ καιρὸς ἐστὶν ²⁴ὡς ἀνθρώπος ἀποδημὸς ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούσ τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρῶρῳ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῆ ²⁵γρηγορεῖτε οὐν οὐκ οἰδατε γὰρ ποτε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐρχεται ὅψῃ ἢ μεσονυκτίου ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωὶ ²⁶μὴ ἐλθὼν ἐξαιφνης εὐρη ὑμᾶς καθευδόντας ²⁷ἀ δὲ ὑμῖν λέγω πάνσιν λέγω γρηγορεῖτε

14 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμερᾶς καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δολῷ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ εορτῇ μῆποτε θορυβὸς ἐστὶ τῷ λαῷ ²καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτοῦ ἐν βῆθανια ἐν τῇ οἰκίᾳ σιμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένον αὐτοῦ πλῆθον γυνή ἐχούσα ἀλαβαστρὸν μυροῦ ναρδου πιστικῆς πολυτελοῦς καὶ συντριψασα τὸ ἀλαβαστρὸν κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἦσαν δὲ τινεὶ ἀγανακτοῦντες πρὸς αὐτὸν καὶ λέγοντες εἰς τί ἢ ἀπώλεια αὐτῆ τοῦ μυροῦ γέγονεν ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πράθῃναι ἐπὶ τριακοσίων δηνარიῶν καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν ἀφετε αὐτὴν τί αὐτῇ κοπούς παρεχετε καλὸν ἔργον εἰργασάτο εἰς ἐμὲ ἵνα πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἐχετε μεθ' ἑαυτῶν καὶ ὅταν θείλητε δύνασθε αὐτοὺς ἐν ποίπῃ ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἐχετε ὁ εἶχεν αὐτὴ ἐποίησεν προελάβεν μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν ἄμην λέγω ὑμῖν οὐ μὴ κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτὴ λαληθήσεται εἰς μνημοσύνην αὐτῆς ¹καὶ ὁ ἰουδαῖος ὁ ἰσκαριώτης εἰς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς ²οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχαρήσαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργυρίον δοῦναι καὶ ἐζήτη πῶς ευκαιρῶς αὐτὸν παραδῶ ³καὶ τῇ πρῶτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἄζυμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθνηον λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πού θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμασῶμεν ἵνα φαγῆς τὸ πάσχα ⁴καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κέραμιον ὕδατος βασταζὼν ἀκολουθήσατε αὐτῷ ⁵καὶ ὅπου εἰσελθῆ εἰπάτε τῷ οἰκοδεσποτῇ ὅτι ὁ διδασκαλὸς λέγει πού ἐστὶν τὸ καταλύμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φαγῶ ⁶καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγειον μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμὸν ἐκεῖ ἐτοιμασάτε ἡμῖν ⁷καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ πλῆθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς καὶ πτοίμασαν τὸ πάσχα ⁸καὶ οἰσίας γενομένης ἐρχεται μετὰ τῶν δώδεκα ⁹καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιοντῶν εἶπεν ὁ ἰησοῦς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ ¹⁰οἱ δὲ ἠρξάντο λυπείσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἰς μῆτι ἐγὼ καὶ ἄλλος μῆτι ἐγὼ ¹¹ὁ δὲ ἀποκριθεὶς

ειπεν αυτοις εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον ²¹ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδεται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²²και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ²⁴και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον ²⁵αμην λεγων υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ²⁶και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ²⁷και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα ²⁸αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ²⁹ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγων σοι οτι σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με ³¹ο δε εκ περισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησομαι ωσαντως δε και παντες ελεγον ³²και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ³³και παραλαμβανει τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ³⁴και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵και προελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσπυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθι απ αυτου η ωρα ³⁶και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι ³⁸γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρχ ασθενης ³⁹και παλιν απελθων προσπυξατο τον αυτον λογον ειπων ⁴⁰και υποστρεψας ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν ⁴¹και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδεται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτων ⁴²εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν ⁴³και ευθεως επι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴δεδωκει δε ο παραδιδους αυ-

τον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλως ⁴⁵και ελθων ευθεως προσελθων αυτω λεγει ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶οι δε επεβαλον επι αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷εις δε τις των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰και αφεντες αυτον παντες εφυγον ⁵¹και εις τις νεανισκος ηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵²ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνος εφυγεν απ αυτων ⁵³και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματαις ⁵⁴και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως ⁵⁵οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον ⁵⁶πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες ⁵⁸οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰και αναστας ο αρχιερευς εις το μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου ⁶²ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι επι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως ⁶⁷και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα ⁶⁸ο δε ηρηνησατο λεγων ουκ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν ⁷⁰ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστω-

τες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁸και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος του ρηματος ου ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις απαρηνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν

15 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ²και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις ³και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα ⁴ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ πτουντο ⁷ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οτινες εν τη στασει φονον πεποικεισαν ⁸και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αιει εποιει αυτοις ⁹ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ¹⁰εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις ¹¹οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις ¹²ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων ¹³οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη ¹⁶οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷και ενδουουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των ιουδαιων ¹⁹και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυσαν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυκουν αυτω ²⁰και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον ²¹και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²²και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος ²³και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν ²⁴και σταυρωσαντες αυτον διεμεριζον τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη ²⁵ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον ²⁶και ην η επιγραφη

της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων ²⁷και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου ²⁸και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη ²⁹και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων ³⁰σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου ³¹ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ³²ο χριστος ο βασιλευς του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον ³³γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας εννατης ³⁴και τη ωρα τη εννατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λαμμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκατελιπες ³⁵και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει ³⁶δραμων δε εις και γεμισας σπογγον οξους περιθεις τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον ³⁷ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν ³⁸και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω ³⁹ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κραζας εξεπνευσεν ειπεν αληθως ο ανθρωπος ουτος υιος ην θεου ⁴⁰ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη ⁴¹αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διπκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα ⁴²και ηδη οφιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσεβατον ⁴³ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ευσχημων βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ ⁴⁶και αγορασας σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ²και ηλιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου ³και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του

μνημείου ἄκαι ἀναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα ἄκαι εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ὁ δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησους ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερηη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον ἄλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οφεςθε καθως ειπεν υμιν ἄκαι εξελθουσαι ταχυ εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ ἄναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαλνη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια ἄκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν ἄκακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν ἄμετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον ἄκακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν ἄυστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν ἄκαι ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ἄοπιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται ἄσημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις ἄοφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψει επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν ἄομεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ἄκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγ-
ματων ²καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτο-
πται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³εδοξεν κα-
μοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθε-
ξης σοι γραφαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ινα επιγνωσ περι
ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν ⁵εγενετο εν
ταις ημεραις ηρωδου του βασιλεως της ιουδαιας ιε-
ρευσ τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και η
γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα
αυτης ελισαβητ ⁶ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενω-
πιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντο-
λαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷και ουκ
ην αυτοις τεκνον καθοτι η ελισαβητ ην στειρα και
αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων
ησαν ⁸εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη τα-
ξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου ⁹κατα το
εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων
εις τον ναον του κυριου ¹⁰και παν το πληθος του
λαου ην προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαμα-
τος ¹¹ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δε-
ξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος ¹²και εταρα-
χηθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον
¹³ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχα-
ρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου
ελισαβητ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα
αυτου ιωαννην ¹⁴και εσται χαρα σοι και αγαλλια-
σις και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται
¹⁵εσται γαρ μεγας ενωπιον του κυριου και οινον και
σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησε-
ται επι εκ κοιλιας μητρος αυτου ¹⁶και πολλους των
υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυ-
των ¹⁷και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν
πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας
πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δι-
καιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸και
ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσο-
μαι τουτου εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου
προβεβηκκια εν ταις ημεραις αυτης ¹⁹και αποκρι-
θεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο πα-
ρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλη-
σαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα ²⁰και

ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι
ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας
τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον και-
ρον αυτων ²¹και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν
και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω
²²εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοις και επε-
γνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυ-
τος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος ²³και
εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας
αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου ²⁴μετα δε ταυ-
τας τας ημερας συνελαβεν ελισαβητ η γυνη αυτου
και περιεκυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα ²⁵οτι
ουτως μοι πεποιηκεν ο κυριος εν ημεραις αις επει-
δεν αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποις ²⁶εν δε
τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο
του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρετ
²⁷προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα
ιωσηφ εξ οικου δαβιδ και το ονομα της παρθενου
μαριαμ ²⁸και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν
χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη
συ εν γυναιξιν ²⁹η δε ιδουσα διεταραχη επι τω
λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπα-
σμος ουτος ³⁰και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου
μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹και ιδου συλ-
ληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα
αυτου ιησουν ³²ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου
κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρο-
νον δαβιδ του πατρος αυτου ³³και βασιλευσει επι
τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας
αυτου ουκ εσται τελος ³⁴ειπεν δε μαριαμ προς τον
αγγελον πως εσται τουτου επει ανδρα ου γινωσκω
³⁵και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον
επελευσεται επι σε και δυναμεις υψιστου επισκια-
σει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται
υιος θεου ³⁶και ιδου ελισαβητ η συγγενης σου και
αυτη συνειληφουα υιον εν γηρα αυτης και ουτος
μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα ³⁷οτι ουκ
αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα ³⁸ειπεν δε μα-
ριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα
σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος ³⁹αναστασα
δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις
την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα ⁴⁰και ει-
σπληθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την

ελισαβετ ⁴και εγενετο ως ηκουσεν η ελισαβετ τον ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβετ ⁵και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου ⁶και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με ⁷ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου ⁸και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου ⁹και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον ¹⁰και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ¹¹οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ¹²οτι εποισεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου ¹³και το ελεος αυτου εις γενεας γενεων τοις φοβουμενοις αυτον ¹⁴εποισεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων ¹⁵καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους ¹⁶πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους ¹⁷ανταλαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους ¹⁸καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα ¹⁹εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης ²⁰τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον ²¹και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη ²²και εγενετο εν τη ογδοη ημερα πληθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν ²³και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης ²⁴και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτω ²⁵ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον ²⁶και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες ²⁷ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ²⁸και εγενετο επι παντας φοβος τους περιουκουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ²⁹και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου ³⁰και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων ³¹ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποισεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ³²και ηγειρεν κερως σωτηριας ημιν εν τω οικω δαβιδ του παιδος αυτου ³³καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου ³⁴σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισου-

ντων ημας ³⁵ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου ³⁶ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ³⁷αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω ³⁸εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων ³⁹και συ παιδιον προφητης υπιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου ⁴⁰του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ⁴¹δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους ⁴²επιφαναί τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναί τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης ⁴³το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ

2εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηληθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ²αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηνεμογευοντος της συριας κυρηνιου ³και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν ⁴ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαβιδ ντις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαβιδ ⁵απογραφασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω ⁶εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλιεν αυτον εν τη φατην διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι ⁸και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαλ ¹⁰και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ντις εσται παντι τω λαω ¹¹οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαβιδ ¹²και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν τη φατην ¹³και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αιουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴δοξα εν υπιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια ¹⁵και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διεληθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶και πληθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατην ¹⁷ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των

ποιμενων προς αυτους ¹η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²και επεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αιχουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους ³και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν το παιδιον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια ⁴και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ⁵καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ⁶και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων ⁷και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα αγιον ην επ αυτον ⁸και ην αυτω κερηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου ⁹και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερων και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ¹⁰και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ¹¹νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ¹²οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ¹³ο ποιησας κατα προσωπον παντων των λαων ¹⁴φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ¹⁵και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ¹⁶και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον ¹⁷και σου δε αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ¹⁸και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκκια εν ημεραις πολλαις ησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιας αυτης ¹⁹και αυτη χηρα ως ετων ογδοηκονταεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερων νηστειας και δεησεις λατρευουσα νυκτα και ημεραν ²⁰και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ ²¹και ως ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν αυτων ναζαρετ ²²το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις θεου ην επ αυτο ²³και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ²⁴και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης ²⁵και τελειωσαντας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπε-

μεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου ²⁶νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις ²⁷και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον ²⁸και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθηζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους ²⁹εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου ³⁰και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνημενοι εξητουμεν σε ³¹και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητετε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με ³²και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ³³και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης ³⁴και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος ²επ αρχιερων αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον του ζαχαριου υιον εν τη ερημω ³και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁴ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁵πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειας ⁶και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹⁰και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν ¹¹αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω ¹²ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν ¹³ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασ-

σετε ⁴ἐπὶ ῥῶτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λεγόντες καὶ ἡμεῖς τι ποιήσομεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μὴδὲν διασείσητε μὴδὲ συγκοφαντήσητε καὶ ἀρκείσθε τοῖς ὄφωνιαις ὑμῶν ⁵προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ ἰωάννου μὴποτε αὐτὸς εἶπεν ὁ χριστὸς ⁶ἀπεκρίνατο ὁ ἰωάννης ἀπασὶν λέγων ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς ἐρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου οὐ οὐκ εἰμι ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμᾶντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ ⁷οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαίρει τὴν ἀλώνα αὐτοῦ καὶ συναΐξει τὸν σίτον ἐἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ τὸ δὲ ἀχυρὸν κατακαύσει πυρὶ ἀσβεστῷ ⁸πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν ἐνηγγέλιζέτο τὸν λαόν ⁹ὁ δὲ ἠρώδης ὁ τετραρχὴς ἐλεγχόμενος ὑπὸ αὐτοῦ περὶ ἠρώδιαδος τῆς γυναικὸς φιλιπποῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ ἠρώδης ¹⁰προσεδήκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν καὶ κατέκλεισεν τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ ¹¹ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἀπαντὰ τὸν λαόν καὶ ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεώχθηναι τὸν οὐρανόν ¹²καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστέραν ἐπὶ αὐτὸν καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπῆτος ἐν σοὶ ἠνδοκῆσα ¹³καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριακοντὰ ἀρχόμενος ὧν ὡς ἐνομιζέτο υἱὸς ἰωσήφ τοῦ ἡλίου ¹⁴τοῦ ματθαίου τοῦ λευὶ τοῦ μελχὶ τοῦ ἰάκωβ τοῦ ἰωσήφ ¹⁵τοῦ ματθαίου τοῦ ἀμῶς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐσλίου τοῦ ναγγαίου ¹⁶τοῦ μααθίου τοῦ ματθαίου τοῦ σεμειοῦ τοῦ ἰωσήφ τοῦ ἰουδαίου ¹⁷τοῦ ἰωάννα τοῦ ῥησα τοῦ ζοροβαβέλ τοῦ σαλαθιήλ τοῦ νηρι ¹⁸τοῦ μελχὶ τοῦ ἀδδίου τοῦ κώσαμ τοῦ ἐλμῶδαμ τοῦ ἠρ ¹⁹τοῦ ἰωσήφ τοῦ ἐλιεζερ τοῦ ἰωρεμίου τοῦ ματθαίου τοῦ λευὶ ²⁰τοῦ συμεῶν τοῦ ἰουδαίου τοῦ ἰωσήφ τοῦ ἰωνάν τοῦ ἐλιακείου ²¹τοῦ μελεά τοῦ μαιναν τοῦ ματθαίου τοῦ ναθαν τοῦ δαβίδ ²²τοῦ ἰεσσαίου τοῦ ὠβηδ τοῦ βοοζ τοῦ σαλμών τοῦ ναασσῶν ²³τοῦ ἀμινάδαβ τοῦ ἀραμ τοῦ ἐσρῶμ τοῦ φαρες τοῦ ἰουδαίου ²⁴τοῦ ἰακώβ τοῦ ἰσαάκ τοῦ ἀβραάμ τοῦ θάρα τοῦ ναχωρ ²⁵τοῦ σαρουχ τοῦ ραγαῦ τοῦ φαλεκ τοῦ ἐβερ τοῦ σαλα ²⁶τοῦ καινάν τοῦ ἀρφαξάδ τοῦ σὴμ τοῦ νῶε τοῦ λαμεχ ²⁷τοῦ μαθουσαλά τοῦ ἐνώχ τοῦ ἰαρεδ τοῦ μαλελεήλ τοῦ καινάν ²⁸τοῦ ἐνώχ τοῦ σὴθ τοῦ ἀδάμ τοῦ θεοῦ

4 ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπεστρέψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἐρημὸν ²ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ οὐκ ἐφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ὑστερὸν ἐπεινάσεν ³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διαβόλος εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἶπε τῷ λίθῳ τοῦτῳ ἵνα γενῆται ἄρτος ⁴καὶ ἀπεκρίθη ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων γεγραπταὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ ἄρτῳ μόνῳ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος

ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥηματι θεοῦ ⁵καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διαβόλος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἐδείξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου ⁶καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διαβόλος σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἀπασάν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ὅτι ἐμοὶ παραδεδόται καὶ ὡς εἴθε θέλω δίδωμι αὐτὴν ⁷σὺ οὖν εἰάν προσκυνῆσθαι ἐνώπιόν μου εἶσθαι σοὺ πάντα ⁸καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰησοῦς ὑπάγε ὀπίσω μου σατάνα γεγραπταὶ γὰρ προσκυνήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις ⁹καὶ ἠγάγεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ ἐστήσεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω ¹⁰γεγραπταὶ γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ¹¹καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μὴποτε προσκοπῆς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου ¹²καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι εἰρηταὶ οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου ¹³καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διαβόλος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἀκριβοῦς ¹⁴καὶ ὑπεστρέψεν ὁ ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ φημὴ ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ ¹⁵καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν δόξαζόμενος ὑπὸ πάντων ¹⁶καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ναζαρετ οὐκ ἦν τεθραμμένος καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰώθος αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνεστῆ ἀναγνῶναι ¹⁷καὶ ἐπέδοθη αὐτῷ βιβλίον ἡσάου τοῦ προφήτου καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον ἔκρινεν τὸν τόπον οὐκ ἦν γεγραμμένον ¹⁸πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμε οὐ ἐνεκεν ἐχρίσεν με εὐαγγελιζέσθαι πτωχοῖς ἀπεσταλκέν με ἰασασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν κηρυξάαι ἀιχμαλωτοῖς ἀφῆσιν καὶ τυφλοῖς ἀναβλεπεῖν ἀποστείλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφῆσει ¹⁹κηρυξάαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν ²⁰καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδούς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ ²¹ἠρξάτο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπληρώται ἡ γράφη αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν ²²καὶ πάντες ἐμαρτυροῦν αὐτῷ καὶ ἐθαυμάζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐλέγον οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ἰωσήφ ²³καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς πάντως ἐρεῖτε μοὶ τὴν παραβολὴν ταύτην ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ καπερναοῦμ ποιήσον καὶ ὡδε ἐν τῇ πατρίδι σου ²⁴εἶπεν δὲ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ²⁵ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν πολλοὶ χηραὶ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡλίου ἐν τῷ ἰσραήλ ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἑπτὰ τρία καὶ μῆνας ἐξ ὧς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ²⁶καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπεμψθῆ ἡλίας εἰ μὴ εἰς σαρπητὰ τῆς σιδωνοῦς πρὸς γυναῖκα χηρὰν ²⁷καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ ἰσραήλ καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ νεεμὰν ὁ συρὸς ²⁸καὶ ἐπλη-

σθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα ²⁹και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως της οφρους του ορους εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον ³⁰αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο ³¹και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν ³²και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου ³³και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη ³⁴λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη πληθεις απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου ³⁵και επιτιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον ³⁶και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται ³⁷και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου ³⁸αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος η πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης ³⁹και επιστας επανω αυτης επιτιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις ⁴⁰δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεις εθεραπευσεν αυτους ⁴¹εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδειςαν τον χριστον αυτον ειναι ⁴²γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι εξητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων ⁴³ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι ⁴⁴και ην κηρυσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας

5εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτο του ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ ²και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα ³εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους ⁴ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν ⁵και αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολης της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον ⁶και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν ιχθυων πληθος πολυ διερχομενον δε

το δικτυον αυτων ⁷και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν του ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος εμιν κυριε ⁹θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον ¹⁰ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγων ¹¹και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω ¹²και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ¹³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοις ¹⁵διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων ¹⁶αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσενηχομενος ¹⁷και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν ελληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτους ¹⁸και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον οσ ην παραλελυμενος και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου ¹⁹και μη ευροντες δια ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος οσ λαλει βλασφημιασ τις δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ ²²επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ²³τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει ²⁴ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου ²⁵και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφω κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶και εκστασισ ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷και μετα ταυτα εξηλ-

θεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ² και καταλιπων απαντα αναστας ηκολουθησεν αυτω ³ και εποιησεν δοχην μεγαλην ο λευις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολυς και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ⁴ και εγογγυζον οι γραμματεις αυτων και οι φαρισαιοι προς τους μαθητας αυτου λεγοντες διατι μετα τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ⁵ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρεϊαν εχουσιν οι υγιοινοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ⁶ ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ⁷ οι δε ειπον προς αυτον διατι οι μαθηται ιωαννου ηπιστευουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ⁸ ο δε ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι ηπιστευειν ⁹ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε ηπιστευουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ¹⁰ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει επιβλημα το απο του καινου ¹¹ και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μηγε ρηξει ο νεος οινος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ¹² αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται ¹³ και ουδεις πινω παλαιον ευθεως θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστοτερος εστιν

6 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυας και ησθιον ψωχοντες ταις χερσιν ² τινες δε των φαρισαιων ειπον αυτοις τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασις ³ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαβιδ οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου οντες ⁴ ως εισπληθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις ⁵ και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου ⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷ παρετηρουν δε αυτον οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου ⁸ αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη ⁹ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμας τι εξεστιν τοις σαββασις αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απο-

λεσαι ¹⁰ και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν ουτως και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη ¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου ¹² εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηληθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου ¹³ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν ¹⁴ σιμων ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον ¹⁵ ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμων τον καλουμενον ζηλωτην ¹⁶ ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης ¹⁷ και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων ¹⁸ και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο ¹⁹ και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας ²⁰ και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου ²¹ μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε ²² μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου ²³ χαιρετε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων ²⁴ πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων ²⁵ ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενηθησετε και κλαυσετε ²⁶ ουαι υμιν οταν καλως υμας ειπωσιν παντες οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων ²⁷ αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας ²⁸ ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας ²⁹ τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης ³⁰ παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει ³¹ και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως ³² και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν ³³ και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν ³⁴ και εαν δανειζητε

παρ ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶν καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανεῖζουσιν ἵνα ἀπολαβῶσιν τὰ ἴσα ⁵πλὴν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεῖζετε μὴδὲν ἀπελπίζοντες καὶ ἐστὶ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς καὶ ἐσεσθε υἱοὶ τοῦ υψίστου ὅτι αὐτὸς χρῆστος ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαριστοὺς καὶ πονηροὺς ⁶γίνεσθε οὖν οἰκτιρῶνες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτιρῶν ἐστὶν ⁷καὶ μὴ κρινετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε ἀπολυετε καὶ ἀπολυθῆσεσθε ⁸ἴδιδετε καὶ δοθῆσεται ὑμῖν μετρὸν καλὸν πεπεσμενὸν καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν τῷ γὰρ αὐτῷ μετρῷ ὃ μετρεῖτε ἀντιμετρηθῆσεται ὑμῖν ⁹εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς μὴ δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν οὐχὶ ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον πέσονται ¹⁰οὐκ ἐστὶν μαθητῆς ὑπερ τοῦ διδασκαλοῦ αὐτοῦ κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἐστὶ ὡς ὁ διδασκαλὸς αὐτοῦ ¹¹τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς ¹²ἢ πῶς δύνασαι λεγεῖν τῷ ἀδελφῷ σου ἀδελφε ἀφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων ὑποκρίτα ἐκβάλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ¹³οὐ γὰρ ἐστὶν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν ¹⁴ἐκαστὸν γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλεγουσιν σῦκα οὐδὲ ἐκ βατοῦ τρυγῶσιν σταφυλὴν ¹⁵ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθὸν καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρὸν ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ ¹⁶τί δὲ με καλεῖτε κυριε κυριε καὶ οὐ ποιεῖτε ἅ λέγω ¹⁷πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκουῶν μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτοὺς υποδείξω ὑμῖν τινὴ ἐστὶν ὁμοίος ¹⁸ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὡς ἐσκαψεν καὶ ἐβαθύνεν καὶ ἐθηκὲν θεμελίον ἐπὶ τὴν πέτραν πλημμυρᾶς δὲ γενομένης προσερχήξεν ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην καὶ οὐκ ἰσχυσεν σαλευσαὶ αὐτήν τεθεμελιωτὸ γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν ¹⁹ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου ἢ προσερχήξεν ὁ ποταμὸς καὶ ἐνθεν ἐπέσεν καὶ ἐγένετο τὸ ρηγμὰ τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα

7 Ἐπει δὲ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ εἰσπλῆθεν εἰς καπερναοῦμ ²ἐκατόνταρξον δε τίνος δούλος κακῶς ἔχων ἡμελλεν τελευτᾶν ὡς ἦν αὐτῷ ἐντιμὸς ³ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἰησοῦ ἀπεστείλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων

ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ ⁴οἱ δὲ παραγενομένοι πρὸς τὸν ἰησοῦν παρεκαλοῦν αὐτὸν σπουδαίως λεγοντες ὅτι ἀξίος ἐστὶν ὃ παρέξει τοῦτο ⁵ἀγάπα γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὠκοδομήσεν ἡμῖν ⁶ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς ἠδὲ δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπεχόντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπέμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους λεγὼν αὐτῷ κυριε μὴ σκυλλοῦ οὐ γὰρ εἰμι ἰκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στεγνὴν μου εἰσελθῆς ⁷ἴδιο οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν ἀλλὰ εἶπε λόγῳ καὶ ἰαθῆσεται ὁ παῖς μου ⁸καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσομένος ἔχων ὑπὲρ ἐμαυτὸν στρατιωτὰς καὶ λεγῶ τοῦτῳ πορευθῆτι καὶ πορευεται καὶ ἄλλῳ ἐρχοῦ καὶ ἐρχεται καὶ τῷ δούλῳ μου ποιήσον τοῦτο καὶ ποιεῖ ⁹ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτὸν καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθῶντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν λεγῶ ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ ἰσραὴλ τόσαυτὴν πίστιν εὗρον ¹⁰καὶ ὑποστρεφάντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον εὗρον τὸν ἀσθενούντα δούλον υγιαινοντα ¹¹καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην ναὶν καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς ¹²ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πυλῆ τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνήκως υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χηρὰ καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἰκανὸς σὺν αὐτῇ ¹³καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπὶ αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ κλαίει ¹⁴καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ οἱ δὲ βασταζόντες ἐστήσαν καὶ εἶπεν νεανίσκε σοὶ λεγῶ ἐγερθῆτι ¹⁵καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ¹⁶ἔλαβεν δὲ φόβος ἀπαντὰς καὶ ἐδοξάζον τὸν θεὸν λεγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι ἐπεσκεπαστο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ¹⁷καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλη τῇ ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ ¹⁸καὶ ἀπηγγείλαν ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων ¹⁹καὶ προσκαλεσαμένους δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης ἐπέμψεν πρὸς τὸν ἰησοῦν λεγὼν σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν ²⁰παραγενομένοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς ἀπεστάλκεν ἡμᾶς πρὸς σε λεγὼν σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν ²¹ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπονοσῶν καὶ μαστιγῶν καὶ πνευματῶν πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν ²²καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ἅ εἶδετε καὶ ἤκουσατε ὅτι τυφλοὶ ἀναβλεποῦσιν χῶλοι περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται κῶφοι ἀκουοῦσιν νεκροὶ ἐγείρονται πτωχοὶ εὐαγγελίζονται ²³καὶ μακάριος ἐστὶν ὁ εἰς ἂν μὴ σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοὶ ²⁴ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰωάννου ἤρξατο λεγεῖν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ ἰωάννου τί ἐξεληλυθατε εἰς τὴν ἐρήμον θεασασθαι καλαμὸν ὑπὸ ἀνεμοῦ σαλευόμενον ²⁵ἀλλὰ τί ἐξελη-

λυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλαιοις εισιν ²αλλα τι εξελλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ⁷ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστειλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ⁹λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ¹⁰και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ¹¹οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ¹²ειπεν δε ο κυριος τι νουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τι ναι εισιν ομοιοι ¹³ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν πυλησαμεν υμιν και ουκ ωρησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσασθε ¹⁴εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει ¹⁵εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων ¹⁶και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων ¹⁷ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκληθη ¹⁸και ιδου γυνη εν τη πολει ντις ην αμαρτωλος επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ¹⁹και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσαν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και πλειφεν τω μυρω ²⁰ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγνωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ντις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ²¹και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε ²²δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη ντινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα ²³μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει ²⁴αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας ²⁵και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισπληθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν ²⁶φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισπληθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ²⁷ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας ²⁸ου χαριν λεγω σοι

αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ²⁹ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια ³⁰και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφιησιν ³¹ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8 και εγενετο εν τω καθηξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ²και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξελλυθει ³και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διπικνουν αυτω απο των υπαρχοντων αυταις ⁴συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁵εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο ⁶και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυνε εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα ⁷και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁸και ετερον επεσεν επι την γην την αγαθην και φυνε εποισεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τις ειπ η παραβολη αυτη ¹⁰ο δε ειπεν υμιν δεδοται γινωαι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν ¹¹εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου ¹²οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹³οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹⁴το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμων και πλουτου και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν ¹⁵το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οτινεις εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁶ουδεις δε λυχνον αφας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως ¹⁷ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γεννησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη ¹⁸βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁹παρεγενοντο δε προς αυτον η

μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον ²και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες ³ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον ⁴και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχηθασιν ⁵πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνεουν ⁶προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολυμεθα ο δε εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ⁷ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ⁸και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας ⁹εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τις εκ της πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν ¹⁰ιδων δε τον ιησουν και ανακραζας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης ¹¹παρηγγελλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρηστων τα δεσμα ηλυνετο υπο του δαιμονος εις τας ερημους ¹²επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον ¹³και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν ¹⁴ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις ¹⁵εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθεν εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη ¹⁶ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απελθοντες απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους ¹⁷εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν ¹⁸απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις ¹⁹και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το πλοιον υπεστρεψεν ²⁰εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιη-

σους λεγων ²¹υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους ²²εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ²³και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιριος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου ²⁴οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησεν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ²⁵και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις εις ιατρους προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι ²⁶προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης ²⁷και ειπεν ο ιησους τις ο αφαιμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τις ο αφαιμενος μου ²⁸ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξελθουσιν απ εμου ²⁹ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα ³⁰ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην ³¹ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον ³²ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται ³³εισελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην και τον πατερα της παιδος και την μητερα ³⁴εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ³⁵και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ³⁶αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου ³⁷και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ³⁸και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ²και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας ³και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν ⁴και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵και οσοι αν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινα-

ξάτε εις μαρτυριον επ αυτους ⁶εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων ⁷υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη ⁸και ειπεν ο ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον ⁹και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδα ¹⁰οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο ¹¹η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹²ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και δυο ιχθυες ει μπι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹³ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα ¹⁴και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας ¹⁵λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω ¹⁶και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα ¹⁷και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επιρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι ¹⁸οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ¹⁹ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου ²⁰ο δε επιτιμψας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο ²¹ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²²ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν και ακολουθειτω μοι ²³ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁴τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεισ ²⁵ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του

πατρος και των αγιων αγγελων ²⁶λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οι ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁷εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων τον πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι ²⁸και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων ²⁹και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωσης και ηλιας ³⁰οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³¹ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω ³²και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μωσει μιαν και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει ³³ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους εισελθειν εις την νεφελην ³⁴και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε ³⁵και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακασιν ³⁶εγενετο δε εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνητησεν αυτω οχλος πολυς ³⁷και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψον επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν μοι ³⁸και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ³⁹και εδεδηην των μαθητων σου ινα εκβαλλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴⁰αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε τον υιον σου ⁴¹ετι δε προσερχομενου αυτου ερηρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαρραξεν επετιμψεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴²εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας αυτου ⁴³θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων ⁴⁴οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁵εισπληθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειπ μειζων αυτων ⁴⁶ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁷και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονο-

ματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας ⁴αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα τα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν ⁶εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ⁷και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισπληθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω ⁸και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ ⁹ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ως και ηλιας εποιησεν ¹⁰στραφεις δε επετιμνησεν αυτοις και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις ¹¹ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην ¹²εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε ¹³και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ¹⁴ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεφον μοι απελθοντι πρωτον θαιψαι τον πατερα μου ¹⁵ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαιψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου ¹⁶ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεφον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου ¹⁷ειπεν δε προς αυτον ο ιησους ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερους εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι ²ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλλη εργατας εις τον θερισμον αυτου ³υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων ⁴μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασθητε ⁵εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω ⁶και εαν μεν η εκει υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει ⁷εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οι-

κιαν ⁸και εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν ⁹και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεις και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹⁰εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε ¹¹και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹²λεγω δε υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη ¹³ουαι σοι χωραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν ¹⁴πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν ¹⁵και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθησθαι ¹⁶ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με ¹⁷υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου ¹⁸ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα ¹⁹ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικησθαι ²⁰πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε μαλλον οτι τα ονοματα υμων εγγραφη εν τοις ουρανοις ²¹εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιους ναι ο πατηρ οτι οντως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²²και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα παρεδοθη μοι υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²³και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε ²⁴λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ²⁵και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω ²⁶ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγιωσκεις ²⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος σου και εξ ολης της διανοιας σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁸ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση ²⁹ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον ³⁰υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και

λυσταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυγχανοντα ³⁴κατα συγκυριαν δε ιερεις τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³⁵ομοιος δε και λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³⁶σαμαρειτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη ³⁷και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁸και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επεμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁹τις ουν τουτων των τριων δοκει σοι πλησιον γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας ⁴⁰ο δε ειπεν ο ποιπσας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιος ⁴¹εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης ⁴²και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴³η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα ⁴⁴δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελιπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴⁵αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα ⁴⁶ενοσθων δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης

11 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδασκεν τους μαθητας αυτου ²ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθητω η βασιλεια σου γεννηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης ³τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου ⁵και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους ⁶επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι ⁸λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει ⁹καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν

ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ¹⁰πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ¹¹τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ει και ιχθυον μη αντι ιχθυος οφιν επιδωσει αυτω ¹²η και εαν αιτηση ωον μη επιδωσει αυτω σκορπιον ¹³ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε αγαθα δοματα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον ¹⁴και ην εκβαλλον δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι ¹⁵τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ¹⁶ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εξητουν εξ ουρανου ¹⁷αυτος δε ειδως αυτων τα διανοματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθαισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει ¹⁸ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια ¹⁹ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται ²⁰ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ²¹οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου ²²επαν δε ο ισχυροτερος αυτου επελθων νικησει αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επετοιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν ²³ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ²⁴οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπασιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον ²⁵και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁶τοτε πορευεται και παραλαμβάνει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ²⁷εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασας τις γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας ²⁸αυτος δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον ²⁹των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ³⁰καθως γαρ εγενετο ιωνας σημειον τοις νινευιταις ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ³¹βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωντος και ιδου πλειον σολομωντος ωδε ³²ανδρες νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινου-

σιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ³³ουδεις δε λυχνον αφας εις κρυπτον τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγος βλεπωσιν ³⁴ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος οταν ουν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν ³⁶ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιος τις οπως αριστησιν παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν ³⁸ο δε φαρισαιος ιδων εθανμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου ³⁹ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας ⁴⁰αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν ⁴¹πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν ⁴²αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ⁴³ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και τους ασπασμους εν ταις αγοραις ⁴⁴ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοις υποκριταις οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν ⁴⁵αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις ⁴⁶ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσπαυετε τοις φορτιοις ⁴⁷ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους ⁴⁸αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια ⁴⁹δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστειλω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν ⁵⁰ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης ⁵¹απο του αιματος αβελ εως του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης ⁵²ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισπληθετε και τους εισερχομενους εκωλυσατε ⁵³λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ηρξαντο οι γραμματαις και οι φαρισαιοι δεινωως ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ⁵⁴ενεδρευοντες αυτον και ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου

ινα κατηγορησωσιν αυτου

12 εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις ²ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ³ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων ⁴λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι ⁵υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε ⁶ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου ⁷αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμυνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε ⁸λεγω δε υμιν πας ος αν ομολογησεν εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησεν εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου ⁹ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου ¹⁰και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται ¹¹οταν δε προσφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνατε πως η τι απολογησθησθε η τι ειπητε ¹²το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα ¹³αδει ειπεν ¹⁴ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν ¹⁵ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμας ¹⁶ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτου εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου ¹⁷ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα ¹⁸και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου ¹⁹και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου ²⁰και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου φαγε πιε ευφραινου ²¹ειπεν δε αυτω ο θεος αφρων ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου ²²α δε πτοιμασας τινη εσται ²³ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων ²⁴ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε ²⁵η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁶κατανοησατε τους κορακας οτι ου

σπειρουσιν ουδε θερίζουσιν οις ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων ²τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την πλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁶ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε ²⁷κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ²⁸ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ²⁹και υμεις μη ζητετε τι φαγητε η τι πιπτε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων ³¹πλην ζητετε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³²μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν ³³πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει ³⁴οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται ³⁵εστωσαν υμων αι οσφυνες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι ³⁶και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοι τον κυριον εαυτων ποτε αναλυσει εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω ³⁷μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις ³⁸και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι ³⁹τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διοργηναι τον οικον αυτου ⁴⁰και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴¹ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας ⁴²ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον ⁴³μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁴αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁵εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρχηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι ⁴⁶ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει ⁴⁷εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας ⁴⁸ο δε μη γνους ποιησας δε

αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁴⁹πυρ πληθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ⁵⁰βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη ⁵¹δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ⁵²εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν ⁵³διαμερισθησεται πατηρ εφ υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης ⁵⁴ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως ⁵⁵και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται ⁵⁶υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε ⁵⁷τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον ⁵⁸ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν αππλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλλη εις φυλακην ⁵⁹λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και το εσχατον λεπτον αποδως

13 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων ²και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν ³ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε ⁴η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ⁵ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε ⁶ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και πληθεν καρπον ζητων εν αυτη και ουχ ευρεν ⁷ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοπον αυτην ινατι και την γην καταργει ⁸ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπριαν ⁹καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεις αυτην ¹⁰ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν ¹¹και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθeneιας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες ¹²ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneιας σου ¹³και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρ-

θωθη και εδοξαζεν τον θεον ⁴αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευσθε και μη τη ημερα του σαββατου ⁵απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριτα εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει ⁶ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ⁷και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ⁸ελεγεν δε τινη ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινη ομοιωσω αυτην ⁹ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και νυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ¹⁰και παλιν ειπεν τινη ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ¹¹ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυσεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ¹²και διπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ ¹³ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους ¹⁴αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν ¹⁵αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε ¹⁶τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασξας ¹⁷και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιας ¹⁸εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω ¹⁹και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου ²⁰και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι ²¹εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι ²²και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι ²³πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ ²⁴ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας

πτερυγας και ουκ ηθελησατε ²⁵ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος αμην δε λεγω υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξη οτε ειπτε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινων των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον ²και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου ³και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν ⁴οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν ⁵και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων ονος η βους εις φρεαρ εμπεισεται και ουκ ευθως ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου ⁶και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα ⁷ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους ⁸οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου ⁹και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν ¹⁰αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσον εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι ¹¹οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹²ελεγεν δε και τω κεκληκωτι αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα ¹³αλλ οταν ποιης δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους ¹⁴και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων ¹⁵ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος ος φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποίησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους ¹⁷και απεστειλεν τον δουλων αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα ¹⁸και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹και ετερος ειπεν ζευγη βοων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν ²¹και παραγενομενος ο δουλός εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχως εις τας πλαταιας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπηρους και χωλους

και τυφλους εισαγαγε ωδε ²²και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ως επεταξας και ετι τοπος εστιν ²³και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου ²⁴λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου ²⁵συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους ²⁶ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητης ειναι ²⁷και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται μου ειναι μαθητης ²⁸τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομσαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα προς απαρτισμον ²⁹ινα μποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω ³⁰λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹η τις βασιλευς πορευομενος συμβαλειν ετερω βασιλει εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³²ει δε μηγε ετι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προς ειρηνην ³³ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασσειται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητης ³⁴καλον το αλας εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται ³⁵ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου ²και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις ³ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων ⁴τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εν εξ αυτων ου καταλειπει τα εννενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο ⁵και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους εαυτου χαιρων ⁶και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις συχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος ⁷λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι εννενηκονταεννεα δικαιοις οιτινες ου χρεϊαν εχουσιν μετανοιας ⁸η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελως εως οτου ευρη ⁹και ευρουσα συκαλειται τας φιλας και τας γειτονας λεγουσα συχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα ¹⁰ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω με-

τανοουντι ¹¹ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους ¹²και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι πατερδος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας και διειλεν αυτοις τον βιον ¹³και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων απαντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως ¹⁴δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρος κατα την χωραν εκεινην και αυτος ηρξατο υστερεισθαι ¹⁵και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και επεμφεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους ¹⁶και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κεραιων των ψθιων οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω ¹⁷εις εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολυμαι ¹⁸αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου ¹⁹και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των μισθιων σου ²⁰και αναστας ηλθεν προς τον πατερα εαυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον ²¹ειπεν δε αυτω ο υιος πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ²²ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας ²³και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν ²⁴οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλος ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφραϊνεσθαι ²⁵ην δε ο υιος αυτου ο ηρξαντος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιας και χορων ²⁶και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων αυτου επυνθανετο τι ειπ ταυτα ²⁷ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγαινοντα αυτον απελαβεν ²⁸ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον ²⁹ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηληθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω ³⁰οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον τον σιτευτον ³¹ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν ³²ευφρανθηθαι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλος ην και ευρεθη

16ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρ-

χοντα αυτου ²και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυναση ετι οικονομειν ³ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι ⁴εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων ⁵και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου ⁶ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισας ταχεως γραφον πεντηκοντα ⁷επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραφον ογδοκοντα ⁸και επνησεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν ⁹καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπτε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας ¹⁰ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν ¹¹ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει ¹²και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει ¹³ουδεις οικητης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ¹⁴ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον ¹⁵και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου εστιν ¹⁶ο νομος και οι προφηται εως ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται ¹⁷ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πας ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει ¹⁹ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως ²⁰πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλωμενος ²¹και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου ²²εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον του αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη ²³και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολ-

ποις αυτου ²⁴και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεσον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη ²⁵ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε οδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι ²⁶και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι εντευθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημας διαπερωσιν ²⁷ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου ²⁸εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσαε και τους προφetas ακουσατωσαν αυτων ³⁰ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν ³¹ειπεν δε αυτω ει μωσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17 ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται ²λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων ³προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοησιν αφες αυτω ⁴και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις σε και επτακις της ημερας επιστρεψη επι σε λεγων μετανωω αφσεις αυτω ⁵και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθες ημιν πιστιν ⁶ειπεν δε ο κυριος ει ειχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεως παρελθων αναπεσαι ⁸αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ ⁹μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα αυτω ου δοκω ¹⁰ουτως και υμεις οταν ποιησθε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο ωφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν ¹¹και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσου σαμαρειας και γαλιλαιας ¹²και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν ¹³και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεπσον ημας ¹⁴και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν ¹⁵εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον ¹⁶και επεσεν επι προσωπον παρα τους

ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαρειτης ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που ¹⁸ουχ ευρεθησαν υποστρεφαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος ¹⁹και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε ²⁰επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως ²¹ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν ²²ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε ²³και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωξητε ²⁴ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανων εις την υπ ουρανων λαμπει ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου ²⁵πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης ²⁶και καθως εγενετο εν ταις ημεραις του νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου ²⁷ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και πληθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας ²⁸ομοιως και ως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν ²⁹η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας ³⁰κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω ³²μνημονευσαι οτι ο υιος του ανθρωπου ηπιουχουσης μη φονεουσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ³³ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητας μου ³⁴ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ³⁵ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα ³⁶ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου ³⁷ευκοπωτερον γαρ εστιν καμυλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ³⁸ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι ³⁹ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω ⁴⁰ειπεν δε ο πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ⁴¹ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου ⁴²ος ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωνν αιωνιον ⁴³παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα

ησει την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωντων προς αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων επι αυτοις ⁴⁴λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αραι ευρησει την πιστιν επι της γης ⁴⁵ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι ειςιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην ⁴⁶ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης ⁴⁷ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσπυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης ⁴⁸νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι ⁴⁹και ο τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους εις τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εις το σπηθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ⁵⁰λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου η εκεινος οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ⁵¹προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις ⁵²ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ⁵³αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ⁵⁴και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζωνν αιωνιον κληρονομησω ⁵⁵ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ⁵⁶τας εντολας οιδας υπηκοουσης μη φονεουσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ⁵⁷ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητας μου ⁵⁸ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ⁵⁹ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα ⁶⁰ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου ⁶¹ευκοπωτερον γαρ εστιν καμυλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ⁶²ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι ⁶³ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω ⁶⁴ειπεν δε ο πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ⁶⁵ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου ⁶⁶ος ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωνν αιωνιον ⁶⁷παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα

18ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν ²λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος ³χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι ⁵δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υποπιαζη με ⁶ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει ⁷ο δε θεος ου μη ποι-

και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³² παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται ³³ και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴ και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγνωσκον τα λεγομενα ³⁵ εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ³⁶ ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειπ τουτο ³⁷ απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται ³⁸ και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαβιδ ελεσον με ³⁹ και οι προαγοντες επιτιμων αυτω ινα σιωπηση αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαβιδ ελεσον με ⁴⁰ σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹ λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεπω ⁴² και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεπον η πιστις σου σεσωκεν σε ⁴³ και παραχημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αυνον τω θεω

19 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ¹ και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και ουτος ην πλουσιος ² και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην ³ και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι δι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι ⁴ και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁵ και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁶ και ιδοντες απαντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισπληθεν καταλυσαι ⁷ σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁸ ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν ⁹ ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος ¹⁰ ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτους οτι παραχημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹¹ ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι ¹² καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους πραγματευσασθε εως ερχομαι ¹³ οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας ¹⁴ και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φω-

νηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσατο ¹⁵ παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας ¹⁶ και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων ¹⁷ και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας ¹⁸ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων ¹⁹ και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²⁰ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας ²¹ λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα ²² και διατι ουκ εδωκας το αργυριον μου επι την τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο ²³ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι ²⁴ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας ²⁵ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁶ πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου ²⁷ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα ²⁸ και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου ²⁹ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³⁰ και εαν τις υμας ερωτα διατι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³¹ απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις ³² λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον ³³ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³⁴ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁵ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ματια αυτων εν τη οδω ³⁶ εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αιειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων ³⁷ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευς εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις ³⁸ και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου ³⁹ και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραξονται ⁴⁰ και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη ⁴¹ λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴² οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και

περικυκλώσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν ⁴και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπης σου ⁴και εισελθων εις το ιερων ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας ⁴λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ⁴και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματαις εξητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων

20 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματαις συν τοις πρεσβυτεροις ²και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην ³αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι ⁴το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων ⁵οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας ο λαος καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην εινα ⁷και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν ⁸και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁹ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος τις εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους ¹και εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον ²και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον ³και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον ⁴ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον ιδοντες εντραπησονται ⁵ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια ⁶και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος ⁷ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο ⁸ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ⁹πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ¹και εξητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματαις επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη

τη ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν ²και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιους εινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος ³και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις ⁴εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναυ η ου ⁵κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους τι με πειραζετε ⁶επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαρος ⁷ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοιουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ⁸και ουκ ισχυσαν επιλαβεισθαι αυτου ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν ⁹προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη εινα επηρωτησαν αυτον ²λεγοντες διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ³επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος ⁴και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος ⁵και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαντως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον ⁶υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ⁷εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ⁸και αποκριθεις ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται ⁹οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμισκονται ²ουτε γαρ αποθανειν ετι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες ³οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσης εμνηυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ ⁴θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν ⁵αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλως ειπας ⁶ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁷ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαβιδ εινα ⁸και αυτος δαβιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁹εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹δαβιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν ²ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου ³προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴οι κατεσθιουσιν τας οικιας των ημων και προφασει μακτρα προσευχονται

ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους ²ειδεν δε και τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα ³και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁴και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁵ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται ⁶επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι ⁷ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων ⁸οταν δε ακουσητε πολεμου και ακαταστασιας μη πτοπηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος ⁹τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν ¹⁰σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται ¹¹προ δε τουτων απαντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου ¹²αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον ¹³θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηται ¹⁴εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν ¹⁵παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων ¹⁶και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ¹⁷και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται ¹⁸εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων ¹⁹οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης ²⁰τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην ²¹οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα ²²ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και ορη εν τω λαω τουτω ²³και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων ²⁴και εσται σημεια εν πλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου ²⁵αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι

γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ²⁶και τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεως και δοξης πολλης ²⁷αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλαις υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων ²⁸και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα ²⁹οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν ³⁰ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου ³¹αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται ³²ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³³προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρυνθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη ³⁴ως παγισ γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης ³⁵αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιοθητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ³⁶ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος νυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων ³⁷και πας ο λαος ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα ²και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον ³εισπληθεν δε ο σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα ⁴και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και τοις στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις ⁵και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι ⁶και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουναυ αυτον αυτοις ατερ οχλου ⁷ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυσθαι το πασχα ⁸και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν ⁹οι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασωμεν ¹⁰ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται ¹¹και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹²κακεινος υμιν δεξει ανωγειν μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε ¹³απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις και πτοιμασαν το πασχα ¹⁴και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω ¹⁵και ειπεν προς αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁶λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου ¹⁷και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστη-

σας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις ¹λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γεννηματος της αμπελου εως ουτου η βασιλεια του θεου ελθη ²και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμνησασιν ³ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον ⁴πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης ⁵και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδεται ⁶και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειπ εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν ⁷εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων ⁸ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργετα καλουνται ⁹υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων ¹⁰τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ως ο διακωνων ¹¹υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου ¹²καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ¹³ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης μου εν τη βασιλεια μου και καθισθητε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ¹⁴ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον ¹⁵εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλειπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριξον τους αδελφους σου ¹⁶ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι ¹⁷ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνησει σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με ¹⁸και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπον ουδενος ¹⁹ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησατω το ιματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν ²⁰λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει ²¹οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν ²²και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου ²³γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον ²⁴και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσπυχετο ²⁵λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω ²⁶ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον ²⁷και γενομενος εν αγωνια εκτενεσσερον προ-

σπυχετο εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην ²⁸και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτους κοιμωμενους απο της λυπης ²⁹και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον ³⁰ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτων και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ³¹ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ ³²ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα ³³και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ους το δεξιον ³⁴αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον ³⁵ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξελπηλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ³⁶καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτους ³⁷συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν ³⁸αψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετρος εν μεσω αυτων ³⁹ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και οντος συν αυτω ην ⁴⁰ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οίδα αυτον ⁴¹και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι ⁴²και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις δισχυριζετο λεγων επ αληθειας και οντος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν ⁴³ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν ο αλεκτωρ ⁴⁴και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του λογου του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρις ⁴⁵και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρως ⁴⁶και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες ⁴⁷και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε ⁴⁸και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον ⁴⁹και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε και γραμματεις και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον εαυτων λεγοντες ⁵⁰ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε ⁵¹εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε ⁵²απο του νυν εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου ⁵³ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι ⁵⁴οι δε ειπον τι ετι χρειαυ

εχομεν μαρτυριας αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγεν αυτον επι τον πιλατον ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλυοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω οι δε επισχον λεγοντες οτι αναστει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλιπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προσηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον ειπεν προς αυτους προσπνευκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμας προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον βαρραβαν οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολι και φονον βεβλημενος εις φυλακην παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων απελυσεν δε αυτοις τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον πτουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων και ως

απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου του ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον στραφεις δε προς αυτας ο ιησους ειπεν θυγατρες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν τοτε αρχονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γεννηται ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξος προσφεροντες αυτω και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραικοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας αποκριθεις δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας εννατης και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα σπηνη υπεστρεφον ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αρμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος

την βασιλειαν του θεου ²ουτος προσελθων τω πιλατω πησαστο το σωμα του ιησου ³και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος ⁴και ημερα ην παρασκευη και σαββατον επεφωσκεν ⁵κατακολουθησασαι δε και γυναικες αιτινες ησαν συνελπλυθηναι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου ⁶υποστρεψασαι δε πτοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος πληθον επι το μνημα φερουσαι α πτοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις ²ευρον δε τον λιθον αποκεκλυλισμενον απο του μνημειου ³και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου ⁴και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου δυο ανδρες επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις ⁵εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια ⁷λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις ¹⁰ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις ¹¹αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα ¹²και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις ¹³ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος ¹⁴και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους ¹⁵και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁶και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις ¹⁷οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγινωναι αυτον ¹⁸ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι ¹⁹αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις ²⁰και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου ²¹οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²²ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι

τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο ²³αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθραιοι επι το μνημειον ²⁴και μη ευρουσαι το σωμα αυτου πληθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁵και απληθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁶και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται ²⁷ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου ²⁸και αρξαμενος απο μωσεως και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου ²⁹και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεπειοιτο πορρωτερω πορευεσθαι ³⁰και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις ³¹και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις ³²αυτων δε διπνοιχησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων ³³και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ως ελαλει ημιν εν τη οδω και ως διπνοιγεν ημιν τας γραφας ³⁴και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις ³⁵λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι ³⁶και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁷ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ³⁸πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁹και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και διατι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις υμων ⁴⁰ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα ⁴¹και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας ⁴²ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴³οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μερος και απο μελισσιου κηριου ⁴⁴και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁵ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ους ελαλησα προς υμας επι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεως και προφηταις και ψαλμοις περι εμου ⁴⁶τοτε διπνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας ⁴⁷και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁸και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ ⁴⁹ημεις δε εστε μαρτυ-

ρες τουτων ⁴⁹και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελ-
λιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν
τη πολει ιερουσαλημ εως ου ενδυσησθε δυναμιν εξ
υψους ⁵⁰εξηγαγεν δε αυτους εξω εως εις βηθανιαν
και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους
⁵¹και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη
απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον ⁵²και αυ-
τοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερου-
σαλημ μετα χαρας μεγαλης ⁵³και ησαν διαπαντος εν
τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

1 *Εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος ²ουτος ην εν αρχη προς τον θεον ³παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν ⁴εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων ⁵και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν ⁶εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης ⁷ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρησθω περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου ⁸ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρησθω περι του φωτος ⁹ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον ¹⁰εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω ¹¹εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον ¹²οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου ¹³οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν ¹⁴και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας ¹⁵ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ¹⁶και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος ¹⁷οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο ¹⁸θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο ¹⁹και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει ²⁰και ωμολογησεν και ουκ ηρησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος ²¹και ηρωτησαν αυτον τι ουν πλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου ²²ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμπασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου ²³εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης ²⁴και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων ²⁵και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει*

ο χριστος ουτε πλιας ουτε ο προφητης ²⁶απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε ²⁷αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος ²⁸ταυτα εν βηθαβαρα εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων ²⁹τη επαυριον βλεπει ο ιωαννης τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ³⁰ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ³¹καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων ³²και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον ³³καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω ³⁴καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ³⁵τη επαυριον παλιν εισηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο ³⁶και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου ³⁷και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου ³⁸στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις ³⁹λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα δε ην ως δεκατη ⁴⁰ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω ⁴¹ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον ο χριστος ⁴²και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας δε αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθησθω κηφας ο ερμηνευεται πετρος ⁴³τη επαυριον ηθελησεν ο ιησους εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ακολουθει μοι ⁴⁴ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου ⁴⁵ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λε-

γει αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ ⁴και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε ⁵ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν ⁶λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε ⁷απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ ⁸απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μεζω τουτων οψει ⁹και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει ¹εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον ²και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ³λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου ⁴λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁵ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις ⁶λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω ⁷και λεγει αυτοις ανηλθασατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν ⁸ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος ⁹και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι ¹⁰ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹¹μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας ¹²και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους ¹³και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους ¹⁴και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινηων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν ¹⁵και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου ¹⁶εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου κατεφαγεν με ¹⁷απεκριθη αυτος ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη

ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις ¹⁸απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον ¹⁹ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον ²⁰εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου ²¹οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν αυτοις και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους ²²ως δε ην εν ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει ²³αυτος δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας ²⁴και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκειν τι ην εν τω ανθρωπω

3 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ¹ουτος ηλθεν προς τον ιησουν νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οίδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου ²απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ³λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι ⁴απεκριθη ο ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ⁵το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν ⁶μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν ⁷το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει οτωσ εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος ⁸απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι ⁹απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις ¹⁰αμην αμην λεγω σοι οτι ο οίδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε ¹¹ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε ¹²και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω ¹³και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω οτωσ υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου ¹⁴ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζων αιωνιον ¹⁵ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζων αιωνιον ¹⁶ου γαρ απεστει-

τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου ¹⁰ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενου υιου του θεου ¹¹αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα ¹²πας γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου ¹³ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα ¹⁴μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν ¹⁵ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνι εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο ¹⁶ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης ¹⁷εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιων περι καθαρισμου ¹⁸και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον ¹⁹απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου ²⁰αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου ²¹ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμπεπληρωται ²²εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι ²³ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν ²⁴και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει ²⁵ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν ²⁶ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα ²⁷ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ²⁸ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οφεται ζωην αλλ η ορηνη του θεου μενει επ αυτον

4ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης ²καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ³αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν ⁴εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας ⁵ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου ⁶ην δε εκει πηνη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηνη ωρα ην ωσει εκτη ⁷ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας ανηλ-

σαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους ⁸δος μοι πειν ⁹οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν ¹⁰λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεις ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωται ιουδαιοι σαμαρειταις ¹¹απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ ανητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων ¹²λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε ανηλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων ¹³μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρηματα αυτου ¹⁴απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν ¹⁵ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηνη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον ¹⁶λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχωμαι ενθαδε ανηλειν ¹⁷λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε ¹⁸απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπας οτι ανδρα ουκ εχω ¹⁹πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθες ειρηκας ²⁰λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ ²¹οι πατερες ημων εν τουτω τω ορει προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου δει προσκυνειν ²²λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι ²³υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οίδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν ²⁴αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον ²⁵πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν ²⁶λεγει αυτω η γυνη οίδα οτι μεσσίας ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελοι ημιν παντα ²⁷λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι ²⁸και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης ²⁹αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις ³⁰δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος ³¹εξηλθον ουν εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον ³²εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε ³³ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε ³⁴ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν ³⁵λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα

ποιω το θελημα του πεμφαντος με και τελειωσω αυτου το εργον ³ ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμνον εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εσιν προς θερισμον ηδη ⁴ και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωνν αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων ⁵ εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων ⁶ εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισελλυθατε ⁷ εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιουσα ⁸ ως ουν πληθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μιναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας ⁹ και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου ¹⁰ τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος ¹¹ μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν ¹² αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ¹³ οτε ουν πληθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιουσεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ πληθον εις την εορτην ¹⁴ ηλθεν ουν ο ιησους παλιν εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιουσεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καπερναουμ ¹⁵ ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον ημελλεν γαρ αποθνησκειν ¹⁶ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσετε ¹⁷ λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ¹⁸ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ιησους και επορευετο ¹⁹ ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη ²⁰ επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομροτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος ²¹ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη ²² τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιουσεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5 μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα ² εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα ³ εν ταυταις

κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν ⁴ αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβας μετα την ταραχην του υδατος υγιης εγινετο ω διποτε κατειχετο νοσηματι ⁵ ην δε τις ανθρωπος εκει τριακονταοκτω ετη εχων εν τη ασθeneia ⁶ τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυ ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι ⁷ απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει ⁸ λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρων τον κραββατον σου και περιπατει ⁹ και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα ¹⁰ ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον ¹¹ απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρων τον κραββατον σου και περιπατει ¹² ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρων τον κραββατον σου και περιπατει ¹³ ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω ¹⁴ μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται ¹⁵ απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη ¹⁶ και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εξητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω ¹⁷ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι ¹⁸ δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω ¹⁹ απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει ²⁰ ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε ²¹ ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει ²² ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω ²³ ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εχει ζωνν αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωνν ²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται ²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωνν εν εαυτω ουτως

εδωκεν και τω υιω ζωνν εχειν εν εαυτω ²και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν ³μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνης αυτου ⁴και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως ⁵ου δυναμαι εγω ποιειν απεμαντου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με πατρος ⁶εαν εγω μαρτυρω περι εμαντου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης ⁷αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου ⁸υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια ⁹εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε ¹⁰εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου ¹¹εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν ¹²και ο πεμφας με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε ¹³και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε ¹⁴ερευνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωνν αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου ¹⁵και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωνν εχητε ¹⁶δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω ¹⁷αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις ¹⁸εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε ¹⁹πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε ²⁰μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλπικατε ²¹ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν ²²ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευετε

6μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος ²και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων ³απηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου ⁴ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων ⁵επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι ⁶τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον

αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν ⁷απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δυναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη ⁸λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου ⁹εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους ¹⁰ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι ¹¹ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον ¹²ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσεν τοις βεβρωκοσιν ¹⁴οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον ¹⁵ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος ¹⁶ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν ¹⁷και εμβαντες εις το πλοιοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους ¹⁸η τε θαλασσα ανεμος σταδιους εικοσιπεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν ¹⁹ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε ²⁰ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιοιον και ευθεως το πλοιοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον ²¹τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²²αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου ²³οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν και αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν ²⁴και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γενονας ²⁵απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁶εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωνν αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος ²⁷ειπον ουν προς αυτον τι ποιουμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου ²⁸απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυ-

τοῖς τοῦτο ἐστὶν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστευσθε εἰς ὃν ἀπεστείλεν ἐκεῖνος ³εἶπον οὖν αὐτῷ τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστευσώμεν σοὶ τί ἐργάζῃ ⁴οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἐφαγόν ἐν τῇ ἐρημῷ καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδῶκεν αὐτοῖς φαγεῖν ⁵εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν ⁶ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζῶν διδούς τῷ κόσμῳ ⁷εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν κυριε παντοτε δός ἡμῖν τὸν ἄρτον τούτων ⁸εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με οὐ μὴ πεινασῆ καὶ ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε ⁹ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωρακάτε με καὶ οὐ πιστεύετε ¹⁰πάν ὁ δίδωσιν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἢξει καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβαλῶ ἐξω ¹¹ὅτι καταβεβήκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με ¹²τούτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός ἵνα πάν ὁ δέδωκεν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ¹³τούτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστευῶν εἰς αὐτὸν ἔχη ζῶν ἀιώνιον καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ¹⁴ἐγογγυζοῦν οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ¹⁵καὶ ἔλεγον οὐχ οὗτος ἐστὶν ἰησοῦς ὁ υἱὸς ἰωσήφ οὐ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβεβήκα ¹⁶ἀπεκριθῆ οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ γογγυζετε μετ' ἀλλήλων ¹⁷οὐδεὶς δύναται εἰσεῖν πρὸς με εἰ μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ¹⁸ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τοῖς προφῆταις καὶ ἐσονται πάντες διδάκτοί τοῦ θεοῦ πᾶς οὖν ὁ ἀκουσᾶς παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἐρχεται πρὸς με ¹⁹οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τίς ἐωράκεν εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ οὗτος ἐωράκεν τὸν πατέρα ²⁰ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ ἔχει ζῶν ἀιώνιον ²¹ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ²²οἱ πατέρες ὑμῶν ἐφαγόν τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρημῷ καὶ ἀπέθανον ²³οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τίς ἐξ αὐτοῦ φαγῆ καὶ μὴ ἀποθάνῃ ²⁴ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς εἰάν τις φαγῆ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἢ σὰρξ μου ἐστὶν ἢν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς ²⁵ἐμαχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ ἰουδαῖοι λεγόντες πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σὰρκα φαγεῖν ²⁶εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν εἰάν μὴ φαγῆτε τὴν σὰρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίψετε αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζῶν ἐν ἑαυτοῖς ²⁷ὁ τρώγων μου τὴν σὰρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει

ζῶν ἀιώνιον καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ ²⁸ἢ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶν βρωσίς καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς ἐστὶν ποσίς ²⁹ὁ τρώγων μου τὴν σὰρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ³⁰καθὼς ἀπεστείλεν με ὁ ζῶν πατήρ καὶ ἐγὼ ζῶ δια τὸν πατέρα καὶ ὁ τρώγων με κακῆσεται δι' ἐμὲ ³¹οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς οὐ καθὼς ἐφαγόν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον ὁ τρώγων τούτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ³²ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν καπερναοῦμ ³³πολλοὶ οὖν ἀκουσάντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν ³⁴εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγυζοῦσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς τούτο ὑμᾶς σκανδαλίζει ³⁵εἰάν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἢν τὸ προτερον ³⁶τὸ πνεῦμα ἐστὶν τὸ ζωοποιῶν ἢ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδὲν τὰ ῥήματα ἀ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν πνεῦμα ἐστὶν καὶ ζῶν ἐστὶν ³⁷ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν ἢδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰησοῦς τινες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδῶσά αὐτὸν ³⁸καὶ ἔλεγεν δια τούτου εἰρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται εἰσεῖν πρὸς με εἰάν μὴ ἢ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου ³⁹ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτου ⁴⁰εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τοῖς δώδεκα μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπαγεῖν ⁴¹ἀπεκριθῆ οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος κυριε πρὸς τίνα ἀπελευσομεθα ῥήματα ζωῆς ἀιωνίου ἔχεις ⁴²καὶ ἡμεῖς πεπιστευκαμεν καὶ ἐγνωκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος ⁴³ἀπεκριθῆ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξαμην καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διαβολὸς ἐστὶν ⁴⁴ἐλεγεν δὲ τὸν ἰουδαν σιμωνος ἰσκαριωτὴν οὗτος γὰρ ἡμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι εἰς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα

7 καὶ περιεπάτει ὁ ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ γαλιλαίᾳ οὐ γὰρ ἢθελεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ περιεπάτειν ὅτι ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι ²ἢν δὲ ἐγγυς ἢ εορτῆ τῶν ἰουδαίων ἢ σκηνοσπηγία ³εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ μεταβῆθι ἐντευθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν ἰουδαίαν ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρησῶσιν τὰ ἔργα σου ἀ ποιεῖς ⁴οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τί ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι εἰ ταῦτα ποιεῖς φανερώσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ ⁵οὐδε γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπιστεῦον εἰς αὐτὸν ⁶λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπῶ παρῆστιν ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμετέρος πάντοτε ἐστὶν ἐτοιμὸς ⁷οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς ἐμὲ δὲ μισεῖ ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἐστὶν ⁸ὑμεῖς ἀναβῆτε εἰς τὴν εορτὴν ταυτὴν ἐγὼ οὐπῶ ἀναβαίνω εἰς τὴν εορτὴν ταυτὴν ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπῶ πεπληρωται ⁹ταῦτα δὲ εἶπων αὐτοῖς ἐμείνεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ

¹ὡς δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ως εν κρυπτῳ "οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος ²και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι δε ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ³ουδεις μεντοι παρηρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ⁴ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν ⁵και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως ⁶απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με ⁷εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ⁸ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ⁹ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι ¹⁰απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι ¹¹απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποισα και παντες θαυμαζετε ¹²δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον ¹³ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποισα εν σαββατω ¹⁴μη κρινετε κατ οσιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε ¹⁵ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι ¹⁶και ιδε παρηρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος ¹⁷αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν ¹⁸εκραξεν ουν εν τῳ ιερῳ διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμφας με ον υμεις ουκ οιδατε ¹⁹εγω δε οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν ²⁰εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποισεν ²²ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντες περι αυτου ταυτα και απεστειλαν οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις υπηρετας ινα πιασωσιν αυτον ²³ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφαντα με ²⁴ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²⁵ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευ-

εσθαι και διδασκειν τους ελληνας ²⁶τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²⁷εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης εισηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθῳ προς με και πινετω ²⁸ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος ²⁹τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ο ιησους ουδεπω εδοξασθη ³⁰πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης ³¹αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι δε ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται ³²ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαβιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαβιδ ο χριστος ερχεται ³³σχισμα ουν εν τῳ οχλῳ εγενετο δι αυτον ³⁴τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας ³⁵ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι διατι ουκ ηγαγετε αυτον ³⁶απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος ³⁷απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ³⁸μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων ³⁹αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ⁴⁰λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων ⁴¹μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει ⁴²απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγερται ⁴³και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8 Διησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων ²ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους ³αγουσιν δε οι γραμματαις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη κατειληφθη επαυτοφωρω μοιχευομενη ⁵εν δε τῳ νομῳ μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις ⁶τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν καταγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυφας τῳ δακτυλῳ εγραφεν εις την γην ⁷ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυφας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτος τον λιθον επ αυτη βαλετω ⁸και παλιν κατω κυφας εγραφεν εις την γην ⁹οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω εστῳσα ¹⁰ανακυφας δε ο ιησους

και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη η γυνη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν ¹η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε αυτη ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε ²παλιν ουν ο ιησους αυτοις ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατησει εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ³ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ⁴απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω ⁵υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα ⁶και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ ⁷και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ⁸εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ ⁹ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ο ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε αν ¹⁰ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω ελληλυθει η ωρα αυτου ¹¹ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ¹²ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ¹³και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου ¹⁴ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων εαν γαρ μη πιστευσετε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων ¹⁵ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν ¹⁶πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω η ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον ¹⁷ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν ¹⁸ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσετε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδίδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω ¹⁹και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε ²⁰ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον ²¹ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε ²²και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας ²³απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γεννησεσθε ²⁴απεκριθη αυτοις ο ιη-

σους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας ²⁵ο δε δουλος ου μνει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μνει εις τον αιωνα ²⁶εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωσεν οντως ελευθεροι εσεσθε ²⁷οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν ²⁸εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε ²⁹απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε αν ³⁰νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιησεν ³¹υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορευειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον ³²ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου ελληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν ³³διατι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον ³⁴υμεις εκ πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλητο ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου ³⁵εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι ³⁶τις εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιας ει δε αληθειαν λεγω διατι υμεις ου πιστευετε μοι ³⁷ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε ³⁸απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλως λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις ³⁹απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με ⁴⁰εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων ⁴¹αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα ⁴²ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσεται θανατου εις τον αιωνα ⁴³μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις ⁴⁴απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος υμων εστιν ⁴⁵και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω ⁴⁶αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη ⁴⁷ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας ⁴⁸ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν

αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι ⁵ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης ²και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη ³απεκριθη ο ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω ⁴εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμφαντος με εως ημερα ⁵στιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι ⁶στιν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου ⁷ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου ⁸και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων ⁹οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων ¹⁰αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι ¹¹ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι ¹²απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα ¹³ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οίδα ¹⁴αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον ¹⁵ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους ¹⁶παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν επι τους οφθαλμους μου και ενιψαμην και βλεπω ¹⁷ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις ¹⁸λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν ¹⁹ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος ²⁰και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει ²¹απεκριθησαν αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη ²²πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι αυτου λαλησει ²³ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολο-

γηση χριστον αποσυναγωγος γενηται ²⁴δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε ²⁵εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν ²⁶απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω ²⁷ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ²⁸απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι ²⁹ελοιδωρησαν ουν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται ³⁰ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν ³¹απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους ³²οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει ³³εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου ³⁴ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν ³⁵απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω ³⁶ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου ³⁷απεκριθη εκεινος και ειπεν τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον ³⁸ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν ³⁹ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω ⁴⁰και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται ⁴¹και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν ⁴²ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης ²ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων ³τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα ⁴και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου ⁵αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην ⁶ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις ⁷ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προ-

βατων ⁸παντες οσοι προ εμου πληθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα ⁹εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει ¹⁰ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω πληθον ινα ζωνν εχωσιν και περισσον εχωσιν ¹¹εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων ¹²ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφιψιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα ¹³ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων ¹⁴εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων ¹⁵καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων ¹⁶και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην ¹⁷δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην ¹⁸ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου ¹⁹σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους ²⁰ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε ²¹αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν ²²εγενετο δε τα εγκαινια εν τοις ιεροσολυμοις και χειμων ην ²³και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα του σολομωντος ²⁴εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρηρησια ²⁵απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου ²⁶αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθως ειπον υμιν ²⁷τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι ²⁸καγω ζωνν αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου ²⁹ο πατηρ μου ος δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος μου ³⁰εγω και ο πατηρ εν εσμεν ³¹εβαστασαν ουν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον ³²απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατρος μου δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με ³³απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον ³⁴απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον

εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε ³⁵ει εκεινους ειπεν θεους προς ους ο λογος του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη ³⁶ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεις οτι ειπον υιος του θεου ειμι ³⁷ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου μη πιστευετε μοι ³⁸ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευετε τοις εργοις πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω ³⁹εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηληθεν εκ της χειρος αυτων ⁴⁰και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει ⁴¹και πολλοι πληθον προς αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σιμιον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην ⁴²και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης ²ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει ³απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεις ασθενει ⁴ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθεια ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης ⁵ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον ⁶ως ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας ⁷επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν ⁸λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει ⁹απεκριθη ο ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπται οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει ¹⁰εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπται οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω ¹¹ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον ¹²ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται ¹³ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησης του υπνου λεγει ¹⁴τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρηρησια λαζαρος απεθανεν ¹⁵και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλ αγωμεν προς αυτον ¹⁶ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου ¹⁷ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω ¹⁸ην δε η βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε ¹⁹και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων ²⁰η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ο ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω μαρια δε εν τω

οικω εκαθεξετο ²¹ειπεν ουν η μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει ²²αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος ²³λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου ²⁴λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα ²⁵ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται ²⁶και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο ²⁷λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος ²⁸και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε ²⁹εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον ³⁰ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα ³¹οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει ³²η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν εις τους ποδας αυτου λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος ³³ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιοις κλαιοντας ενεβριμωσατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον ³⁴και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε ³⁵εδακρυσεν ο ιησους ³⁶ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον ³⁷τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη ³⁸ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω ³⁹λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οξει τεταρταιος γαρ εστιν ⁴⁰λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οφει την δοξαν του θεου ⁴¹ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκως κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου ⁴²εγω δε ηδην οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας ⁴³και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω ⁴⁴και εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαις και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν ⁴⁵πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον ⁴⁶τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους ⁴⁷συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος

πολλα σημεια ποιει ⁴⁸εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ο ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους ⁵²και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³απ εκεινης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ιησους ουν ουκ ετι παρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου ⁵⁵ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους ⁵⁶εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷εδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μνηυση οπως πιασωσιν αυτον

12ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων ²εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των συνανακειμενων αυτω ³η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι ⁵διατι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δυναριων και εδοθη πτωχοις ⁶ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο ⁸τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹εγνω ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν ¹¹οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν ¹²τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ο ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ο βασιλευς

του ισραηλ ¹⁴εὐρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον ¹⁵μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου ¹⁶ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ο ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω ¹⁷εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸δια τουτο και υπηνησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον ¹⁹οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν ²⁰ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ²¹ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ²²ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεας και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου ²³ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει ²⁵ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωνν αιωνιον φυλαξει αυτην ²⁶εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ ²⁷νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατηρ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην ²⁸πατηρ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω ²⁹ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεαι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν ³⁰απεκριθη ο ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμας ³¹νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω ³²καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον ³³τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω ημελλον αποθνησκειν ³⁴απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου ³⁵ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων εστιν περιπατειτε εως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει ³⁶εως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρουθη απ αυτων ³⁷τοσαντα δε αυτου σημεια πεποιηκotos εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον ³⁸ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν

τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη ³⁹δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας ⁴⁰τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτους ⁴¹ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου ⁴²ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται ⁴³ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου ⁴⁴ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με ⁴⁵και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με ⁴⁶εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη ⁴⁷και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον ⁴⁸ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁹οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω ⁵⁰και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

13προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους ²και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκotos εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω ³ειδως ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει ⁴εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον ⁵εϊτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος ⁶ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας ⁷απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα ⁸λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου ⁹λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην ¹⁰λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες ¹¹ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε ¹²οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυ-

τοὺς γινώσκετε τί πεποιθκα ὑμῖν¹³ ὑμεῖς φωνεῖτε με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κυριὸς καὶ καλῶς λεγετέ εἰμι γὰρ¹⁴ εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τοὺς ποδας ὁ κυριὸς καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς ποδας¹⁵ ὑποδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιητέ¹⁶ ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν οὐκ ἐστὶν δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀποστόλος μείζων τοῦ πεμφαντος αὐτοῦ¹⁷ εἰ ταῦτα οἰδατέ μακαριοὶ ἐστε εἴαν ποιητέ αὐτά¹⁸ οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω ἐγὼ οἶδα οὐς ἐξελέξαμην ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτερναν αὐτοῦ¹⁹ ἄπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενεσθαι ἵνα ὅταν γενῆται πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι²⁰ ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὁ λαμβανὼν εἴαν τίνα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβανὼν λαμβάνει τὸν πέμψαντα με²¹ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς ἐταραχθῆ τῷ πνευματικῷ καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με²² ἐβλεπόν οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει²³ ἦν δὲ ἀνακειμένος εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἰησοῦ ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς²⁴ νύει οὖν τούτῳ σίμων πέτρος πυθέσθαι τίς ἀν εἶπ' περὶ οὗ λέγει²⁵ ἐπιπέσων δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ ἰησοῦ λέγει αὐτῷ κυριε τίς ἐστὶν²⁶ ἀποκρίνεται ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνος ἐστὶν ὧ ἐγὼ βαψας τὸ πόδιον ἐπίδωσω καὶ ἐμβαψας τὸ πόδιον δίδωσιν ἰουδα σίμωνος ἰσκαριώτη²⁷ καὶ μετὰ τὸ πόδιον τότε εἰσπλῆθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανας λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὁ ποιεῖς ποιήσον ταχίον²⁸ τούτο δὲ οὐδεὶς ἐγνώ τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ²⁹ τίνες γὰρ ἐδοκουν ἐπεὶ τὸ γλωσσοκομὸν εἶχεν ὁ ἰουδας ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀγοράσον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν εὐχρῆν ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τί δώ³⁰ λαβὼν οὖν τὸ πόδιον ἐκεῖνος εὐθέως ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ³¹ ὅτε ἐξῆλθεν λέγει ὁ ἰησοῦς νῦν ἐδοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἐδοξασθῆ ἐν αὐτῷ³² εἰ ὁ θεὸς ἐδοξασθῆ ἐν αὐτῷ καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτὸν³³ τέκνια ἐτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι ζητήσητέ με καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπαγῶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ελθεῖν καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι³⁴ ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπάτε ἀλλήλους³⁵ ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε εἴαν ἀγαπῆν ἐχῆτε ἐν ἀλλήλοις³⁶ λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος κυριε ποῦ ὑπαγεῖς ἀπεκριθῆ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅπου ὑπαγῶ οὐ δύνασαι μοὶ νῦν ἀκολουθῆσαι ὑστέρων δὲ ἀκολουθήσεις μοὶ³⁷ λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος κυριε διατί οὐ δύναμαι σοὶ ἀκολουθῆσαι ἄρτι τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θῆσω³⁸ ἀπεκριθῆ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θῆσεις ἄμην ἄμην λέγω σοὶ οὐ

μη ἀλεκτωρ φωνήσει ἕως οὐ ἀπαρνήσῃ με τρίς

14μη ταρασσεσθῶ ὑμῶν ἡ καρδία πιστεύετε εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε² ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μόναι πολλαὶ εἰσὶν εἰ δὲ μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν πορευομαὶ ετοιμασαὶ τόπον ὑμῖν³ καὶ εἴαν πορευθῶ καὶ ετοιμασῶ ὑμῖν τόπον παλιν ἐρχομαι καὶ παραληφῶμαι ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς πτε⁴ καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπαγῶ οἰδατέ καὶ τὴν ὁδὸν οἰδατέ⁵ λέγει αὐτῷ θώμας κυριε οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπαγεῖς καὶ πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἶδεναι⁶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ οὐδεὶς ἐρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ⁷ εἰ ἐγνώκειτέ με καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτέ ἂν καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐώρακατε αὐτὸν⁸ λέγει αὐτῷ φιλιππος κυριε δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν⁹ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἐγνώκας με φιλιππε ὁ ἐώρακώς ἐμὲ ἐώρακεν τὸν πατέρα καὶ πῶς σὺ λέγεις δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα¹⁰ οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστὶν τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν ἀπ' ἑαυτοῦ οὐ λαλῶ ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα¹¹ πιστεύετε μοὶ ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ εἰ δὲ μὴ δια τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοὶ¹² ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὁ πιστευὼν εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κακεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορευομαὶ¹³ καὶ ὁ τί ἀναιτήσητε ἐν τῷ ὀνοματί μου τούτο ποιήσω ἵνα δοξασθῆ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ¹⁴ εἴαν τί ἀιτήσητε ἐν τῷ ὀνοματί μου ἐγὼ ποιήσω¹⁵ εἴαν ἀγαπάτε με τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσατε¹⁶ καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παρακλήτονα δώσει ὑμῖν ἵνα μὲν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα¹⁷ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἐστὶ¹⁸ οὐκ ἀφῆσω ὑμᾶς ὀρφανούς ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς¹⁹ ἐτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἐτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε²⁰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γινώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καγὼ ἐν ὑμῖν²¹ ὁ ἐχὼν τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπήθησεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑαυτὸν²² λέγει αὐτῷ ἰουδας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης κυριε τί γεγονός ἐστι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ²³ ἀπεκριθῆ ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ εἴαν τίς ἀγάπα με τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσομεθα καὶ μόνῃ παρ' αὐτῷ ποιήσομεν²⁴ ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἐστὶν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος με πατρὸς²⁵ ταῦτα λέλαληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων²⁶ ὁ δὲ παρακλήτος τὸ πνεῦμα τὸ

αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν ⁷ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω ⁸ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρτε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν ⁹και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε ¹⁰ουκ ετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου τουτου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν ¹¹αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν ²παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη ³ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν ⁴μεινате εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε ⁵εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν ⁶εαν μη τις μεινη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις πυρ βαλλουσιν και καιεται ⁷εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν ⁸εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται ⁹καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινате εν τη αγαπη τη εμνη ¹⁰εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ¹¹ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμνη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη ¹²αυτη εστιν η εντολη η εμνη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ¹³μειζων ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου ¹⁴υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν ¹⁵ουκετι υμας λεγω δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα ακουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν ¹⁶ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ¹⁷ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους ¹⁸ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ¹⁹ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος

²⁰μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν ²¹αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με ²²ει μη πληθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων ²³ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ²⁴ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου ²⁵αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν ²⁶οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου ²⁷και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε ²αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω ³και ταυτα ποιησουσιν υμιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε ⁴αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην ⁵νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις ⁶αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν ⁷αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας ⁸και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως ⁹περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε ¹⁰περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκ ετι θεωρειτε με ¹¹περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ¹²ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι ¹³οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν ¹⁴εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληφεται και αναγγελει υμιν ¹⁵παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου ληφεται και αναγγελει υμιν ¹⁶μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι εγω υπαγω προς τον πατερα ¹⁷ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα ¹⁸ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οίδαμεν τι λαλει ¹⁹εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν

και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ²αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γεννησεται ³η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι πληθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκ ετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον ⁴και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οφομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων ⁵και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησπε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν ⁶εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη ⁷ταυτα εν παροιμιας λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκ ετι εν παροιμιας λαλησω υμιν αλλα παρηρσια περι του πατρος αναγγελω υμιν ⁸εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων ⁹αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον ¹⁰εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιμι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα ¹¹λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρηρσια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις ¹²νυν οίδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες ¹³απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε ¹⁴ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν ¹⁵ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17 ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρην τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατηρ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε ²καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωση αυτοις ζων αιωνιον ³αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γνωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον ⁴εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω ⁵και νυν δοξασον με συ πατηρ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι ⁶εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και τον λογον σου τετηρηκασιν ⁷νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν ⁸οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου

εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας ⁹εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν ¹⁰και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις ¹¹και ουκ ετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατηρ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις ¹²οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω επηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη ¹³νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις ¹⁴εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁵ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρον ¹⁶εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι ¹⁷αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν ¹⁸καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον ¹⁹και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια ²⁰ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευσοντων δια του λογου αυτων εις εμε ²¹ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατηρ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας ²²και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν ²³εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γνωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας ²⁴πατηρ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου ²⁵πατηρ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας ²⁶και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου ²ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχηθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου ³ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων ⁴ιησουν ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε ⁵απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων ⁶ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι

αππλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι ἵπάλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον ἵαπεκριθη ο ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν ἵνα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα ἵσιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος ἵειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν σου εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο ἵη ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον ἵκαι απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ἵην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου ἵηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισπληθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως ἵο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηληθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον ἵλεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι ἵειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικότες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως και θερμαινομενος ἵο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ἵαπεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν τη συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν ἵτι με επερωτας επερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω ἵταυτα δε αυτου ειποντος εις των υπηρετων παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει ἵαπεκριθη αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις ἵαπεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα ἵην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρηνησατο εκεινος και ειπεν ουκ ειμι ἵλεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου ἵπαλιν ουν ηρηνησατο ο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ἵαγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωια και αυτοι ουκ εισπληθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα ἵεξηληθεν ουν ο πιλατος προς αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου του-

του ἵαπεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ἵειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα ἵινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν ἵεισπληθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ἵαπεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου ἵαπεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας ἵαπεκριθη ο ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις ην δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν ἵειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη ο ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης ἵλεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηληθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω ἵεστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλευσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων ἵεκκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βααραββαν ην δε ο βααραββας λιστης

19τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν ἵκαι οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον ἵκαι ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα ἵεξηληθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω ἵεξηληθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος ἵοτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν ἵαπεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν ἵοτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη ἵκαι εισπληθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρυσιν ουκ εδωκεν αυτω ἵλεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε ἵαπεκριθη ο ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν

κατ' εμου ει μη νη σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει ¹² εκ τουτου εξητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλευς αυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι ¹³ ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιοι δε γαββαθα ¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων ¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλευς υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλευς ει μη καισαρα ¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και απηγαγον ¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραιοι γολγοθα ¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ' αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν ¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων ²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην της πολεως ο τοπος οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιοις ελληνιστι ρωμαιοις ²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων ²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα ²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αρραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι' ολου ²⁴ ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν ²⁵ ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαλνη ²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου ²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ' εκεινης της ωρας ελαβεν αυτην ο μαθητης εις τα ιδια ²⁸ μετα τουτο ειδως ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω ²⁹ σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι ³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα ³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρω-

τησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν ³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω ³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη ³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθυς εξηλθεν αιμα και υδωρ ³⁵ και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου εστιν η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσετε ³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται αυτου ³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οφονται εις ον εξεκεντησαν ³⁸ μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ο ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρην το σωμα του ιησου ³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ωσει λιτρας εκατον ⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν ⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη ⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20 η δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαλνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου ¹ τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον ² εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον ³ ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον ⁴ και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν ⁵ ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα ⁶ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον ⁷ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν ⁸ ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι ⁹ απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται ¹⁰ μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον ¹¹ και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθηζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου ¹² και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν

αυτον ⁴και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ο ιησους εστιν ⁵λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που αυτον εθηκας καγω αυτον αρω ⁶λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε ⁷λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων ⁸ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη ⁹ουσης ουν οφιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ¹⁰και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον ¹¹ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας ¹²και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον ¹³αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται ¹⁴θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους ¹⁵ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χειρσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω ¹⁶και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ¹⁷εϊτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος ¹⁸και απεκριθη ο θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου ¹⁹λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με θωμα πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες ²⁰πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ²¹ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ο ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζων ηχητε εν τω ονοματι αυτου

21 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαιδος εφανερωσεν δε ουτως ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και

αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ³λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ανεβησαν εις το πλοιον ευθυς και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν ηρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν ⁴λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁵ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκ ετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων ⁶λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεξωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁷οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ως απο πηλων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁸ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ⁹λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹⁰ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντατριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹¹λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹²ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως ¹³τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγεργηεις εκ νεκρων ¹⁴οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου ¹⁵λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου ¹⁶λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου ¹⁷αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις ¹⁸τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ¹⁹επιστραφεις δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε ²⁰τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι ²¹λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ ακολουθει μοι ²²εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω

*ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω
μενειν εως ερχομαι τι προς σε ²⁴ουτος εστιν ο μαθη-
της ο μαρτυρων περι τουτων και γραφας ταυτα και
οιδαμεν οτι αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου ²⁵εστιν
δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα
εαν γραφται καθ εν ουδε αυτον ομιαι τον κοσμον
χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην*

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 τον μεν πρωτον λογον εποισαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν ²αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη ³οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου ⁴και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου ⁵οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας ⁶οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ ⁷ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια ⁸αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης ⁹και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων ¹⁰και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη ¹¹οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον ¹²τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον ¹³και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερωων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου ¹⁴ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου ¹⁵και ενταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσιν ¹⁶ανδρες αδελφοι εδει πληρωθη-

ναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαβιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν ¹⁷οτι κατηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης ¹⁸ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ του μισθου της αδικιας και ηρηνης γενομενος ελακπσεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου ¹⁹και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτεστιν χωριον αιματος ²⁰γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γεννηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος ²¹δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους ²²αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων ²³και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και ματθιαν ²⁴και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον εκ τουτων των δυο ενα ον εξελεξω ²⁵λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολης εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον ²⁶και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο ²και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι ³και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων ⁴και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι ⁵ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον ⁶γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλούντων αυτων ⁷εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου

παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι ¹και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν ²παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν ³φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσπλυτοι ⁴κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου ⁵εξιςταντο δε παντες και διπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι ⁶ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν ⁷σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρην την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου ⁸ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας ⁹αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ ¹⁰και εσται εν ταις εσχαις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οφονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται ¹¹και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν ¹²και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατιμιδα καπνου ¹³ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ¹⁴και εσται πας ος αν επικαλεσεται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁵ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτου του ιησου τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οις εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε ¹⁶τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανεिलετε ¹⁷ον ο θεος ανεστησεν λυσας τας ωδιναις του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ¹⁸δαβιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ¹⁹δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι ²⁰οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²¹εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου ²²ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαβιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης ²³προφητης ουν υπαρχων και

ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου ²⁴προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ουκατελειφη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν ²⁵τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες ²⁶τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε ²⁷ου γαρ δαβιδ ανεβη εις τους ουρανους λεγει δε αυτος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ²⁸εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ²⁹ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεος εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε ³⁰ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι ³¹πετρος δε εφη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος ³²υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσεται κυριος ο θεος ημων ³³ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρητο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιας ταυτης ³⁴οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλαιοι ³⁵ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις ³⁶εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγενετο ³⁷παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα ³⁸και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν ³⁹καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας ⁴⁰αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια

3επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερων επι την ωραν της προσευχης την εννατην ¹και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερων ²ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερων ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν ³ατεινας δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεπον εις ημας ⁴ο δε επειχεν αυτοις προσ-

δοκων τι παρ αυτων λαβειν ⁶ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει ⁷και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα ⁸και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισπληθην συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιωνων τον θεον ⁹και ειδεν αυτον πας ο λαος περιπατουντα και αιουντα τον θεον ¹⁰επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω ¹¹κρατουντος δε του ιαθεντος χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτους πας ο λαος επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι ¹²ιδων δε πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον ¹³ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις παρεδωκατε και ηρησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν ¹⁴υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν ¹⁵τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν ¹⁶και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων ¹⁷και νυν αδελφοι οίδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων ¹⁸ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτως ¹⁹μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου ²⁰και αποστειλη τον προκεκηρυγμενον υμιν ιησουν χριστον ²¹ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων αγιων αυτου προφητων απ αιωνος ²²μωσης μεν γαρ προς τους πατερας ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας ²³εσται δε πασα ψυχη ητις αν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου ²⁴και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και προκατηγγειλαν τας ημερας ταυτας ²⁵υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γης ²⁶υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν

απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι ²διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων ³και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη ⁴πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε ⁵εγενετο δε επι την αυριον συναχθηαι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ ⁶και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου ⁷και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποικσατε τουτο υμεις ⁸τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ ⁹ει υμεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινη ουτος σεσωσται ¹⁰γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης ¹¹ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθη υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας ¹²και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας ¹³θεωρουντες δε την του πετρου παρηρσιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν ¹⁴τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν ¹⁵κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλον προς αλληλους ¹⁶λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι ¹⁷αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων ¹⁸και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου ¹⁹ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε ²⁰ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν ²¹οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι ²²ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο αν-

θρῶπος ἐφ' ὃν ἐγεγονεῖ τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰα-
σεως²⁵ ἀπολυθέντες δὲ πλῆθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ
ἀπηγγείλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι εἶπον²⁴· οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν
ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπον δεσποτά σου
ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς²⁵· ὁ δὲ δια στομα-
τος δαβὶδ τοῦ παιδὸς σου εἰπὼν ἰνατὶ ἐφρῶαξαν
ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελετήσαν κενά²⁶· παρέστησαν οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἀρχόντες συνηχθήσαν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ
²⁷· συνηχθήσαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παιδᾶ
σου ἰσσοῦν ὃν ἐχρῖσας ἠρώδης τε καὶ πόντιος πι-
λάτος συν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς ἰσραὴλ²⁸· ποιήσαι ὅσα
ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισεν γενεσθῆαι
²⁹· καὶ τὰ νῦν κυριε ἐπίδεδε ἐπὶ τὰς ἀπειλάς αὐτῶν καὶ
δοσ τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λα-
λεῖν τὸν λόγον σου³⁰· ἐν τῷ τὴν χεῖρα σου ἐκτείνειν
σε εἰς ἰασίν καὶ σημεῖα καὶ τεράτα γίνεσθαι διὰ τοῦ
ονοματός τοῦ ἁγίου παιδὸς σου ἰησοῦ³¹· καὶ δεηθε-
ντῶν αὐτῶν ἐσαλευθῆν ὁ τοπὸς ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμε-
νοὶ καὶ ἐπλησθήσαν ἀπαντὲς πνεύματος ἁγίου καὶ
ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας³²· τοῦ
δὲ πλῆθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ
ψυχὴ μία καὶ οὐδε εἰς τί τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἐλε-
γεν ἰδίον εἶναι ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἀπαντὰ κοινά³³· καὶ με-
γαλὴ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτυρίον οἱ ἀποστο-
λοὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἰησοῦ χάρις τε με-
γαλὴ ἦν ἐπὶ πάντας αὐτοὺς³⁴· οὐδε γὰρ ἐνδεὴς τις
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτητορὲς χωρίων ἢ οἰ-
κιῶν ὑπῆρχον πῶλουντες ἐφερον τὰς τιμὰς τῶν πι-
πρασκομένων³⁵· καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς ποδᾶς τῶν
ἀποστόλων διεδίδοδο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἀν τις χρεῖαν
εἶχεν³⁶· ἰώσης δὲ ὁ ἐπικληθεὶς βαρναβᾶς ὑπὸ τῶν
ἀποστόλων ὁ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρα-
κλήσεως λευιτῆς κυπρῖος τῷ γενεῖ³⁷· ὑπαρχόντος
αὐτῷ ἀγροῦ πῶλησας πνεύκεν τὸ χρῆμα καὶ ἐθη-
κεν παρὰ τοὺς ποδᾶς τῶν ἀποστόλων

5· ἄνθρωπος δὲ τις ἀνανίας ὀνοματὶ συν σαπφειρῆ τῆ
γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτήμα¹· καὶ ἐνοσφισατο ἀπο
τῆς τιμῆς συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ
ἐνεγκας μέρος τι παρὰ τοὺς ποδᾶς τῶν ἀποστο-
λῶν ἐθήκεν²· εἶπεν δὲ πέτρος ἀνανία διὰ τὴ ἐπλη-
ρωσεν ὁ σατανας τὴν καρδίαν σου ψευσασθῆαι σε
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφισασθῆαι ἀπο τῆς τι-
μῆς τοῦ χωρίου· οὐχὶ μενόν σοι ἐμενεν καὶ πράθεν
ἐν τῇ σπ ἐξουσία ὑπῆρχεν τί ὅτι ἐθού ἐν τῇ καρδία
σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ
τῷ θεῷ³· ἀκούων δὲ ἀνανίας τοὺς λόγους τουτούς
πέσων ἐξεψύξεν καὶ ἐγενετο φόβος μέγας ἐπὶ πα-
ντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα⁴· ἀναστάντες δὲ οἱ νεώ-
τεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἐθάψαν
ἔγενετο δὲ ὡς ὠρων τριῶν διαστήμα καὶ ἡ γυνή

αὐτοῦ μὴ εἰδυία τὸ γεγονός εἰσπλήθεν⁵· ἀπεκριθῆ δὲ
αὐτῇ ὁ πέτρος εἶπε μοι εἰ τοσούτου το χωρίου ἀπε-
δοσθε ἢ δὲ εἶπεν ναι τοσούτου⁶· ὁ δὲ πέτρος εἶπεν
πρὸς αὐτὴν τί ὅτι συνέφωνηθῆ ὑμῖν πειράσαι τὸ
πνεῦμα κυρίου ἰδοὺ οἱ ποδῆς τῶν θάψαντων τὸν
ἀνδρᾶ σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσιν σε⁷· ἐπέσειεν
δὲ παραχρημα παρὰ τοὺς ποδᾶς αὐτοῦ καὶ ἐξεψύ-
ξεν εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νε-
κρᾶν καὶ ἐξενέγκαντες ἐθάψαν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ αὐ-
τῆς⁸· καὶ ἐγενετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλη-
σίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα⁹· διὰ δὲ
τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγενετο σημεῖα καὶ τε-
ράτα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἀπα-
ντῆς ἐν τῇ στοᾷ σολομωντος¹⁰· τῶν δὲ λοιπῶν ου-
δεὶς ἐτόλμα κολλασθῆαι αὐτοῖς ἀλλ' ἐμεγαλυνεν αὐ-
τοὺς ὁ λαός¹¹· μᾶλλον δὲ προσετιθέντο πιστευόντες
τῷ κυρίῳ πλῆθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν¹²· ὥστε
κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τι-
θεναὶ ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων ἵνα ἐρχόμενου πε-
τροῦ κᾶν ἡ σκία ἐπισκίασῃ τινὶ αὐτῶν¹³· συνήρχετο
δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περιξ πολέων εἰς ἱερουσα-
λὴμ φερόντες ἀσθενεῖς καὶ οὐλομένους ὑπὸ πνευ-
ματῶν ἀκαθάρτων οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἀπαντῆς¹⁴·
ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ συν αὐτῷ ἦ
ουσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων ἐπλησθήσαν ζήλου¹⁵·
καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστο-
λους καὶ ἐθεντο αὐτοὺς ἐν τῆρῃσει δημοσία¹⁶· ἀγγε-
λος δὲ κυρίου διὰ τῆς νυκτός ννοῖξεν τὰς θύρας τῆς
φυλακῆς ἐξαγαγῶν τε αὐτοὺς εἶπεν¹⁷· πορευεσθε
καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα
τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταυτῆς¹⁸· ἀκούσαντες δὲ εἰσπλή-
θον ὑπὸ τὸν ὀρθρὸν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδιδάσκον πα-
ραγενομένος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ συν αὐτῷ συ-
νεκαλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν
τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτη-
ριον ἀχθῆναι αὐτοὺς¹⁹· οἱ δὲ ὑπηρετᾶται παραγενομέ-
νοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρεψά-
ντες δὲ ἀπηγγείλαν²⁰· λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμωτη-
ριον εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφάλεια καὶ
τοὺς φυλάκας ἐξῶ ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοιξα-
ντες δὲ ἐσῶ οὐδενα εὗρομεν²¹· ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς
λόγους τουτούς ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱε-
ροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηποροῦν περὶ αὐτῶν τί ἀν γε-
νοῖτο τοῦτο²²· παραγενομένος δὲ τις ἀπηγγείλεν αὐ-
τοῖς λέγων ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀνδρῆς οὗς ἐθεσθε ἐν τῇ φυ-
λακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν
λαόν²³· τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς συν τοῖς ὑπηρε-
ταῖς ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ βίας ἐφοβούντο γὰρ
τὸν λαόν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν²⁴· ἀγαγοντες δὲ αὐτοὺς
ἐστήσαν ἐν τῷ συνέδριῳ καὶ ἐπῆρωτησεν αὐτοὺς ὁ
ἀρχιερεὺς²⁵· λέγων οὐ παραγγελία παρηγγεῖλαμεν
ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνοματὶ τουτῷ καὶ ἰδοὺ
πεπληρωκατε τὴν ἱερουσαλὴμ τῆς διδασκῆς ὑμῶν
καὶ βουλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀν-

θρωπου τουτου ²αποκριθεις δε ο πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις ³ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου ⁴τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων ⁵και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω ⁶οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν αυτους ⁷αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι ⁸ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν ⁹προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκολληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν ¹⁰μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν ¹¹και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο καταλυθησεται ¹²ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε ¹³επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους ¹⁴οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος αυτου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι ¹⁵πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επανοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωροντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων ²προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις ³επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησομεν επι της χρειας ταυτης ⁴ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν ⁵και ηρξεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρη πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσπλυτον αντιοχεια ⁶ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας

χειρας ⁷και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει ⁸στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω ⁹ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω ¹⁰και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει ¹¹τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον ¹²συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον ¹³εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημια λαλων κατα του τοπου του αγιου τουτου και του νομου ¹⁴ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη ¹⁵α παρεδωκεν ημιν μωσης ¹⁶και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθηζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7 ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει ²ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν ³και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω ⁴τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατοικησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε ⁵και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο αυτω δουναι εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου ⁶ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν επη τετρακοσια ⁷και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω ⁸και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας ⁹και οι πατριαρχαι ηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου ¹⁰και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου ¹¹ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χanaan και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων ¹²ακουσας δε

ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον ¹³και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ ¹⁴αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγειαν αυτου εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε ¹⁵κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων ¹⁶και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ ¹⁷καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹⁸αχρις ου ανεστη βασιλευς ετερος ος ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹⁹ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθητα τα βρεφη αυτων εις το μη ζωογονεισθαι ²⁰εν ω καιρω εγεννηθη μωσης και ην αστειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος αυτου ²¹εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο αυτον η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον ²²και επαιδευθη μωσης παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εν εργοις ²³ως δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ ²⁴και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον ²⁵ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν ²⁶τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεις ινατι αδικειτε αλληλους ²⁷ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημας ²⁸μη ανελιν με συ θελεις ον τροπον ανειλες χθες τον αιγυπτιον ²⁹εφυγεν δε μωσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο ³⁰και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυρος βατου ³¹ο δε μωσης ιδων εθαυμασεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον ³²εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσης ουκ ετολμα κατανοησαι ³³ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκας γη αγια εστιν ³⁴ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον ³⁵τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω ³⁶ουτος εξη-

γαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτου και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα ³⁷ουτος εστιν ο μωσης ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε ³⁸ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογια ζωντα δουναι ημιν ³⁹ω ουκ ηθελησαν υπηκκοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτον ⁴⁰ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω ⁴¹και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴²εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσπνευγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ ⁴³και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος ⁴⁴η σκηνη του μαρτυριου ην εν τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴⁵ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαβιδ ⁴⁶ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ ⁴⁷σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸αλλ ουχ ο υπιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει ⁴⁹ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου ⁵⁰ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα ⁵¹σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεις αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις ⁵²τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις γεννησθε ⁵³οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον ⁵⁵υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁵⁶και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους ανεωγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρηψαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸και εκβα-

λοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου ⁵και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου ⁶θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες τε διασπαρσαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων ²συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποικισαντο κοπετον μεγαν επ αυτω ³σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην ⁴οι μεν ουν διασπαρεντες διπληθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁵φιλιππος δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον ⁶προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιοι ⁷πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα μεγαλη φωνη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν ⁸και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη ⁹ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν ¹⁰ω προσειχον παντες απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη ¹¹προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους ¹²οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος του ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες ¹³ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο ¹⁴ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην ¹⁵οιτινες καταβαντες προσπυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁶ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του κυριου ιησου ¹⁷τοτε επετιθουν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον ¹⁸θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσπνευγκεν αυτοις χρηματα ¹⁹λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω αν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον ²⁰πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειπ εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι ²¹ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρ-

δια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου ²²μετανοησων απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου ²³εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα ²⁴αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε ²⁵οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο ²⁶αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος ²⁷και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ ²⁸ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν ²⁹ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω ³⁰προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις ³¹ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω ³²η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχηθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου ³³εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρηθη την δε γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου ³⁴αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος ³⁵ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν ³⁶ως δε επορευοντο κατα την οδον πληθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι ³⁷ειπεν δε ο φιλιππος ει πιστευεις εξ ολης της καρδιας εξεστιν αποκριθεις δε ειπεν πιστευω τον υιον του θεου ειναι τον ιησουν χριστον ³⁸και εκελευσεν σπναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον ³⁹οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων ⁴⁰φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας

ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαπη εις ιερουσαλημ ³εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιστραφεν αυτον φως απο του ουρανου και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁴ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ⁵τρεμων τε και θαμβων ειπεν κυριε τι με θελεις ποιησαι και ο κυριος προς αυτον αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν ⁶οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν εννοιι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες ⁷ηγεθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον ⁸και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν ⁹ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε ¹⁰ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται ¹¹και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη ¹²απεκριθη δε ο ανανιας κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ ¹³και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου ¹⁴ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ ¹⁵εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν ¹⁶απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου ¹⁷και ευθεως απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε παραχρημα και αναστας εβαπτισθη ¹⁸και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας ¹⁹και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ²⁰εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορηθισας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτους αγαπη επι τους αρχιερεις ²¹σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος ²²ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον ²³εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελω-

σιν ²⁴λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι ²⁵παραγενομενος δε ο σαυλος εις ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης ²⁶βαρναβας δε επιλαβόμενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου ²⁷και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εν ιερουσαλημ και παρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου ²⁸ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελλημιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελιν ²⁹επιγοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον ³⁰αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο ³¹εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν ³²ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος ³³και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη ³⁴και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον σαρωναν οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον ³⁵εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης αγαθων εργων και ελεημοσυνων ων εποιει ³⁶εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερω ³⁷εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εως αυτων ³⁸αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερωον και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκας ³⁹εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος θεις τα γονατα προσνυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ⁴⁰δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν ⁴¹γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοπης και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον ⁴²εγενετο δε ημερας ικανας μειναι αυτον εν ιοπη παρα τινη σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης ²ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας

τω λαω και δεομενος του θεου διαπαντος ³ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν εννατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ⁴ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου ⁵και νυν πεμψον εις ιοππην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ⁶ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ουτος λαλησει σοι τι σε δει ποιειν ⁷ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικητων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω ⁸και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτους εις την ιοππην ⁹τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην ¹⁰εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επι αυτον εκστασις ¹¹και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επι αυτον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης ¹²εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ¹³και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον ¹⁵και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον ¹⁶α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁷τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον ¹⁸ως δε εν εαυτω διππορει ο πετρος τι αν ειπ το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁹και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται ²⁰του δε πετρου ενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες τρεις ζητουσιν σε ²¹αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους ²²καταβας δε πετρος προς τους ανδρας τους απεσταλμενους απο του κορνηλιου προς αυτον ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε ²³οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²⁴εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο της ιοππης συνηλθον αυτω ²⁵και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους ²⁶ως δε εγενετο εισελθειν τον πε-

τρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν ²⁷ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτος ανθρωπος ειμι ²⁸και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους ²⁹εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ³⁰διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με ³¹και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων και την εννατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³²και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³³πεμψον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος παραγενομενος λαλησει σοι ³⁴εξ αυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιπσας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου ³⁵ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επι αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτης ο θεος ³⁶αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν ³⁷τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος ³⁸υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενον απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης ³⁹ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχηρσεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου ⁴⁰και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων εποιπσεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον ανειλον κρεμασαντες επι ξυλου ⁴¹τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴²ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴³και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων ⁴⁴τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον ⁴⁵ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον ⁴⁶και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται ⁴⁷ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε

απεκριθη ο πετρος "μπι το υδωρ κωλυσαι δυναται τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις "προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης λεγοντες οτι προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισπληθες και συνεφαγες αυτοις αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθηξης λεγων εγω ημην εν πολει ιοσπη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρις εμου εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε ειπον δε μηδαμως κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισπληθεν εις το στομα μου απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου τουτου δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισπληθομεν εις τον οικον του ανδρος απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοσπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ος λαλησει ρηματα προς σε εν οις σωθησι συ και πας ο οικος σου εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη εμνησθην δε του ρηματος κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αραγε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην οι μεν ουν διασπαρευτες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον ηκουσθη και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκίας του λαου των ιουδαιων συνιδων

σολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως και προστετη οχλος ικανος τω κυριω εξηληθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον και ευρων αυτον ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαθος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος των δε μαθητων καθως ηυπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου

12 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε ημεραι των αζυμων ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακην προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον της προσδοκίας του λαου των ιουδαιων συνιδων

τε πληθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη ¹⁴και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος ¹⁵οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δυσχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν ¹⁶ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν ¹⁷κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον ¹⁸γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο ¹⁹ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν ²⁰ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως πτουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης ²¹τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους ²²ο δε δημος επεφωνει θεου φωνη και ουκ ανθρωπου ²³παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν ²⁴ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εξ ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος ²λειτουρگوουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον τε βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους ³τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν ⁴ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν τε απεπλευσαν εις την κυπρον ⁵και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαίς των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁶διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριπισους ⁷ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσα-

μενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεφαι τον ανθυπατον απο της πιστεως ⁹σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον ¹⁰ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφοντας οδους κυριου τας ευθειας ¹¹και νυν ιδου χειρ του κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επι αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους ¹²τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονός επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου ¹³αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα ¹⁴αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πησιδίας και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν ¹⁵μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεως προς τον λαον λεγετε ¹⁶αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε ¹⁷ο θεος του λαου τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης ¹⁸και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω ¹⁹και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληροδοτησεν αυτοις την γην αυτων ²⁰και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου ²¹κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κης ανδρα εκ φυλης βενιαμιν επη τεσσαρακοντα ²²και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαβιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαβιδ τον του ιεσσα ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου ²³τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγειρεν τω ισραηλ σωτηρα ησουν ²⁴προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ ²⁵ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε εινα ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι ²⁶ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη ²⁷οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοσαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγιγνωσκομενας κριναντες επληρωσαν ²⁸και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητη-

σαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον ²ως δε ετελεσαν απαντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον ³ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ⁴ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον ⁵και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν ⁶ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ⁷οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαβιδ τα πιστα ⁸διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ⁹δαβιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρητησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν ¹⁰ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν ¹¹γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται ¹²και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωσεως δικαιοθηναι εν τουτω πας ο πιστευων δικαιουται ¹³βλεπετε ουν μη επεληθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις προφηταις ¹⁴ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων εργον ω ου μη πιστευσητε εαν τις εκδινηται υμιν ¹⁵εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα ¹⁶λυθεις δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσπλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις επειθον αυτοις επιμενειν τη χαριτι του θεου ¹⁷τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχηθη ακουσαι τον λογον του θεου ¹⁸ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες ¹⁹παρηρησιασαμενοι ²⁰ο παυλος και ο βαρναβας ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη ²¹ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης ²²ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωνην αιωνιον ²³διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας ²⁴οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και τας ευσημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων ²⁵οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον ²⁶οι δε μαθηται επληρουντο

χαρας και πνευματος αγιου

14 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελλινων πολυ πληθος ²οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων ³ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρηρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου και διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν ουν τοις ιουδαιοις οι δε ουν τοις αποστολοις ⁵ως δε εγενετο ορη των εθνων τε και ιουδαιων ουν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους ⁶συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ⁸και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ος ουδεποτε περιπεπατηκει ⁹ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι ¹⁰ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθη επι τους ποδας σου ορθος και ηλλετο και περιεπατει ¹¹οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας ¹²εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου ¹³ο δε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας ουν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες ¹⁵και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν ¹⁶επι τον θεον τον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁷ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων ¹⁸και τοι γε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν ημιν υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας ημων ¹⁹και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις ²⁰επληθον δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομισαντες αυτον τεθναναι ²¹κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν ουν τω βαρναβα εις δερβην ²²ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν ²³επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν

τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²³χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερους κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν ²⁴και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν ²⁵και λαλησαντες εν περιημι τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν ²⁶κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁷παράγοντες δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως ²⁸διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μουσεως ου δυνασθε σωθηναι ²γενομενης ουν στασεως και συζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου ³οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις ⁴παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων ⁵εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μουσεως ⁶συνηχηθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου ⁷πολλης δε συζητησεως γενομενης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι ⁸και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το αγιον καθως και ημιν ⁹και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαριστας τας καρδιας αυτων ¹⁰νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι ¹¹αλλα δια της χαριτος κυριου ιησου χριστου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι ¹²εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων ¹³μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου ¹⁴συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου ¹⁵και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται ¹⁶μετα

ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαβιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην ¹⁷οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα ¹⁸γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου ¹⁹διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων οπιστρεφουσιν επι τον θεον ²⁰αλλα επιστεilai αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος ²¹μωσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος ²²τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαβαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις ²³γραψαντες δια χειρος αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κilikian αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν ²⁴επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων λεγοντες περιτεμνεσθε και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα ²⁵εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω ²⁶ανθρωπων παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ²⁷απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα ²⁸εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκες τουτων ²⁹απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευπραξετε ερρωσθε ³⁰οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην ³¹αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει ³²ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν ³³ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους ³⁴εδοξεν δε τω σιλα επιμειναι αυτου ³⁵παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου ³⁶μετα δε τινας ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψομεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν ³⁷βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον ³⁸παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον ³⁹εγενετο ουν

παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον ⁴⁰παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων ⁴¹διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος ²ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων ³τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν ⁴ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ ⁵αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσεουν τω αριθμω καθ ημεραν ⁶διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ⁸παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα ⁹και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστως παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν ¹⁰ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους ¹¹αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν ¹²εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνια ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας ¹³τη τε ημερα των σαββατων εξηληθμεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν ¹⁴και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου ¹⁵ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας ¹⁶εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδικην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη ¹⁷αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας ¹⁸τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν

παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα ¹⁹ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας ²⁰και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες ²¹και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν ²²και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρηξαντες αυτων τα ματια εκελευον ραβδιζειν ²³πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους ²⁴ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφως εβαλεν αυτους εις την εσωτερην φυλακην και τους ποδας αυτων ασφαλισατο εις το ξυλον ²⁵κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκροωντο δε αυτων οι δεσμοι ²⁶αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παραχηρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη ²⁷εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι τους δεσμιους ²⁸εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε ²⁹αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα ³⁰και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω ³¹οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικος σου ³²και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου ³³και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχηρημα ³⁴αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο πανοικι πεπιστευκως τω θεω ³⁵ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους ³⁶απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη ³⁷ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγετωσαν ³⁸απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν ³⁹και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεως ⁴⁰εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον εις την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλε-

σαν αυτους και εξηλθον

17διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων ²κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεγετο αυτοις απο των γραφων ³διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴και τινες εξ αυτων επεισηθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγοι ⁵ζηλωσαντες δε οι απειθουντες ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξηστουν αυτους αγαγειν εις τον δημον ⁶μη εμυροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πραττουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν ⁸εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα ⁹και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους ¹⁰οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απησαν ¹¹ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως ¹²πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημιων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους ¹⁴ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει ¹⁵οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν ¹⁶εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας ¹⁸τινες δε των επικουρειων και των στωικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν αυτοις ευηγγελιζετο ¹⁹επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες

δυναμεθα γνωσαι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωσαι τι αν θελοι ταυτα ειναι ²¹αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινότερον ²²σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιτοις ναοις κατοικει ²⁵ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοην κατα παντα ²⁶εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προτεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων ²⁷ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν καιτοιγε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν ²⁹γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμψεως ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον ³⁰τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν ³¹διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων ³²ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου ³³και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον ²και ευρων τινα ιουδαιοι ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως ελληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιοις εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις ³και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην ⁴διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιοις και ελληνας ⁵ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν ⁶αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην

υμων καθαρως εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουμενη συναγωγη και κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης ιδιοι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβασθαι τον θεον μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι και απηλασεν αυτους απο του βηματος επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελεν ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος την κεφαλην εν κεγχραις ειχεν γαρ ευχην και κτηνησεν δε εις εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος και ανηχη απο της εφεσου και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας ιουδαιος δε τις απολλως ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιος κτηνησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις ουτος ην κτηνησεν την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ουτος τε ηρξατο παρηρσιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν

δια της χαριτος ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ειπεν τε προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτεστιν εις τον χριστον ιησουν ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προεφητευον ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο εισελθων δε εις την συναγωγην επαρηρσιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογοντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους τε και ελληνας δυναμεις τε ου τας τυχουσας εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου ωστε και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει ησαν δε τινες υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα οι τουτο ποιουντες αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε και εφαιλλομενος επ αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσας αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ην

ξανεν και ισχυεν ²¹ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αιχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν ²²αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν ²³εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου ²⁴δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην ²⁵ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημων εστιν ²⁶και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι ²⁷ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερον εις ουδεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεσθαι την μεγαλειότητα αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται ²⁸ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ²⁹και επλησθη η πολις ολη συγχυσεως ωρηψαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους του παυλου ³⁰του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμφαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον ³²αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν ³³εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴επιγνοντων δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ³⁵καταστειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τις γαρ εστιν ανθρωπος ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του διοπετους ³⁶αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πραττειν ³⁷ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεαν υμων ³⁸ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται προς τινα λογον εχουσιν αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις ³⁹ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου δυνησομεθα αποδουναι λογον της συστροφης ταυτης ⁴¹και ταυτα

ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν ²διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω πληθεν εις την ελλαδα ³ποιπσας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιας ⁴συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατρος βεραιοις θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχιος και τροφιμος ⁵ουτοι προελθοντες εμενον ημας εν τρωαδι ⁶ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και πληθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρις ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα ⁷εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων του κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερωω ου ησαν συνηγμενοι ⁹καθημενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρηη νεκρος ¹⁰καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹αναβας δε και κλασας αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν ¹²ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριως ¹³ημεις δε προελθοντες επι το πλοιοιον ανηχημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτος πεζευειν ¹⁴ως δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον πληθομεν εις μιτυληνην ¹⁵κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυχιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη πληθομεν εις μιλητον ¹⁶εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα ¹⁷απο δε της μιλητου πεμφας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας ¹⁸ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ ης επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων ²⁰ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους ²¹διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν

και πιστιν την εις τον κυριον ημων ιησουν χριστον ²²και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδως ²³πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεις μενουσιν ²⁴αλλ ουδενος λογον ποιουμεν ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρας και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου ²⁵και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διπληθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου ²⁶διο μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρως εγω απο του αιματος παντων ²⁷ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου ²⁸προσεχετε ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινεν την εκκλησιαν του θεου ην περιεποιισατο δια του ιδιου αιματος ²⁹εγω γαρ οίδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων ³¹διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³²και τανυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω εποικοδομηση και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν ³³αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα ³⁴αυτοι δε γινωσκετε οτι ταις χρεiais μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται ³⁵παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν διδομαι μαλλον η λαμβανειν ³⁶και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσπυξατο ³⁷ικανος δε εγενετο κλαυθμος παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον ³⁸οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες πληθομεν εις την κων την δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα ²και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν ³αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχηθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον ⁴και ανευροντες τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη αναβαινεν εις ιερουσαλημ ⁵οτε δε εγενετο ημας εξαρτι-

σαι τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσπυξαμεθα ⁶και ασπασαμενοι αλληλους επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια ⁷ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηνησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις ⁸τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον πληθον εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου του οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω ⁹τουτω δε ησαν θυγατρες παρθενoi τεσσαρες προφητευσουσαι ¹⁰επιμενοντων δε ημων ημερας πλειους κατηληθεν τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαθος ¹¹και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου ησας τε αυτου τας χειρας και τους ποδας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων ¹²ως δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινεν αυτον εις ιερουσαλημ ¹³απεκριθη δε ο παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου ¹⁴μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω ¹⁵μετα δε τας ημερας ταυτας αποσκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ ¹⁶συνηληθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη ¹⁷γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασημεως εδεξαντο ημας οι αδελφοι ¹⁸τη δε επιουση εισει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι ¹⁹και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποισεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου ²⁰οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειπον τε αυτω θεωρεις αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν ²¹κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεις απο μωσεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθνεσιν περιπατειν ²²τι ουν εστιν παντως δει πληθος συνελθειν ακουσοντα γαρ οτι εληλυθας ²³τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ εαυτων ²⁴τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος τον νομον φυλασσω ²⁵περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτου τρηειν αυτους ει μη φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα

και πνικτον και πορνειαν ²⁶τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισπει εις το ιερων διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσπνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα ²⁷ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας χειρας επ αυτον ²⁸κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχου διδασκων επι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερων και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον ²⁹ησαν γαρ προεωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερων εισηγαγεν ο παυλος ³⁰εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι ³¹ζητούντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ ³²ος εξαυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχους κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επανσαντο τυπτοντες τον παυλον ³³τοτε εγγισας ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθνηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τις αν ειπ και τι εστιν πεποιτικως ³⁴αλλοι δε αλλο τι εβωων εν τω οχλω μη δυναμενος δε γνωνα το ασφαλές δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην ³⁵οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου ³⁶ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζον αιρε αυτον ³⁷μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις ³⁸ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστασας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακισχιλιους ανδρας των σικαριων ³⁹ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς της κιλικιας ουκ ασημου πολεως πολιτης δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον ⁴⁰επιτρεψαντο δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμας νυν απολογιας ²ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ψυχιαν και φησιν ³εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον ⁴ος ταυτην την οδον

εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας ⁵ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιαστραφαι φως ικανον περι εμε ⁷επεσον τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁸εγω δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις ⁹οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι ¹⁰ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι ¹¹ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον ¹²ανανιας δε τις ανηρ ευσεβης κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων ¹³ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον ¹⁴ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωνα το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου ¹⁵οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας ¹⁶και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου ¹⁷εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει ¹⁸και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεχονται σου την μαρτυριαν περι εμου ¹⁹καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε ²⁰και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυρος σου και αυτος ημην εφεστως και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου και φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε ²²ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ καθηκον αυτον ζην ²³κραυγαζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχος αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω ²⁵ως δε προστεινεν αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξιν ²⁶ακουσας δε ο εκατονταρχος προσελθων

απηγγείλεν τῷ χιλιάρχῳ λέγων ὅρα τι μέλλεις ποιεῖν ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος ῥωμαῖος ἐστίν⁷ προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ λέγε μοι εἰ σύ ῥωμαῖος εἶ ὁ δὲ εἶπεν ναι⁸ ἀπεκριθὴν τε ὁ χιλιάρχος ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαιῶν τὴν πολιτείαν ταυτὴν ἐκτησαμην ὁ δὲ παῦλος εἶπεν ἐγὼ δὲ καὶ γεγεννημαι⁹ εὐθεῶς οὖν ἀπεστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγινούς ὅτι ῥωμαῖος ἐστίν καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς¹⁰ τῆ δὲ ἐπαυριῶν βουλομένος γινῶναι τὸ ἀσφαλές τὸ τι κατηγορεῖται παρὰ τῶν ἰουδαίων ἐλύσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ ἐκέλευσεν εἰλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν καὶ καταγαγῶν τὸν παῦλον ἐστήσεν εἰς αὐτούς

23 ατενίσας δὲ ὁ παῦλος τῷ συνέδριῳ εἶπεν ἀδελφοί ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθὴ πεπολιτευμαι τῷ θεῷ ἀχρὶ ταυτῆς τῆς ἡμέρας²⁰ ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀναντίας ἐπετάξεν τοῖς παρεστώσιν αὐτῷ τυπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα³ τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν τυπτειν σε μέλλει ὁ θεὸς τοίχῃ κεκοινωνημένη καὶ σύ καθὴν κρίνων με κατὰ τὸν νόμον καὶ παρανομῶν κέλευεις με τυπτεσθαι⁴ οἱ δὲ παρεστώτες εἶπον τὸν ἀρχιερεῖα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς⁵ εἶπεν τε ὁ παῦλος οὐκ ἴδεις ἀδελφοί ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς γεγραπται γὰρ ἀρχόντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς ἄγνοὺς δὲ ὁ παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν σαδδουκαίων τὸ δὲ ἑτερον φαρισαίων ἐκράξεν ἐν τῷ συνέδριῳ ἀνδρες ἀδελφοί ἐγὼ φαρισαῖος εἰμι υἱὸς φαρισαίου περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι⁷ τούτου δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος ἐγένετο στάσις τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος⁸ σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μηδὲ ἀγγέλον μηδὲ πνεῦμα φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφοτέρω⁹ ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων διεμαχόντο λέγοντες οὐδὲν κακὸν εὐρισκόμεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἀγγέλος ἢ θεομαχόμεν¹⁰ πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆναι ὁ παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ στρατεύμα καταβάν ἀρπασαὶ αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν ἀγειν τε εἰς τὴν παρεμβολὴν¹¹ τῆ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστάς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν θάρσει παῦλε ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερουσαλήμ οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς ῥώμην μαρτυρησαί¹² γενομένης δὲ ἡμέρας ποίησαντες τινες τῶν ἰουδαίων συστροφὴν ἀνεθέματισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μὴτε φαγεῖν μὴτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν παῦλον¹³ ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταυτὴν τὴν συνώμοσιαν πεποικότες¹⁴ οἱτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον ἀναθεματὶ ἀνεθέματισαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γευσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν παῦλον¹⁵ νῦν

οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνέδριῳ ὅπως αὐριὸν αὐτὸν καταγαγῆναι πρὸς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβεστερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν εἰσήμεν¹⁶ τοῦ ἀνελεῖν αὐτὸν¹⁷ ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς παύλου τὸ ἐνεδρὸν παραγενομένος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπηγγείλεν τῷ παύλῳ¹⁸ προσκαλεσάμενος δὲ ὁ παῦλος ἕνα τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν τὸν νεανίαν τούτον ἀπαγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον ἔχει γὰρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ¹⁹ ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησὶν ὁ δεσμῖος παῦλος προσκαλεσάμενος με ἠρώτησεν τούτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε ἔχοντα τι λαλήσαι σοὶ²⁰ ἐπιλαβομένος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο τι ἐστὶν ὁ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι²¹ εἶπεν δὲ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρώτησαι σε ὅπως αὐριὸν εἰς τὸ συνέδριον καταγαγῆναι τὸν παῦλον ὡς μέλλοντες τι ἀκριβεστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ²² σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς ἐνεδρευουσὶν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἀνδρες πλείους τεσσαράκοντα οἱτινες ἀνεθέματισαν ἑαυτοὺς μὴτε φαγεῖν μὴτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνελῶσιν αὐτὸν καὶ νῦν εἰσήμεν²³ οἱ εἰσὶν προσδεχομένοι τὴν ἀπὸ σου ἐπαγγελίαν²⁴ ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν παραγγεῖλας μὴδὲν ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφανίσας πρὸς με²⁵ καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν εἰσήμεν²⁶ στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως καισαρείας καὶ ἰππεῖς ἑβδομηκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους ἀπὸ τριτῆς ὥρας τῆς νυκτὸς²⁷ κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβίβασαντες τὸν παῦλον διασώσωσιν πρὸς φηλικά τὸν ἡγεμόνα²⁸ γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τυπὸν τούτον²⁹ κλαυδῖος λυσίας τῷ κρατιστῷ ἡγεμόνι φηλίκῃ χαιρεῖν³⁰ τὸν ἀνδρᾶ τούτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατευματὶ ἐξείλομην αὐτὸν μάθων ὅτι ῥωμαῖος ἐστίν³¹ βουλομένος δὲ γινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκαλοῦν αὐτῷ κατηγορῶν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν³² ὃν εὐρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μὴδὲν δεξιὸν θανάτου ἢ δεσμῶν ἐγκλήμα ἔχοντα³³ ἠμνηθεῖσθαι δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἀνδρᾶ μέλλειν ἐσεσθαι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐξαυτῆς ἐπέμψα πρὸς σε παραγγεῖλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ ἐρρώσω³⁴ οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἀντιπατριδᾶ³⁵ τῆ δὲ ἐπαυριῶν εἰσάντες τοὺς ἰππεῖς πορευέσθαι σὺν αὐτῷ ὑπεστρεψάν εἰς τὴν παρεμβολὴν³⁶ οἱτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν καισαρείαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ³⁷ ἀναγνούς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶν καὶ πυνθόμενος ὅτι ἀπὸ κιλικίας³⁸ διακουσομαι σοῦ εἶπεν ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ

σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω του ηρωδου φυλασσεσθαι

24μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς αναβας μετα των πρεσβυτερων και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου κληθεντος δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και κατορθωμάτων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιας ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομως τη ση επιεικεια ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιμους πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως ος και το ιερων επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν και κατα τον ημετερον νομον ηθελησαμεν κρινειν παρελθων δε λυσιας ο χιλιαρχος μετα πολλης βιας εκ των χειρων ημων απηγαγεν ηκελευσας τους κατηγορους αυτου ερχεσθαι επι σε παρ ου δυναση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου συνεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν απεκριθη δε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονου λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι δυναμενου σου γνωναι οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι η δεκαδυο αφ ης ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν ουτε παραστησαι με δυναται περι ων νυν κατηγορουσιν μου ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις προφηταις γεγραμμενοις ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων εν τουτω δε αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον θεον και τους ανθρωπους διαπαντος δι ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου και προσφορας εν οις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες δε απο της ασιας ιουδαιοι ους δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς με η αυτοι ουτοι ειπατωσαν ει τι ευρον εν εμοι αδίκημα σταντος μου επι του συνεδριου η περι μιας ταυτης φωνης ης εκραξα εστως εν αυτοις οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων ακουσας δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτους ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπων οταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσωμαι τα καθ υμας διαταξαμενος τε τω εκατονταρχη

τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι αυτου ουση ιουδαια μετεπεμματο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον πιστεως διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε αμα δε και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως λυση αυτον διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω διετίας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτας καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25φηστος ουν επιβας τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον αιτουμενοι χαριν κατα αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου διατριψας δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαντριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλοι και βαρεια αιτιαματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερων ουτε εις καισαρα τι ημαρτον ο φηστος δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστως ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιοις ουδεν ηδικησα ως και συ καλλιον επιγινωσκεις ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασομενοι τον φηστον ως δε πλειους ημερας διετριβον εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλειμμενος υπο φηλικος δεσμιος περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις

και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατα αυτου δικην ¹⁶προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχει τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος ¹⁷συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα ¹⁸περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενουουν εγω ¹⁹ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην ²⁰απορουμενος δε εγω εις την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων ²¹του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου πεμφω αυτον προς καισαρα ²²αгриππας δε προς τον φιστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου ²³τη ουν επαυριον ελθοντος του αгриππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατα εξοχην ουσιν της πολεως και κελευσαντος του φιστου ηχηθη ο παυλος ²⁴και φησιν ο φιστος αгриππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβουωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι ²⁵εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον ²⁶περι ου ασφαλές τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αгриππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι ²⁷αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατα αυτου αιτιας σημαναι

26αгриππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα ²περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αгриππα ηγημαι εμαυτον μακαριον μελλων απολογεισθαι επι σου σημερον ³μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμως ακουσαι μου ⁴την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι ⁵προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εξησα φαρισαιος ⁶και νυν επ ελπιδι της προς τους πατερας επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος ⁷εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λα-

τρευον ελπιζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αгриππα υπο των ιουδαιων ⁸τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει ⁹εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι ¹⁰ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον ¹¹και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδωκον εως και εις τας εξω πολεις ¹²εν οις και πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα των αρχιερεων ¹³ημερας μεσης κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους ¹⁴παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραϊδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ¹⁵εγω δε ειπον τις ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις ¹⁶αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες ων τε οφθησομαι σοι ¹⁷εξαιρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων εις ους νυν σε αποστελλω ¹⁸ανοιξαι οφθαλμους αυτων του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε ¹⁹οθεν βασιλευ αгриππα ουκ εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια ²⁰αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας ²¹ενεκα τουτων με οι ιουδαιοι συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι ²²επικουριας ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρουμενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωσης ²³ειπαθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν ²⁴ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φιστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει ²⁵ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλ αληθειας και σωφροσυνας ρηματα αποφθεγγομαι ²⁶επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο ²⁷πιστευεις βασιλευ αгриππα τοις προφηταις οίδα οτι πιστευεις ²⁸ο δε αгриππας προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεις χριστιανον γενεσθαι ²⁹ο δε παυλος ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και

εν πολλῶ οὐ μόνον σε ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σημερον γενεσθαι τοιούτους ὁποῖος καγὼ εἰμι παρέκτος τῶν δεσμῶν τούτων ³καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἀνεστῆ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πνευμῶν ἡ τε βερνικὴ καὶ οἱ συγκαθημένοι αὐτοῖς ³καὶ ἀναχωρησάντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι οὐδὲν θανάτου ἀξίον ἡ δεσμῶν πράσσει ὁ ἀνθρώπος οὗτος ³ἀγριππᾶς δὲ τῷ φησὶ εἶπε ἀπολελυσθαι ἐδύνατο ὁ ἀνθρώπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκεκλήτο καὶ σάρα

27 ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν ἰταλίαν παρεδίδουν τὸν τε παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ ὀνοματι ἰουλίῳ σπειρῆς σέβαστης ²ἐπιβάντες δὲ πλοῖω ἀδραμυττηνῶν μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν ἀσίαν τοποὺς ἀνηχθῆμεν ὄντος σὺν ἡμῖν ἀρισταρχοῦ μακεδόνοιο θεσσαλονικεῶς ³τῆ τε ἑτέρα κατηχθῆμεν εἰς σιδῶνα φιλιανθρώπως τε ὁ ἰουλίος τῷ παύλῳ χρῆσαμενος ἐπέτρεψεν πρὸς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν ἡ κακεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλευσαμεν τὴν κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνεμῶς εἶναι ἐναντίους ⁵τὸ τε πελάγος τὸ κατὰ τὴν κίλικίαν καὶ παμφυλίαν διαπλευσάντες κατηλθόμεν εἰς μύρα τῆς λυκίας ἡ κακεῖ ἐυρῶν ὁ ἑκατοντάρχος πλοῖον ἀλεξάνδρινον πλεῖν εἰς τὴν ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτὸ ἔν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενομένοι κατὰ τὴν κνίδον μὴ προσεώντος ἡμᾶς τοῦ ἀνεμοῦ ὑπεπλευσαμεν τὴν κρητὴν κατὰ σάλμωνην ἡ μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν πλθόμεν εἰς τοπὸν τινὰ καλούμενον καλοὺς λιμένας ὡς ἐγγὺς ἦν πόλις λασαία ἡ ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἡδὴ ἐπισφαλούς τοῦ πλοοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἡδὴ παρεληλυθέναι παρῆναι ὁ παῦλος ¹λέγων αὐτοῖς ἀνδρες θεώρω ὅτι μετὰ ὑβρεῶς καὶ πολλῆς ζήμιας οὐ μόνον τοῦ φορτοῦ καὶ τοῦ πλοιοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἐσεσθαι τὸν πλοῦν ²ὁ δὲ ἑκατοντάρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγόμενοις ²ἀνευθετοῦ δὲ τοῦ λιμένος ὑπαρχόντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἐθεντο βούλην ἀναχθῆναι κακεῖθεν εἰπὼς δύναντο καταντήσαντες εἰς φοινικὰ παραχειμασαὶ λιμένα τῆς κρητῆς βλέποντα κατὰ λιβὰ καὶ κατὰ χώρον ³ὑποπνευσάντος δὲ νοτοῦ δοξάντες τῆς προθέσεως κερρατῆκεναι ἀράντες ἄσπον παρελέγοντο τὴν κρητὴν ⁴μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐβάλεν κατ' αὐτῆς ἀνεμῶς τυφῶνικος ὁ καλούμενος εὐροκλυδῶν ⁵συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοιοῦ καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνεμῷ ἐπιδόντες ἐφερομεθα ⁶ἡ νησίον δὲ τι ὑποδραμοντες καλούμενον κλαυδῆν μόλις ἰσχυσαμεν περικρατεῖς γενεσθαι τῆς σκαφῆς ⁷ἦν ἀράντες βοθηταῖς ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον φοβούμενοι τε μὴ εἰς τὴν συρτὴν ἐκπεσῶσιν χαλασάντες τὸ σκευὸς οὐ-

τως ἐφεροντο ⁸σφοδρῶς δὲ χεῖμαζόμενων ἡμῶν τῆ ἐξῆς ἐκβόλην ἐποιούντο ⁹καὶ τῆ τρίτῃ αὐτοχείρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοιοῦ ἐρρηψάμεν ¹⁰ἡμπερ δὲ ἡλίου ἡμπερ ἀστρῶν ἐπιφαίνοντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας χεῖμωνος τε οὐκ ὀλίγου ἐπικείμενου λοιπὸν περιρρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σωζεσθαι ἡμᾶς ¹¹πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν ἔδει μὲν ὡς ἀνδρες πειθαρχήσαντας μοι μὴ ἀναγεσθαι ἀπὸ τῆς κρητῆς κερδῆσαι τε τὴν ὑβρὴν ταυτὴν καὶ τὴν ζήμιαν ¹²καὶ τὰν παραινῶμας ἐυθυμεῖν ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἐστὶ ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοιοῦ ¹³παρεστῆ γὰρ μοι τῆ νυκτὶ ταυτῇ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ οὐ εἰμι ὡς καὶ λατρεύω ¹⁴λέγων μὴ φοβῶμαι παυλε καίσαρι σε δεῖ παραστῆναι καὶ ἴδου κεχαρισταὶ σοὶ ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλεοντάς μετὰ σοῦ ¹⁵διο ἐυθυμεῖτε ἀνδρες πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἐστὶ καθ' ὃν τρόπον λέλαληται μοι ¹⁶εἰς νησὶν δὲ τινὰ δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν ¹⁷ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκατῆ νυξ ἐγενετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρία κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν ¹⁸καὶ βολίσαντες ἐυρὸν ὀργυίας εἰκοσὶ βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες ἐυρὸν ὀργυίας δεκαπεντε ¹⁹φοβούμενοι τε μὴ πῶς εἰς τραχεῖς τοποὺς ἐκπεσῶσιν ἐκ πρυμνῆς ριψάντες ἀγκυρας τεσσαρῶν νυχόντων ἡμέραν γενεσθαι ²⁰τῶν δὲ ναυτῶν ζήτηντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοιοῦ καὶ χαλασάντων τὴν σκαφὴν εἰς τὴν θάλασσαν προφασεῖ ὡς ἐκ πρῶρας μέλλοντων ἀγκυρας ἐκτείνειν ²¹εἶπεν ὁ παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις εἰ μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοῖῳ ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε ²²τότε οἱ στρατιῶται ἀπεκοψάν τα σχοῖνια τῆς σκαφῆς καὶ εἶσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν ²³ἀχρὶ δὲ οὐ ἐμελλεν ἡμέρα γινεσθαι παρεκαλεῖ ὁ παῦλος ἀπαντάς μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων τεσσαρεσκαίδεκατῆ σημερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἀσιτοὶ διατελεῖτε μὴδὲν προσλαβομένοι ²⁴διο παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς τούτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπαρχει οὐδένος γὰρ ὑμῶν θήριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται ²⁵εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον ἐυχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων καὶ κλάσας ἡρξάτο ἐσθιῖν ²⁶εὐθυμοὶ δὲ γενομένοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς ²⁷ἡμῶν δὲ ἐν τῷ πλοῖῳ αἰ πᾶσαι ψυχαὶ διακοσμία εβδομηκονταεξ ²⁸κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκουφίζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν ²⁹ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγενετο τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον κολπὸν δὲ τινὰ κατενοοῦν ἐχόντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβούλευσαντο εἰ δύναντο ἐξῶσαι τὸ πλοῖον ³⁰καὶ τὰς ἀγκυρας περιελόντες εἰς τὴν θάλασσαν ἀμὰ ἀνεντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλιῶν καὶ ἐπαράντες τὸν ἀρτεμόνα τὴν πνεύουση κατείχον εἰς τὸν αἰγιαλὸν ³¹περιπεσοντες δὲ εἰς τοπὸν διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν καὶ ἡμῶν πρῶρα ἐρείσασα ἐμείνεν ἀσαλευτός ἡ δὲ πρυ-

μνα ελυετο υπο της βιας των κυματων ²των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μπις εκκολυμβησας διαφυγοι ³ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι ⁴και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται ²οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναφαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος ³συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εκιδνα εκ της θερμης εξελθουσα καθηπεν της χειρος αυτου ⁴ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευσ εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ην ουκ ειασεν ⁵ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον ⁶οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφων νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι ⁷εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν ⁸εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον ⁹τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθeneιας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοι επεθεντο τα προς την χρειαν ¹¹μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις ¹²και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις ¹³οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι πληθομεν εις ποτιολους ¹⁴ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην πληθομεν ¹⁵κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρις απιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος ¹⁶οτε δε πληθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπημενιν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους

ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων ¹⁸οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι ²⁰δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²²αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγετα ²³ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας ²⁴και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν ²⁵ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων ²⁶λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπε ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ²⁷επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους ²⁸γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ²⁹και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν ³⁰εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον ³¹κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρηρησιας ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου ²ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις ³περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαβιδ κατα σαρκα ⁴του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων ⁵δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου ⁶εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου ⁷πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁸πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω ⁹μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνηναι υμων ποιουμαι ¹⁰παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ειπως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας ¹¹επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας ¹²τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου ¹³ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα καρπον τινα σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν ¹⁴ελληνισιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι ¹⁵ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁶ου γαρ επαισχνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹⁷δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται ¹⁸αποκαλυπτεται γαρ ορη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων ¹⁹διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν ²⁰τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους ανα-

πολογητους ²¹διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια ²²φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν ²³και πλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων ²⁴διο και παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις ²⁵οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην ²⁶δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν ²⁷ομοιως τε και οι αρρενες αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμωσθιαν ην εδει της πλανεσ αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες ²⁸και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα ²⁹πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας ³⁰καταλαλους θεοστυγεις υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεις ³¹ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπονδους ανελεημονας ³²οιτινες το δικαιομα του θεου επιγνωτες οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν

2 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων ²οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας ³λογιση δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεις αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει ⁴κατα δε την σκλη-

ροπτα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυρίζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως δικαιοκρισίας του θεου ὅς αποδώσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ἵτοις μεν καθ' υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζων αιωνιον ἵτοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθόμενοι δε τη αδικια θυμος και οργη ἵθλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζόμενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος ἵδοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζόμενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ἵου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ἵοσοι γαρ ανομως ημαρτον ανομως και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ἵου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται ἵοταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη οντοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος ἵοιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων ἵεν ημερα οτε κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου ἵιδε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω ἵκαι γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου ἵπεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει ἵπαιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω ἵο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις ἵο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις ἵος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις ἵτο γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως γεγραπται ἵπεριτομην γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης εαν δε παραβατης νομου ης η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ἵεαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται ἵκαι κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου ἵου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ἵαλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαίνος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης ἵπολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ἵτι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ἵμη γενοιτο γινεσθω

δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθως γεγραπται οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε ἵει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ἵμη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον ἵει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι επι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι ἵκαι μη καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ον το κριμα ενδικον εστιν ἵτι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι ἵκαθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις ἵουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον ἵπαντες εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ἵταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ἵων το στομα αρας και πικριας γεμει ἵοξει οι ποδες αυτων εκχει αιμα ἵσυντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων ἵκαι οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ἵουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ἵοιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω ἵοιοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας ἵνυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ἵδικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως ιησου χριστου εις παντας και επι παντας τους πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη ἵπαντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου ἵδικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου ἵον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια της πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων ἵεν τη ανοχη του θεου προς ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου ἵπου ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεως ἵλογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρις εργων νομου ἵη ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε και εθνων και εθνων ἵεπειπερ εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως ἵνομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα ἵει γαρ αβρααμ εξ εργων εκδικιωθη χει καυχημα αλλ ου προς τον θεον ἵτι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και

ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ¹τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα το οφειλημα ²τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην ³καθαπερ και δαβιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργων ⁴μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτια ⁵μακαριος ανηρ ω ου μη λογισται κυριος αμαρτιαν ⁶ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην ⁷πως ουν ελογισθη εν περιτομην οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομην αλλ εν ακροβυστια ⁸και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστίας εις το λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην ⁹και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνησιν της εν τη ακροβυστια πιστεως του πατρος ημων αβρααμ ¹⁰ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως ¹¹ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηρηται η επαγγελια ¹²ο γαρ νομος ορην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις ¹³δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων ¹⁴καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα ¹⁵ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου ¹⁶και μη ασθενησας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας ¹⁷εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω ¹⁸και πληροφωρηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι ¹⁹διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ²⁰ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²¹αλλα και δι ημας οις μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²²ος παρεδοθη δια τα παραπτώματα ημων και ηγεθη δια την δικαιοσιν ημων

5δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου ²δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου ³ου μονον δε αλλα

και καυχωμεθα εν ταις θλιψεσιν ειδότες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται ⁴η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα ⁵η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του δοθέντος ημιν ⁶ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν ⁷μολις γαρ υπερ δικαιου τις αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθανειν ⁸συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν ⁹πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης ¹⁰ει γαρ εχθροι οντες κατηλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν ¹²δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισπληθεν και δια της αμαρτίας ο θανατος και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος διπληθεν εφ ω παντες ημαρτον ¹³αχι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου ¹⁴αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωσεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος ¹⁵αλλ ουχ ως το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτώματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν ¹⁶και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωμάτων εις δικαιωμα ¹⁷ει γαρ τω του ενος παραπτώματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου ¹⁸αρα ουν ως δι ενος παραπτώματος εις παντας ανθρωπους εις κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιωματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιωσιν ζωης ¹⁹ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰νομος δε παρεισπληθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις ²¹ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζωνη αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6τι ουν ερουμεν επιμενουμεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση ²μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη ³η αγνοειτε οτι

οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγεθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν ¹ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα ²τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκει δουλευειν ημας τη αμαρτια ³ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας ⁴ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁵ειδοτες οτι χριστος εγερθηκε εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει ⁶ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω ⁷ουτως και ημεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ⁸μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω ημων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιας αυτου ⁹μηδε παριστανετε τα μελη ημων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη ημων οπλα δικαιοσυνης τω θεω ¹⁰αμαρτια γαρ ημων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹¹τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹²ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην ¹³χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης ¹⁴ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁵ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος ημων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη ημων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν παρστησατε τα μελη ημων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον ¹⁶οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ¹⁷τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος ¹⁸νυνη δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον ημων εις αγιασμον το δε τελος ζωνν αιωνιον ¹⁹τα γαρ οφωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη ¹η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδρος ²αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γεννηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω

³ωστε αδελφοι μου και ημεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁴οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω ⁵νυνη δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁶τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμηςεις ⁷αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁸εγω δε εξων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ⁹και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωνν αυτη εις θανατον ¹⁰η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν ¹¹ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹²το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γεννηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹³οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος εμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁴ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁵ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁶νυνη δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁷οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτεστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁸ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ¹⁹ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²⁰ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²¹συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²²βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²³ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁴ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8 ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ¹ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου πλευνθηρωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου ²το γαρ αδυνατον του νομου εν

ω ψθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ἵνα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ἵοι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ἔτο γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ἵδιωτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται ἵοι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυναται ἕμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ἵει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δι αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ἵει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιπει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν ἵαρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ἵει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ἵοσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου ἵου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ἵαυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ἵει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ἵλογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας ἵη γαρ αποκαρδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ἵτη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ἵοτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ἵοιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ἵου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ἵτη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει ἵει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα ἵωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταις ασθενειαις ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οίδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοις αλαλπτοις ἵο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ἵοιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθε-

σιν κλητοις ουσιν ἵοτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις ἵους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν ἵτι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων ἵος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαριζεται ἵτις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων ἵτις ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων ἵτις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα ἵκαθως γεγραπται οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης ἵαλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας ἵπεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ἵουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα δυνασεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω ἵοτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου ἵνυχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ἵοιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια και αι επαγγελιαι ἵων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην ἵουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ἵουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ἵτουτεστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα ἵεπαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος ἵου μονον δε αλλα και ρεβекка εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατρος ημων ἵμπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην του θεου προθεσις μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντος ἵερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ἵκαθως γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησασα εμισησα ἵτι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ἵτω γαρ μωση λεγει ελεψω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω ἵαρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου ἵλεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα

σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει ²ερεις ουν μοι τι επι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν ³μενουγγε ω ανθρωπε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποισας ουντως ⁴η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμεις του πλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν ⁵ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου πνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν ⁶και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προποτιμασεν εις δοξαν ⁷ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ⁸ως και εν τω ωσπε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ⁹και εσται εν τω τοπω ου ερηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος ¹⁰ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται ¹¹λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετημμενον ποιησει κυριος επι της γης ¹²και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν ¹³τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως ¹⁴ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν ¹⁵διατι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος ¹⁶καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεσις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν ²μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³αγνωουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητούντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ⁴τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁵μωσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις ⁶η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουντως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁷η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν ⁹οτι εαν ομολογησης εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος

αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹¹λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται ¹²ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον ¹³πας γαρ ος αν επικαλεσται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴πως ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσουσιν χωρις κηρυσσοντος ¹⁵πως δε κηρυσουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθως γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος θεου ¹⁸αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηληθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων ¹⁹αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτος μωσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμας ²⁰ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουςιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν ²¹προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασας τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν ²ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων ³κυριε τους προφetas σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουςιν την ψυχην μου ⁴αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακιςχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν ⁶ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρις επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτου ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸καθως γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας ⁹και δαβιδ λεγει γεννηθητω η τραπεζα αυτων εις παγίδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις ¹⁰σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων διαπαντος συγκαμψον ¹¹λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτους ¹²ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το πτ-

τημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων ¹⁵ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσληψις ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθησεν εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης και της ποιητος της ελαιας εγενου ¹⁸μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεις αλλ η ριζα σε ¹⁹ερεις ουν εξεκλασθησαν οι κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω ²⁰καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλοφρονει αλλα φοβου ²¹ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μπωσ ουδε σου φεισται ²²ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινης τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησθ ²³και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτους ²⁴ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησεις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη πτε παρ εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ ²⁷και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων ²⁸κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας ²⁹αμεταμελητων γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου ³⁰ωσπερ γαρ και υμεις ποτε ππειθησατε τω θεω νυν δε πληθητε τη τουτων απειθεια ³¹ουτως και ουτοι νυν ππειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν ³²συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεησθ ³³ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου ³⁴τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο ³⁵η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω ³⁶οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λειτουργιαν υμων ²και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσεθε τη ανακαινωσει του νοου υμων εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το

αγαθον και ευαρεστον και τελειον ³λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρων πιστεως ⁴καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην χειραραξιν ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη ⁵εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως ⁶ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια ⁷ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω ⁸τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι ⁹τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζουντες τω καιρω δουλευοντες ¹⁰τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες ¹¹ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες ¹²ευλογειτε τους διωκοντας υμας ευλογειτε και μη καταρασθε ¹³χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων ¹⁴το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις ¹⁵μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων ¹⁶ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες ¹⁷μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος ¹⁸εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρυσσεις επι την κεφαλην αυτου ¹⁹μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13 πασα ψυχη εξουσιας υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη απο θεου αι δε ουσαι εξουσαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν ²ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληφονται ³οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης ⁴θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες ⁷αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην ⁸μηδενι μη-

δεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ²το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις ουκ επιθυμψεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον ¹η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν ²η νυξ προεκοπεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος ³ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαίς μη εριδι και ζηλω ⁴αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

14τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων ²ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο ⁴συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον ⁵ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω ⁶ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστησει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστησει τω θεω ⁷ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει ⁸εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και ανεζησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου ¹¹γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹²αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω ¹³μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθηναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον ¹⁵ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν ¹⁶μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος

τοις ανθρωποις ¹⁹αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους ²⁰μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι ²¹καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθενει ²²συ πιστιν εχεις κατα σαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν

15οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν ²εκαστος γαρ ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην ³και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε ⁴οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν ⁶ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁷διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο ημας εις δοξαν θεου ⁸λεγω δε ιησουν χριστον διακονον γεγεννησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων ⁹τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω ¹⁰και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου ¹¹και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι ¹²και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν ¹³ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου ¹⁴πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεως δυναμενοι και αλληλους νουθετειν ¹⁵τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερους ως επαναμνησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου ¹⁶εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω ¹⁷εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς θεον ¹⁸ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω ¹⁹εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πε-

πληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου ²⁰ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω ²¹αλλα καθως γεγραπται ος ουκ ανηγγελη περι αυτου οφονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν ²²διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας ²³νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο πολλων ετων ²⁴ως εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμας ελπιζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προσημνηθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθω ²⁵νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις ²⁶ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις ²⁸τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν ²⁹οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι ³⁰παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι ενταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον ³¹ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις ³²ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν ³³ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις ¹ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου ²ασπασασθε πρισκιλλαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου ³οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν ος ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιας των εθνων ⁴και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον ⁵ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας ⁶ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω ⁷ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω ⁸ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ⁹ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου ¹⁰ασπασασθε ηροδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας

εν κυριω ¹¹ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹²ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹³ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους ¹⁴ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους ¹⁵ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησιας του χριστου ¹⁶παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων ¹⁷οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων ¹⁸η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον ¹⁹ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων ²⁰ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου ²¹ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραφας την επιστολην εν κυριω ²²ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολης ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος ²³η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην ²⁴τω δε δυναμενω υμας στηριξα κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονους αιωνιους σεσημημενου ²⁵φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος ²⁶μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας αμην [προς ρωμαιοις εγγραφη απο κορινθου δια φοιβης της διακονου της εν κεγχραις εκκλησιας]

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

1 Παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος ²τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου ⁵οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει ⁶καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν ⁷ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου ⁸ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁹πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων ¹⁰παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη ¹¹εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν ¹²λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου ¹³μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε ¹⁴ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον ¹⁵ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα ¹⁶εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα ¹⁷ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου ¹⁸ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν ¹⁹γεγραπται γαρ απολω την σοφια των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω ²⁰που σοφος που γραμματευς που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφια του κοσμου τουτου ²¹επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κη-

ρυγατος σωσαι τους πιστευοντας ²²επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν ²³ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν ²⁴αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν ²⁵οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν ²⁶βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις ²⁷αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα ²⁸και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργησιν ²⁹οπως μη καυχησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου ³⁰εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγεννηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις ³¹ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 Καγω ελθων προς υμας αδελφοι πληθον ου καθυπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου ²ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον ³και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας ⁴και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως ⁵ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου ⁶σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων ⁷αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων ⁸ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν ⁹αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ποιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον ¹⁰ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου ¹¹τις γαρ οιδεν

ανθρώπων τα του ανθρώπου ει μη το πνευμα του ανθρώπου το εν αυτώ ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου ¹²ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν ¹³α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικους πνευματικα συγκρινοντες ¹⁴ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωσαι οτι πνευματικως ανακρινεται ¹⁵ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται ¹⁶τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3 και εγω αδελφοι ουκ ηδυνασθη λαλησαι υμιν ως πνευματικους αλλ ως σαρκικους ως νηπιους εν χριστώ γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ ηδυνασθη αλλ ουτε ετι νυν δυνασθη ²ετι γαρ σαρκικοί εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι ουχι σαρκικοί εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ³οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοί εστε ⁴τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλω αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν ⁵εγω εφυτευσα απολλω εποτισεν αλλ ο θεος νυξανεν ⁶ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος ⁷ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληφεται κατα τον ιδιον κοπον ⁸θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ⁹κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει ¹⁰θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους ο χριστος ¹¹ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην ¹²εκαστου το εργον φανερον γεννησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει ¹³ει τινος το εργον μενει ο επωκοδομησεν μισθον ληφεται ¹⁴ει τινος το εργον κατακαπσεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος ¹⁵ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν ¹⁶ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθειρει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οτινες εστε υμεις ¹⁷μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος εινα εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος ¹⁸η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσαμενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων ¹⁹και παλιν κυριος γνωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²⁰ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν ²¹ειτε παυλος

ειτε απολλω ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν ²²υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4 ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου ²ο δε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη ³εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν ⁵ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος γεννησεται εκαστω απο του θεου ⁶ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλω δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου ⁷τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων ⁸ηδη κεκορησμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρις ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹δοκω γαρ οτι ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγεννηθημεν τω κοσμω και αγγελοις και ανθρωποις ¹⁰ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονημοι εν χριστω ημεις ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι ¹¹αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν ¹²και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν λαιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα ¹³βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγεννηθημεν παντων περιψημα εως αρτι ¹⁴ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω ¹⁵εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα ¹⁶παρακαλω ουν υμας μιμηται μου γινεσθε ¹⁷δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω ¹⁸ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες ¹⁹ελευσομαι δε ταχεως προς υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν ²⁰ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει ²¹τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητος

5 ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν ²και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ

μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησας ³εγω μεν γαρ ως απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κερικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον ⁴εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵παραδουνα τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου ⁶ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ⁷εκαθαρατε ουν την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστος ⁸ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας ⁹εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναμιγνυσθαι πορνους ¹⁰και ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις η αρπαξιν η ειδωλολατραις επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν ¹¹νυνι δε εγραψα υμιν μη συναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν ¹²τι γαρ μοι και τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε ¹³τους δε εξω ο θεος κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ²ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων ³ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα ⁴βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε ⁵προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ εστιν εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ηδη μεν ουν ολωσ ητημα εν υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων διατι ουχι μαλλον αδικεισθε διατι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁸αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους ⁹η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται ουτε μεθυστοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ¹¹και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹²παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹³τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι ¹⁴ο δε θεος και τον

κυριον ηγειρεν και ημας εξεγειρει δια της δυναμειως αυτου ¹⁵ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο ¹⁶η ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν ¹⁷ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ²⁰ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι ²δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην εννοιαν αποδιδωτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι ⁴η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη ⁵μη αποστερειτε αλληλους ει μη τι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων ⁶τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην ⁷ηελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου ος μεν ουτως ος δε ουτως ⁸λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ως καγω ⁹ει δε ουκ εγκρατευονται γαμψατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμψαι η πυρουσθαι ¹⁰τοις δε γεγαμψοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι ¹¹εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹²τοις δε λοιποις εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω αυτον ¹⁴ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος ¹⁶τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις ¹⁷ει μη εκαστω ως εμερισεν ο θεος εκαστον ως κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιας πασαις διατασσομαι ¹⁸περιτεμνημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τις εκληθη μη περιτεμνεσθω ¹⁹η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν

εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου ²⁹εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ³⁰δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι ³¹ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως και ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου ³²τιμης ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ³³εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα τω θεω ³⁴περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλεημενος υπο κυριου πιστος ειναι ³⁵νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι ³⁶δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα ³⁷εαν δε και γημης ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιαν οι τοιοιτοι εγω δε υμων φειδομαι ³⁸τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν ³⁹και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες ⁴⁰και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ⁴¹θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω ⁴²ο δε γαμψας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι ⁴³μεμερισται η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμψασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι ⁴⁴τουτο δε προς το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσηχημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως ⁴⁵ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ⁴⁶ος δε εστηκεν εδραιοσ εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιει ⁴⁷ωστε και ο εκγαμιζων καλως ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει ⁴⁸γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε κοιμηθη ο ανηρ αυτης ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω ⁴⁹μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει ²ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθως δει γνωσαι ³ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου ⁴περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος ει μη εις ⁵και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι

της γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι ⁶αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου ⁷αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνειδησει του ειδωλου εως αρτιως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενης ουσα μολυνεται ⁸βρωμα δε ημας ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα ⁹βλεπετε δε μπως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενουσιν ¹⁰εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν ¹¹και απολειται ο ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν ¹²ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσιν εις χριστον αμαρτανετε ¹³διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω ²ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγις της εμης αποστολης υμεις εστε εν κυριω ³η εμνη απολογία τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν ⁴μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν ⁵μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας ⁶η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι ⁷τις στρατευεται ιδιοις οφωνιοις ποτε τις φυττει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τις ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει ⁸μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει ⁹εν γαρ τω μωσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωντα μη των βοων μελει τω θεω ¹⁰η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι ¹¹ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹²ει αλλοι της εξουσιας υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου ¹³ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται ¹⁴ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην ¹⁵εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραφα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το κανχημα μου ινα τις κενωση ¹⁶εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καν-

χημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι ¹⁷ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι ¹⁸τις ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω ¹⁹ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω ²⁰και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω ²¹τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους ²²εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγωνα τα παντα ινα παντως τινας σωσω ²³τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι ²⁴ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε ²⁵πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον ²⁶εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως πυκτευω ως ουκ αερα δερων ²⁷αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μππως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

10 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διπληθον ²και παντες εις τον μωσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση ³και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον ⁴και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επιον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η δε πετρα ην ο χριστος ⁵αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω ⁶ταυτα δε τυποι ημων εγεννηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν ⁷ημδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ως γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν ⁸ημδε πορνευομεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσιτριεις χιλιαδες ⁹ημδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθως και τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφεων απωλοντο ¹⁰ημδε γογγυζετε καθως και τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου ¹¹ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηντησεν ¹²ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση ¹³πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπιнос πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμας υπενεγκειν ¹⁴διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειας ¹⁵ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι ¹⁶το ποτηριον της ευλογιας ο

ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν ¹⁷οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν ¹⁸βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν ¹⁹τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν ²⁰αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοις θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι ²¹ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων ²²η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν ²³παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει ²⁴μηδεις το εαυτου ζητειω αλλα το του ετερου εκαστος ²⁵παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁶του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης ²⁷ει δε τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁸εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μνησαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης ²⁹συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως ³⁰ει δε εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ³¹ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε ³²απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοις και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου ³³καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11 μιμηται μοι γινεσθε καθως καγω χριστου ²επαινω δε υμας αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε ³θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος ⁴πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου ⁵πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη ⁶ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω ⁷ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν ⁸ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος ⁹και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ¹⁰δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους ¹¹πλην

ουτε ανηρ χωρις γυναικος ουτε γυνη χωρις ανδρος εν κυριω ¹²ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου ¹³εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι ¹⁴η ουδε αυτη η φυσικη διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν ¹⁵γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται αυτη ¹⁶ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνθηειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου ¹⁷τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το πττον συνερχεσθε ¹⁸πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν τη εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστεω ¹⁹δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν ²⁰συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν ²¹εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει ²²μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυντε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω ²³εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδото ελαβεν αρτον ²⁴και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμνη αναμνησιν ²⁵ωσαντως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εις την εμνη αναμνησιν ²⁶οσακις γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρις ου αν ελθη ²⁷ωστε ος αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιος ενοχος εσται του σωματος και αιματος του κυριου ²⁸δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω ²⁹ο γαρ εσθιων και πινων αναξιος κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου ³⁰δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι ³¹ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα ³²κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν ³³ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε ³⁴ει δε τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι

12 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν ²οιδατε οτι εθνη πτε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι ³διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησους και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιη-

σουν ει μη εν πνευματι αγιω ⁴διαιρεσεις δε χαρισματων ειςιν το δε αυτο πνευμα ⁵και διαιρεσεις διακοινωνων ειςιν και ο αυτος κυριος ⁶και διαιρεσεις ενεργηματων ειςιν ο δε αυτος εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον ⁸ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα ⁹ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι ¹⁰αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται ¹²καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα οντως και ο χριστος ¹³και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα ¹⁵εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁶και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁷ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφησις ¹⁸νυνη δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν ¹⁹ει δε ην τα παντα εν μελος που το σωμα ²⁰νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα ²¹ου δυναται δε οφθαλμος ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω ²²αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμνη περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημησομενην περισσοτεραν εχει ²⁴τα δε ευσημημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δους τιμνη ²⁵ινα μη η σχισμα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξάζεται εν μελος συγχαιρει παντα τα μελη ²⁷υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους ²⁸και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων ²⁹μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις ³⁰μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαις λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν ³¹ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα

και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γενονα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ²και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουθεν ωφελουμαι ⁴η αγαπη μακροθυμει χρυστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται ⁵ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ου χαιρει επι τη αδικια συγχειρει δε τη αληθεια ⁷παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει ⁸η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται ⁹εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν ¹⁰οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται ¹¹οτε ημην νηπιος ως νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην οτε δε γενονα ανηρ καταργηκα τα του νηπιου ¹²βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αιγιματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην ¹³νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευετε ²ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευετε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυπει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ομως τα αυψα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον ⁸και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον ⁹ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες ¹⁰τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνον ¹¹εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος ¹²ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην

της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευετε ¹³διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη ¹⁴εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν ¹⁵τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι ¹⁶επει εαν ευλογησης τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν ¹⁷συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται ¹⁸ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλων ¹⁹αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοος μου λαλησαι ινα και αλλους καταχησω η μυριους λογους εν γλωσση ²⁰αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε ²¹εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεισιν ετεροις λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος ²²ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν ²³εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν ²⁶τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσην εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γενεσθω ²⁷ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω ²⁸εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω ²⁹προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν ³⁰εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω ³¹δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται ³²και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσεται ³³ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο θεος αλλ ειρηνης ως εν πασαις ταις εκκλησαις των αγιων ³⁴αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησαις σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει ³⁵ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν ³⁶η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατανητησεν ³⁷ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγνωσκετω α γραφω υμιν οτι του κυριου εισιν εντολαι ³⁸ει δε τις αγνοει αγνοειτω ³⁹ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυετε ⁴⁰παντα ευσημονως και κατα τα-

ξιν γινεσθω

15 γνωρίζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευ-
 ηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστη-
 κατε ²δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην
 υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη ειμη επιστευσατε ³παρεδωκα
 γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος
 απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γρα-
 φας ⁴και οτι εταφη και οτι εγνηρται τη τριτη ημερα
 κατα τας γραφας ⁵και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δω-
 δεκα ⁶επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις
 εφαπαξ εξ ων οι πλειους μενουσιν εως αρτι τινες
 δε και εκοιμηθησαν ⁷επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις
 αποστολοις πασιν ⁸εσχατον δε παντων ωσπερει τω
 εκτρωματι ωφθη και οι ⁹εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος
 των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι απο-
 στολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου ¹⁰χαριτι
 δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου
 κενη εγεννηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων
 εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν
 εμοι ¹¹ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν
 και ουτως επιστευσατε ¹²ει δε χριστος κηρυσσεται
 οτι εκ νεκρων εγνηρται πως λεγουσιν τινες εν υμιν
 οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν ¹³ει δε αναστασις
 νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγνηρται ¹⁴ει δε χρι-
 στος ουκ εγνηρται κενον αρα το κηρυγμα ημων
 κενη δε και η πιστις υμων ¹⁵ευρισκομεθα δε και ψευ-
 δομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του
 θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ
 αρα νεκροι ουκ εγειρονται ¹⁶ει γαρ νεκροι ουκ εγει-
 ρονται ουδε χριστος εγνηρται ¹⁷ει δε χριστος ουκ
 εγνηρται ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταις
 αμαρτιαις υμων ¹⁸αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω
 απωλοντο ¹⁹ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτες εσμεν
 εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων
 εσμεν ²⁰νυνι δε χριστος εγνηρται εκ νεκρων απαρχη
 των κεκοιμημενων εγενετο ²¹επειδη γαρ δι ανθρω-
 που ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων
²²ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν
 ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται
²³εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος
 επειτα οι χριστου εν τη παρουσια αυτου ²⁴ειτα το
 τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πα-
 τρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξου-
 σιαν και δυναμιν ²⁵δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρις
 ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυ-
 του ²⁶εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος ²⁷παντα
 γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη
 οτι παντα υποτακται δηλον οτι εκτος του υπο-
 ταξαντος αυτω τα παντα ²⁸οταν δε υποταγη αυτω
 τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω
 υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα πα-
 ντα εν πασιν ²⁹επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι
 υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται

τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων ³⁰τι και ημεις
 κινδυνευομεν πασαν ωραν ³¹καθ ημεραν αποθνη-
 σκω ην την ημετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω
 ησου τω κυριω ημων ³²ει κατα ανθρωπον εθρηιο-
 μαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ
 εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ απο-
 θνησκομεν ³³μη πλανασθε φθειρουσιν ηδη χρησθ
 ομιλια κακαι ³⁴εκνηρατε δικαιως και μη αμαρτα-
 νετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντρο-
 πην υμιν λεγω ³⁵αλλ ερει τις πως εγειρονται οι νε-
 κροι ποιω δε σωματι ερχονται ³⁶αφρον συ ο σπει-
 ρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθανη ³⁷και ο σπει-
 ρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυ-
 μνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων ³⁸ο
 δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθως ηθελησεν και
 εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα ³⁹ου πασα
 σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν σαρξ ανθρωπων
 αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτη-
 νων ⁴⁰και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια
 αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε
 η των επιγειων ⁴¹αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα
 σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστε-
 ρος διαφερει εν δοξη ⁴²ουτως και η αναστασις των
 νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρ-
 σια ⁴³σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπει-
 ρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴σπειρεται
 σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν
 σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον ⁴⁵ουτως
 και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ
 εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζω-
 ποιουν ⁴⁶αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το
 ψυχικον επειτα το πνευματικον ⁴⁷ο πρωτος ανθρω-
 πος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος
 εξ ουρανου ⁴⁸οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και
 οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι ⁴⁹και
 καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσο-
 μεν και την εικονα του επουρανιου ⁵⁰τουτο δε φημι
 αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρο-
 νομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν
 κληρονομει ⁵¹ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν
 ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵²εν
 ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι
 σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρ-
 τοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³δει γαρ το φθαρτον
 τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο
 ενδυσασθαι αθανασιαν ⁵⁴οταν δε το φθαρτον τουτο
 ενδυσεται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσ-
 εται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμε-
 νος κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵που σου θα-
 νατε το κεντρον που σου αδη το νικος ⁵⁶το δε κε-
 ντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της
 αμαρτιας ο νομος ⁵⁷τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν
 το νικος δια του κυριου ημων ησου χριστου ⁵⁸ωστε
 αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινη-

τοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε
ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ
διαταξα ταις εκκλησιαις της γαλατιας ουτως και
υμεις ποιησατε ¹κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων
παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται
ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται ²οταν δε πα-
ραγενωμαι ους εαν δοκιμασπε δι επιστολων του-
τους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερου-
σαλημ ³εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν
εμοι πορευονται ⁴ελευσομαι δε προς υμας οταν
μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁵προς
υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα
υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁶ου θελω
γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον
τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη
⁷επιμεινω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης ⁸θυρα
γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικει-
μενοι πολλοι ⁹εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα
αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου ερ-
γαζεται ως και εγω ¹⁰μη τις ουν αυτον εξουθενηση
προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με
εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹¹περι δε
απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον
ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως
ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευ-
καιρηση ¹²γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζε-
σθε κραταιουσθε ¹³παντα υμων εν αγαπη γινεσθω
¹⁴παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στε-
φανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακο-
νιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁵ινα και υμεις υπο-
τασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι
και κοπιωντι ¹⁶χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα
και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστε-
ρημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁷ανεπαυσαν γαρ το εμον
πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιου-
τους ¹⁸ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας ασπα-
ζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα
συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ¹⁹ασπαζονται υμας
οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιλη-
ματι αγιω ²⁰ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ²¹ει τις
ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα
μαραν αθα ²²η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ
υμων ²³η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω
ιησου αμην [προς κορινθιους πρωτη εγγραφη απο
φιλιππων δια στεφανα και φουρτουνατου και αχαι-
κου και τιμοθεου]

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ⁷ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως ⁸ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην ⁹αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθότες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους ¹⁰ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εις ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται ¹¹συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων ¹²η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμας ¹³ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι και εως τελους επιγινωσεσθε ¹⁴καθως και επεγγωνε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου ¹⁵και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προς υμας ελθειν πρωτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε ¹⁶και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο

μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν ¹⁷τουτο ουν βουλευομενος μη τι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου ¹⁸πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου ¹⁹ο γαρ του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων ²¹ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χριστας ημας θεος ²²ο και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων ²³εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι πληθον εις κορινθον ²⁴ουχ οτι κυριουομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν ελθειν εν λυπη προς υμας ²ει γαρ εγω λυπω υμας και τις εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου ³και εγραφα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμνη χαρα παντων υμων εστιν ⁴εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραφα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμας ⁵ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλ απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας ⁶ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων ⁷ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μππως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος ⁸διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην ⁹εις τουτο γαρ και εγραφα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκκοοι εστε ¹⁰ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου ¹¹ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹²ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω ¹³ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξα-

μενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν ¹⁴τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την οσμη της γνωσεως αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις ¹⁶οις μεν οσμη θανατου εις θανατον οις δε οσμη ζωης εις ζωνη και προς ταυτα τις ικανος ¹⁷ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι καππλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη χρησιμοποιεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων ²η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γνωσκομενη και αναγιγνωσκομενη υπο παντων ανθρωπων ³φανερομεν οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιας σαρκιναις ⁴πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον ⁵ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου ⁶ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτεινει το δε πνευμα ζωοποιει ⁷ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην ⁸πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη ⁹ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσειει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη ¹⁰και γαρ ουδε δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης ¹¹ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη ¹²εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρηρσια χρωμεθα ¹³και ου καθαπερ μωσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου ¹⁴αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται ¹⁵αλλ εως σημερον ηνικα αναγιγνωσκειται μωσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ¹⁶ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα ¹⁷ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια ¹⁸ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως

πληθημεν ουκ εκκακουμεν ²αλλ απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου ³ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον ⁴εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου ⁵ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν ⁶οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου ⁷εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων ⁸εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι ⁹διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι ¹⁰παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη ¹¹αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων ¹²ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν ¹³εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν ¹⁴ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν ¹⁵τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου ¹⁶διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινουνται ημερα και ημερα ¹⁷το γαρ παραντικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν ¹⁸μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις ²και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες ³ειγε και ενδυσασαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα ⁴και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι επειδη ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης ⁵ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος ⁶θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι

εκδημουμεν απο του κυριου ἵδια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους ἵθαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημσαι εκ του σωματος και ενδημσαι προς τον κυριον ἵδιο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι ἵτους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισθαι εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον ἵειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπίζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι ἵου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια ἵειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν ἵη γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον ἵκαι υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι ἵωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γνωσκομεν ἵωστε ει τις εν χριστω καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα ἵτα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης ἵως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλασσαν εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης ἵυπερ χριστου ουν πρεσβενομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω ἵτον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποισεν ινα ημεις γινωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

Ἢσυνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας ἵλεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας ἵμηδεμια εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια ἵαλλ εν παντι συνιστωντες εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριας ἵεν πληγαις εν φυλακαις εν ακαταστασιας εν κοποις εν αγρυπνιαις εν νηστειαις ἵεν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω ἵεν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων ἵδια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις ἵως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι ἵως λυπουμενοι αι δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχο-

ντες και παντα κατεχοντες ἵτο στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται ἵου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων ἵτην δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοις λεγω πλατυνθητε και υμεις ἵμη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τις δε κοινωνια φωτι προς σκοτος ἵτις δε συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τις μερις πιστω μετα απιστου ἵτις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μοι λαος ἵδιο εξελθητε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας ἵκαι εσομαι υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατρας λεγει κυριος παντοκρατωρ

Ἢταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου ἵχωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν ἵου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιας ημων εστε εις το συναποθανειν και συζηη ἵπολλη μοι παρηρσια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσενομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων ἵκαι γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι ἵαλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου ἵου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι ἵοτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας ἵνυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων ἵη γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται ἵιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμας ποσιν κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλ εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι εν τω πραγματι ἵαρα ει και εγραφα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου ἵδια τουτο παρακεκλημεθα επι τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ δε μαλλον εχα-

ρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων ¹⁴οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνηθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγεννηθη ¹⁵και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερω εις υμας εστιν αναμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον ¹⁶χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8 γγνωρίζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας ²οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις τον πλουτον της απλοτητος αυτων ³οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι ⁴μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους δεξασθαι ημας ⁵και ου καθως ηλιπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου ⁶εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην ⁷αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε ⁸ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων ⁹γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε ¹⁰και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτω γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι ¹¹νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν ¹²ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει ¹³ου γαρ ινα αλλοις ανεσις υμιν δε θλιψις αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ¹⁴ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης ¹⁵καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ πλαττονησεν ¹⁶χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου ¹⁷οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας ¹⁸συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαυνος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ¹⁹ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν υμων ²⁰στελλομενοι τουτω μη τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων ²¹προνοουμενοι καλα ου μο-

νον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων ²²συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας ²³ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμοσ και εις υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου ²⁴την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησεως υπερ υμων εις αυτους ενδειξασθε και εις προσωπον των εκκλησιων

9 περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν ²οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδονισιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας ³επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ημετεροι ⁴μηπως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνηθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεως ⁵αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ωσπερ πλεονεξιαν ⁶τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαις επ ευλογιαις και θερισει ⁷εκάστος καθως προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος ⁸δυνατος δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον ⁹καθως γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα ¹⁰ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων ¹¹εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις καταεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹²οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω ¹³δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας ¹⁴και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁵χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδινητη αυτου δωρεα

10 αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραοτητος και επιεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας ²δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πε-

ποιθήσει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας ³εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου ⁶και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη ⁷τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου ⁸εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι ⁹ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων ¹⁰οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος ¹¹τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω ¹²ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν ¹³ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριους κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν ¹⁶εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι ¹⁷ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω ¹⁸ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου ²ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³φοβουμαι δε μππως ως ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον ⁴ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ηνειχεσθε ⁵λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων ⁶ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας ⁷η αμαρτιαν εποησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν

⁸αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οφωνιον προς την υμων διακονιαν ⁹και παρων προς υμας και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον επηρησα και τηρησω ¹⁰εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου σφραγισεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας ¹¹διατι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν ¹²ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις ¹³οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου ¹⁴και ου θαυμαστον αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος ¹⁵ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα μικρον τι καγω καυχησωμαι ¹⁷ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεως ¹⁸επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι ¹⁹ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονημοι οντες ²⁰ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιδει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις υμας εις προσωπον δερει ²¹κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενησαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω ²²εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακις ²⁴υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵τρεις ερραβδισθην απαξ ελιθασθην τρεις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποηκα ²⁶οδοιποριαισ πολλακις κινδυνουισ ποταμων κινδυνουισ ληστων κινδυνουισ εκ γενουσ κινδυνουισ εξ εθνων κινδυνουισ εν πολει κινδυνουισ εν ερημια κινδυνουισ εν θαλασση κινδυνουισ εν ψευδαδελφοισ ²⁷εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων ²⁹τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμεαι ³⁰ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου καυχησομαι ³¹ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι ³²εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων ³³και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτου

12 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εις οπτασιασ και αποκαλυψει κυριου ²οιδα ανθρω-

πον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σω-
ματι ουκ οίδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο
θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ου-
ρανου ³και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σω-
ματι ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν
⁴οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρ-
ρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι ⁵υπερ
του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυ-
χησομαι ει μη εν ταις ασθeneiais μου ⁶εαν γαρ θε-
λησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ
ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισται υπερ ο
βλεπει με η ακουει τι εξ εμου ⁷και τη υπερβολη
των αποκαλυψεων ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι
σκολοψ τη σαρκι αγγελος σαταν ινα με κολαφιζη
ινα μη υπεραιρωμαι ⁸υπερ τουτου τρις τον κυριον
παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹και ειρηκεν μοι
αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου εν ασθε-
νεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν
ταις ασθeneiais μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυ-
ναμις του χριστου ¹⁰διο ευδοκω εν ασθeneiais εν
υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις εν στενοχωριαις
υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τότε δυνατος ειμι
¹¹γεγονα αφρων καυχωμενος υμεις με ηναγκασατε
εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ
υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν
ειμι ¹²τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη
εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοις και τερασιν
και δυναμεσιν ¹³τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τας
λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρ-
κησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ιδου
τριτον ετοιμως εχω ελθειν προς υμας και ου κα-
ταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλ υμας
ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν
αλλ οι γονεις τοις τεκνοις ¹⁵εγω δε ηδιστα δαπα-
νησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων
ει και περισσοτερωσ υμας αγαπων ηττον αγαπω-
μαι ¹⁶εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλ υπαρ-
χων πανουργος δολω υμας ελαβον ¹⁷μη τινα ων απε-
σταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας
¹⁸παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον
μη τι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευ-
ματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνεσιν ¹⁹παλιν
δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου
εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ
της υμων οικοδομης ²⁰φοβουμαι γαρ μππως ελθων
ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον
ου θελετε μππως ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι κατα-
λαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασια ²¹μη πα-
λιν ελθοντα με ταπεινωση ο θεος μου προς υμας
και πενηθσω πολλους των προφημαρτηκοτων και
μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια
και ασελγεια η επραξαν

τος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα
²προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και
απων νυν γραφω τοις προφημαρτηκοσιν και τοις λοι-
ποις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι
³επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χρι-
στου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν
⁴και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθeneias αλλα ζη εκ δυ-
ναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω
αλλα ησομεθα συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις
υμας ⁵εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυ-
τους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι
ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μη τι αδοκιμοι εστε
⁶ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκι-
μοι ⁷ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κα-
κον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα
υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν
⁸ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ
της αληθειας ⁹χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν
υμεις δε δυνατοι ητε τουτου δε και ευχομεθα την
υμων καταρτισιν ¹⁰δια τουτου ταυτα απων γραφω
ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξου-
σιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εις οικοδομην και ουκ
εις καθαιρεσιν ¹¹λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτι-
ζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε
και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων
¹²ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι ¹³ασπαζονται
υμας οι αγιοι παντες ¹⁴η χαρις του κυριου ιησου
χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του
αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην [προς
κορινθιους δευτερα εγγραφη απο φιλιππων της μα-
κεδονιας δια τιτου και λουκα]

13 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στομα-

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων ²και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου ⁴του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξελπηται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων ⁵ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁶θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον ⁷ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισι οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην ¹¹γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹²ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου ¹³ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορηθουν αυτην ¹⁴και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων ¹⁵οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου ¹⁶αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλ απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον ¹⁸επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε ¹⁹ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹επειτα ηλθον εις τα κλιματα

της συριας και της κιλικιας ²²ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω ²³μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορηθει ²⁴και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ²ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μπωσ εις κενον τρεχω η εδραμον ³αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ναγκασθη περιτμηθηναι ⁴δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισπληθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται ⁵οις ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας ⁶απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο ⁷αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης ⁸ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενεργησεν και εμοι εις τα εθνη ⁹και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην ¹⁰μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹οτε δε ηλθεν πετρος εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην ¹²προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης ¹³και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχηθη αυτων τη υποκρισει ¹⁴αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως ζης και ουκ ιουδαιικως τι τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν ¹⁵ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ειδοτες οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων νομου εαν μη δια πι-

στεως ιησου χριστου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρχ¹ ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο² ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμ αυτον συνιστημι³ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω⁴ χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου⁵ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3 ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οις κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενος¹ τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεως² ουτως ανοητοι εστε εναρξαιμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε³ τουσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη⁴ ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως⁵ καθως αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην⁶ γινωσκοντες ορα οτι οι εκ πιστεως ουτοι εισιν υιοι αβρααμ⁷ προιδομενοι⁸ ουτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προεσηγγелиσατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη⁹ ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ¹⁰ οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει εν πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα¹¹ οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται¹² ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις¹³ χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου¹⁴ ινα εις τα εθνη η ευλογία του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεως¹⁵ αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιασσεται¹⁶ τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελια και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος¹⁷ τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν¹⁸ ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ο θεος¹⁹ τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσεθετη αχρις ου ελθη

το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου²⁰ ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν²¹ ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη²² αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν²³ προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι²⁴ ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν²⁵ ελθουσης δε της πιστεως ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν²⁶ παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου²⁷ οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε²⁸ ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου²⁹ ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων¹ αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος² ουτως και ημεις οτε κληρονομοι νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δε δουλωμενοι³ ουτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον⁴ ινα τους υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν⁵ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ⁶ ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου⁷ αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις⁸ νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οις παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε⁹ ημερας παρατηρεισθε και μνησθε και καιρους και ενιαυτους¹⁰ φοβουμαι υμας μηπως εικη κεκοπιακα εις υμας¹¹ γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε¹² οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευσηγγелиσαμην υμιν το προτερον¹³ και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσσατε αλλ ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν¹⁴ τις ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι¹⁵ ωστε εχθρος υμων γενονα αληθειων υμιν¹⁶ ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε¹⁷ καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας¹⁸ τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρις ου μορφωθη χριστος εν υμιν¹⁹ ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορου-

μαι εν υμιν ²¹λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²²γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας ²³αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεννηνται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιας ²⁴ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν αι δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα πτις εστιν αγαρ ²⁵το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης ²⁶η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν πτις εστιν μητηρ παντων ημων ²⁷γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ²⁸ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν ²⁹αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδωκεν τον κατα πνευμα οντως και νυν ³⁰αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομησιν ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας ³¹αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν σπηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε ²ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει ³μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴κατηργηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω δικαιοσθε της χαριτος εξεπεσατε ⁵ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα ⁶εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη ⁷ετρεχετε καλως τις υμας ανεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι ⁸η πεισμονη ουκ εκ του καλοντος υμας ⁹μικρα ζυμη ολον το φουραμα ζυμοι ¹⁰εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασων υμας βαστασει το κριμα οστις αν η ¹¹εγω δε αδελφοι ει περιτομην επι κηρυσσω τι επι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου ¹²οφελον και αποκοφονται οι αναστατοντες υμας ¹³ημεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις ¹⁴ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον ¹⁵ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε ¹⁶λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹φανερρα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορ-

νεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις ²¹φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²²ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις ²³πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας ²⁵ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης ²αλληλων τα βαρη βασταζετε και οντως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα ⁴το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον ⁵εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει ⁶κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις ⁷μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει ⁸οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζων αιωνιον ⁹το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζομεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως ¹¹ιδετε πληκοις υμιν γραμμασιν εγραφα τη εμη χειρι ¹²οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται ¹³ουδε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται ¹⁴εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω ¹⁵εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις ¹⁶και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην [προς γαλατας εγραφη απο ρωμης]

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

1 Παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις χριστω ⁴καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου ⁸ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα τε εν τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹²εις το ειναι ημας εις επαινον της δοξης αυτου τους προπληκικοτας εν τω χριστω ¹³εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω ¹⁴ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποισεως εις επαινον της δοξης αυτου ¹⁵δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους ¹⁶ου πανομαι ευχαριστων υπερ υμων ηντιν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου ¹⁷ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου ¹⁸πεφωτισμενους οφθαλμου της διανοιας υμων εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου ²⁰ην ενεργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανιοις ²¹υπερανω της πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²²και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιαις ²εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας ³εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιαις της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι ⁴ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας ⁵και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου ⁷ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου ⁸τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται ¹⁰αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργασις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου ¹²οτι ην εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω ¹³νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυς εγεννηθητε εν τω αιματι του χριστου ¹⁴αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας ¹⁵την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον

των εντολών εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹και αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ²και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυς ³οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα ⁴αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου ⁵εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου ⁶εν ω πασα η οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω ⁷εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων ¹ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας ²οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως προεγραφα εν ολιγω ³προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου ⁴ο εν ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι ⁵ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου ⁶ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου ⁷εμοι τω ελαχιστοτερω παντων των αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου ⁸και φωτισαι παντας τις η κοινωνια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου ⁹ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσιαις εν τοις επουρανοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου ¹⁰κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹¹εν ω εχομεν την παρηρσιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου ¹²διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων ¹³τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁴εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται ¹⁵ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον ¹⁶κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις υμων ¹⁷εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και ηκος και βαθος και υψος ¹⁸γνωσαι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν

το πληρωμα του θεου ¹⁹τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκ περισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν ²⁰αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων αμην

4αποκαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε ¹μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραοτητος μετα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη ²σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης ³εν σωμα και εν πνευμα καθως και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως υμων ⁴εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα ⁵εις θεος και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν υμιν ⁶ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου ⁷διο λεγει αναβας εις υψος ηχηλωτησεν αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις ⁸το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα κατωτερα μερη της γης ⁹ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα ¹⁰και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους τους δε προφetas τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους ¹¹προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου ¹²μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την ενοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου ¹³ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης ¹⁴αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη ο χριστος ¹⁵εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη ¹⁶τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμας περιπατειν καθως και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοος αυτων ¹⁷εσκοτισμενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων ¹⁸οιτινες απληγκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια ¹⁹υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον ²⁰ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου ²¹αποθεσθαι υμας κατα την προτερην αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης ²²ανανευσθαι δε τω πνευματι του νοος υμων ²³και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη

και οσιοτητι της αληθειας ²⁵διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη ²⁶οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο πλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων ²⁷μπε διδοτε τοπον τω διαβολω ²⁸ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταις χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι ²⁹πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρειας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν ³⁰και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως ³¹πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια ³²γινεσθε δε εις αλληλους χριστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο υμιν

5 γινεσθε ουν μιμναι του θεου ως τεκνα αγαπητα ¹και περιπατειτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας ²πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις ³και αισχροτης και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια ⁴τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ος εστιν ειδωλολατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου ⁵μηδεις υμας απατατω κενους λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας ⁶μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ⁷ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατειτε ⁸ο γαρ καρπος του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια ⁹δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω ¹⁰και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγγετε ¹¹τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν ¹²τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερονται παν γαρ το φανερομενον φως εστιν ¹³διο λεγει εγειραι ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανσει σοι ο χριστος ¹⁴βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατειτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι ¹⁵εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν ¹⁶δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου ¹⁷και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι ¹⁸λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ¹⁹ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι ²⁰υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω θεου ²¹αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω ²²οτι ο ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κε-

φαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος ²³αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι ²⁴οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης ²⁵ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι ²⁶ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος ²⁷ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα ²⁸ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θालπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν ²⁹οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστεων αυτου ³⁰αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ³¹το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν ³²πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον ¹τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια ²ινα ευ σοι γεννηται και εση μακροχροnios επι της γης ³και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου ⁴οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω ⁵μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης ⁶μετ ευνοιας δουλευοντες τω κυριω και ουκ ανθρωποις ⁷ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος ⁸και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω ⁹το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουςθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου ¹⁰ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδειας του διαβολου ¹¹οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανιοις ¹²δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι ¹³στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης ¹⁴και υπο-

δυσάμενοι τους ποδας εν ετοιμασία του ευαγγελίου της ειρηνής ¹ἐπι πασιν αναλαμβάνοντες τον θυρεον της πίστεως εν ᾧ δύνησεσθε πάντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι ¹και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου ¹δια πασης προσευχης και δεσέως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεήσει περι παντων των αγιων ¹και υπερ εμου ινα μοι δοθει λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρηρησία γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελίου ²υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρηρησιασωμαι ως δει με λαλησαι ²ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω πάντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω ²ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ²ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πίστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου ²η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσία αμην [προς εφεσιους εγγραφη απο ρωμης δια τυχικου]

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

1 Παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων ⁴παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος ⁵επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν ⁶πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας ιησου χριστου ⁷καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και τη απολογία και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας ⁸μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις ιησου χριστου ⁹και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων επι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει ¹⁰εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου ¹¹πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου ¹²γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν ¹³ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν ¹⁴και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθοντας τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβως τον λογον λαλειν ¹⁵τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν ¹⁶οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου ¹⁷οι δε εξ αγαπης ειδότες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι ¹⁸τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω καιρω αλλα και χαρησομαι ¹⁹οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου ²⁰κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι ασχυνθησομαι αλλ εν παση παρηρσια ως παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω σωματι μου

ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου ²¹εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος ²²ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω ²³συνεχομαι γαρ εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον ²⁴το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας ²⁵και τουτο πεποιθως οιδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως ²⁶ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας ²⁷μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλοντες τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητις αυτοις μεν εστιν ενδειξις απωλειας υμιν δε σωτηριας και τουτο απο θεου ²⁹οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ιδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τις κοινωνια πνευματος ει τινα σπλαγχνα και οικτιρμοι ²πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες ³μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων ⁴η η τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος ⁵τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμα ον ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος ⁸και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹διο και ο θεος αυτον υπερηψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρασιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος ¹²ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα

νυν πολλῶ μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκίας ¹⁴παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμπα εν μεσω γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οις φαινεσθε ως φωστρηες εν κοσμῳ ¹⁶λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα ¹⁷αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν ¹⁸το δ αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι ¹⁹ελπιζω δε εν κυριῳ ιησου τιμοθεον ταχεως πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων ²⁰ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει ²¹οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα του χριστου ιησου ²²την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον ²³τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν απιδω τα περι εμε εξ αυτης ²⁴πεποιθα δε εν κυριῳ οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι ²⁵αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμας ²⁶επειδη επιποθων ην παντας υμας και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν ²⁷και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλ ο θεος αυτον ηλεψεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυτην επι λυτη σχω ²⁸σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερωσ ω ²⁹προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριῳ μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε ³⁰οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς με λειτουργιας

3το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριῳ τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ βλεπετε τους κυνασ βλεπετε τους κακους εργατας βλεπετε την κατατομην ³ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεῳ λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστῳ ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθότεσ ⁴καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλοσ πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον ⁵περιτομη οκταημερος εκ γενουσ ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιοσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιοσ ⁶κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομῳ γενομενοσ αμεμπτοσ ⁷αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν ⁸αλλα μενουγγε και ηγουμεναι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμεναι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω ⁹και ευρεθῳ εν

αυτῳ μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει ¹⁰του γνωναι αυτον και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τῳ θανατῳ αυτου ¹¹ει πως κατανησω εις την εξαναστασιν των νεκρων ¹²ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβῳ εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου ¹³αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ ¹⁴κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστῳ ιησου ¹⁵οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυπει ¹⁶πλην εις ο εφθασαμεν τῳ αυτῳ στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν ¹⁷συμμιμνηται μοι γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτωσ περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ ¹⁸πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρουσ του σταυρου του χριστου ¹⁹ων το τελοσ απωλεια ων ο θεοσ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντεσ ²⁰ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει εξ ου και σωτηρηα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον ²¹οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τῳ σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτῳ τα παντα

4ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ουτωσ σπηκετε εν κυριῳ αγαπητοι ²ευωδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριῳ ³και ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τῳ ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλῳ ζωης ⁴χαιρετε εν κυριῳ παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριοσ εγγυσ ⁶μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθῳ προς τον θεον ⁷και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστῳ ιησου ⁸το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις επαινοσ ταυτα λογιζεσθε ⁹α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδητε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων ¹⁰εχαρην δε εν κυριῳ μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι ¹²οιδα δε ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πει-

ναν και περισσευειν και υστερεισθαι ¹³παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω ¹⁴πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει ¹⁵οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιας ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και ληψεως ει μη υμεις μονοι ¹⁶οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων ¹⁸απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιας θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ²¹ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι ²²ασπαζονται υμας παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιας ²³η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην [προς φιλιππησιους εγγραφη απο ρωμης δι επαφροδιτου]

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

1 Παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ²τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους ⁵δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια ⁷καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου ⁸ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου πανομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη ¹⁰περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου ¹¹εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας ¹²ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι ¹³ος ερρησατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως ¹⁶οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται ¹⁷και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν ¹⁸και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων ¹⁹οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα

κατοικησαι ²⁰και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις ²¹και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν ²²εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου ²³ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος ²⁴νυν χαιρω εν τοις παθημασιν μου υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια ²⁵ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου ²⁶το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου ²⁷οις ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τις ο πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπις της δοξης ²⁸ον ημεις καταγγελλομεν νουθετούντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου ²⁹εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2 θελω γαρ υμας ειδεναι πλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι ²ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου ³εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφου ⁴τουτο δε λεγω ινα μη τις υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια ⁵ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων ⁶ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον

κυριον εν αυτω περιπατειτε ἑρριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια ἴβλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ὅτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως ἴκαι εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας ἴεν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου ἴσυνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεως της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων ἴκαι υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωποισεν συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα παραπτώματα ἴεξαλειψας το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας αυτο τω σταυρω ἴαπεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρηρσια θριαμβευσας αυτους εν αυτω ἴμη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης η νουμνιας η σαββατων ἴα εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα του χριστου ἴμηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενος υπο του νοος της σαρκος αυτου ἴκαι ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου ἴει ουν απεθανετε συν τω χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε ἴμη απη μηδε γευση μηδε θιγης ἴα εστιν παντα εις φθοραν τη αποχησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων ἴατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινη προς πλησμονην της σαρκος

3ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος ἴτα ανω φρονειτε μη τα επι της γης ἴαπεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω ὅταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη ἴνεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παιθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρευια ὄδι α ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας ἴεν οις και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εξητε εν αυτοις ἴνυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων

μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου ἴκαι ενδυσασθε τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον ἴοπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος ἴενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμων χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν ἴανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις ἴεπι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος ἴκαι η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις καρδιαις υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε ἴο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ἴκαι παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου ἴαι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω ἴοι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας ἴτα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον τω κυριω ἴοι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν ἴοι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον ἴκαι παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις ἴειδοτες οτι απο κυριου αποληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε ἴο δε αδικων κομιεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις ἴτη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια ἴπροσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι ἴινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι ἴεν σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι ὄο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι ἴτα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχιος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω ἴον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ἴσυν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε ἴασπαζεται υμας αρισταρχος ο συ-

ναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα
 περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δε-
 ξασθε αυτον "και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι
 οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την
 βασιλειαν του θεου οιτινες εγεννηθησαν μοι παρη-
 γορια "ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος
 χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις
 προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν
 παντι θεληματι του θεου "μαρτυρω γαρ αυτω οτι
 εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια
 και των εν ιεραπολει 'ασπαζεται υμας λουκας ο ια-
 τρος ο αγαπητος και δημας 'ασπασασθε τους εν
 λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον
 αυτου εκκλησιαν 'και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η
 επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικεων εκκλη-
 σια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις
 αναγνωτε 'και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακο-
 νιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροις 'ο
 ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου
 των δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην [προς κολασσα-
 εις εγγραφη απο ρωμης δια τυχικου και ονησιμου]

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

1 Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ²ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων ⁴ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων ⁵οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγεννηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγεννηθημεν εν υμιν δι υμας ⁶και υμεις μιμηται ημων εγεννηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου ⁷ωστε γενεσθαι υμας τυπους πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια ⁸αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξελλυθεν ωστε μη χριαν ημας εχειν λαλειν τι ⁹αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας απο της οργης της ερχομενης

2 Αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν ²αλλα και προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουτε εν δολω ⁴αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων ⁵ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγεννηθημεν καθως οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς ⁶ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε

απ αλλων δυναμενοι εν βαρει ειμαι ως χριστου αποστολοι ⁷αλλ εγεννηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ως αν τροφος θαλπη τα εαυτης τεκνα ⁸ουτως μειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν γεγεννησθε ⁹μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος γαρ και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου ¹⁰υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγεννηθημεν ¹¹καθαπερ οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι ¹²και μαρτυρουμενοι εις το περιπατησαι υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν αληθως λογον θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν ¹⁴υμεις γαρ μιμηται εγεννηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι ταυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους ιδιους προφητας και υμας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων ¹⁶κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος ¹⁷ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπω ου καρδια περισσοτερως εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας ¹⁹τις γαρ ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησεως η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου χριστου εν τη αυτου παρουσια ²⁰υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3 διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι ²και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον

νημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι υμας περι της πιστεως υμων ³τω μηδενα σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα ⁴και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε ⁵δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μηπως επειρασεν υμας ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων ⁶αρι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνην ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και ημεις υμας ⁷δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεως ⁸οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκητε εν κυριω ⁹τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θεου ημων ¹⁰νυκτος και ημερας υπερ εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεως υμων ¹¹αυτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους χριστος κατευθυναι την οδον ημων προς υμας ¹²υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις εις υμας ¹³εις το στηριξαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4το λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον ²οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου ³τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας ⁴ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη ⁵μη εν παθει επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος ο κυριος περι παντων τουτων καθως και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸τοιγαρων ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις ημας ⁹περι δε της φιλαδελφιας ου χριαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλους ¹⁰και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους τους εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹και φιλοτιμεισθαι ψυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις ιδιαις χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν ¹²ινα περιπατητε ευσημονως προς

τους εξω και μηδενος χριαν εχητε ¹³ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα ¹⁴ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω ¹⁵τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας ¹⁶οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον ¹⁷επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα ¹⁸ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

5περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χριαν εχετε υμιν γραφεσθαι ²αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται ³οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδινη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτης καταλαβη ⁵παντες υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους ⁶αρα ουν μη καθευδωμεν ως και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν ⁷οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθυουσιν ⁸ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας ⁹οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλ εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁰του αποθανοντος υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε ¹²ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας ¹³και ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις ¹⁴παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντας ¹⁵ορατε μη τις κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντας ¹⁶παντοτε χαιρετε ¹⁷αδιαλειπτως προσευχεσθε ¹⁸εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας ¹⁹το πνευμα μη σβενυτε ²⁰προφητειας μη εξουθενειτε ²¹παντα δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²²απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε ²³αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια

*του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη²⁴ πιστος ο
καλων υμας ος και ποιησει²⁵ αδελφοι προσευχεσθε
περι ημων²⁶ ασπασασθε τους αδελφους παντας εν
φιληματι αγιω²⁷ ορκιζω υμας τον κυριον αναγνω-
σθηναι την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις²⁸
η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων
αμην [προς θεσσαλονικεις πρωτη εγγραφη απο αθη-
νων]*

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

1 Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου εν πυρι φλογος διδοτος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου χριστου οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευουσιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργων πιστεως εν δυναμει οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 Ζηρωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μητε θροισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστικεν η ημερα του χριστου μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της αμαρτιας ο υιος της απωλειας ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σε-

βασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ως θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος αναλωσει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου ου εστιν η παρουσία κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους και εν παση απατη της αδικιας εν τοις απολλυμενοις ανθων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους και δια τουτο πεμψει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλ ευδοκησαντες εν τη αδικια ημεις δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου ινα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι υμας εν παντι λογω και εργω αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις υπομονην του χριστου παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουτος και μη

κατα την παραδοσιν ην παρελαβεν παρ ημων 'αυτοι
γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτη-
σαμεν εν υμιν 'ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα
τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν ερ-
γαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων 'ουχ
οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον
δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας ¹'και γαρ οτε ημεν
προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου
θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω ²'ακουομεν γαρ τι-
νας περιπατοντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργα-
ζομενους αλλα περιεργαζομενους ³'τοις δε τοιου-
τοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυ-
ριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζο-
μενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ⁴'υμεις δε αδελ-
φοι μη εκκακησθε καλοποιουντες ⁵'ει δε τις ουχ
υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης του-
τον σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα
εντραπη ⁶'και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθε-
τειτε ως αδελφον ⁷'αυτος δε ο κυριος της ειρηνης
δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω
ο κυριος μετα παντων υμων ⁸'ο ασπασμος τη εμη
χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη
ουτως γραφω ⁹'η χαρις του κυριου ημων ιησου χρι-
στου μετα παντων υμων αμην [προς θεσσαλονικεις
δευτερα εγγραφη απο αθηνων]

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων ²τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων ³καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν ⁴μηδε προσεχειν μυθους και γενεαλογιας απεραντοις αιτινες ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει ⁵το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου ⁶ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν ⁷θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται ⁸οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται ⁹ειδως τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεισιν και αμαρτωλοις ανοσοις και βεβηλοις πατραλωαις και μητραλωαις ανδροφονοις ¹⁰πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται ¹¹κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω ¹²και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν ¹³τον προτερον οντα βλασφημον και δικτην και υβριστην αλλ πληθην οτι αγνων εποινσα εν απιστια ¹⁴υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου ¹⁵πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω ¹⁶αλλα δια τουτο πληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωνν αιωνιον ¹⁷τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁸ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν ¹⁹εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν ²⁰ων

εστιν υμεναιος και αλεξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων ²υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι ³τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου ⁴ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν ⁵εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους ⁶ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροις ιδιοις ⁷εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειας λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια ⁸βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμου ⁹ωσαντως και τας γυναικας εν καταστολη κοσμου μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει ¹⁰αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις θεοσεβειαν δι εργα αγαθων ¹¹γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη ¹²γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια ¹³αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα ευα ¹⁴και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν ¹⁵σωθησεται δε δια της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης

3 πιστος ο λογος ει τις επισκοπος ορεγεται καλου εργου επιθυμει ²δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιας γυναικος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον ³μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικην αμαχον αφιλαργυρον ⁴του ιδιου οικου καλως προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος ⁵ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται ⁶μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου ⁷δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν

ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγίδα του διαβολου ²διακονους ωσαντως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις ³εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει ⁴και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλιτοι οντες ⁵γυναικας ωσαντως σεμνας μη διαβολουσ νηφαλευσ πιστας εν πασιν ⁶διακονουσ η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεπσεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτος και ημερας η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν ⁷και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁸ει δε τις των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρηνηται και εστιν απιστου χειρων ⁹χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρος γυνη ¹⁰εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹²εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδουσαι τω αντικειμενω λαιδοριας χαριν ¹⁵ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ει τις πιστος η πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντως χηραισ επαρκεση ¹⁷οι καλωσ προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια ¹⁸λεγει γαρ η γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεις και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου ¹⁹κατα πρεσβυτερου καταγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ²⁰τους αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν ²¹διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλισην ²²χειρας ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαισ αλλοτριαισ σεαυτον αγνον σπρηει ²³μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τας πυκνας σου ασθeneιασ ²⁴τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθηουσιν ²⁵ωσαντως και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυναται

4το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων ²εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν ³κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον ⁵αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ ⁶ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ ⁷τους δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν ⁸η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ ⁹πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ ¹⁰εισ τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹²μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια ¹³εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου ¹⁵ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν ¹⁶επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ωσ

πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ ²πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδουαι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν καλον και αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεπσεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτος και ημερασ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν ⁶και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁷ει δε τις των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρηνηται και εστιν απιστου χειρων ⁸χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρος γυνη ⁹εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹⁰νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹¹εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹²αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹³βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδουσαι τω αντικειμενω λαιδοριασ χαριν ¹⁴ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁵ει τις πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντως χηραισ επαρκεση ¹⁶οι καλωσ προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια ¹⁷λεγει γαρ η γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεις και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου ¹⁸κατα πρεσβυτερου καταγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ¹⁹τους αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν ²⁰διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλισην ²¹χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαισ αλλοτριαισ σεαυτον αγνον σπρηει ²²μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνας σου ασθeneιασ ²³τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθηουσιν ²⁴ωσαντως και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυναται

6οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ²οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει ³ει τιε ετε-

ροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογους τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατευσεβειαν διδασκαλια τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξων γινεται φθονος ερις βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι παραδιατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας ουδεν γαρ εισπνεγκαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιας πολλας ανοπτους και βλαβερας αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιεπειραν οδυναις πολλαις συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην και εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου ην καιροις ιδιοις δεიξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον αμην τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν πλουσιως παντα εις απολαυσιν αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωης ω τιμοθεε την παρακαταθηκην φυλαξον εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρις μετα σου αμην [προς τιμοθεον πρωτη εγγραφη απο λαοδικειας ητις εστιν μητροπολις φρυγιας της πακατιανης]

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θελημα-
τος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου
²τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο
θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων
³χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν
καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι-
σου μνειαν εν ταις δεπσεσιν μου νυκτος και ημερας
⁴επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων
ινα χαρας πληρωθω ⁵υπομνησιν λαμβανων της εν
σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον
εν τη μαμμυ σου λωιδι και τη μητρι σου ευνεικη πε-
πεισμαι δε οτι και εν σοι ⁶δι ην αιτιαν αναμνησκω
σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν
σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ου γαρ εδω-
κεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και
αγαπης και σωφρονισμου ⁸μη ουν επαισχυνθης το
μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον
αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα
δυναμιν θεου ⁹του σωσαντος ημας και καλεσαντος
κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν
προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω
ιησου προ χρονων αιωνιων ¹⁰φανερωθεισαν δε νυν
δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χρι-
στου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος
δε ζων και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου ¹¹εις
ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκα-
λος εθνων ¹²δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ
επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπει-
σμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλα-
ξαι εις εκεινην την ημεραν ¹³υποτυπωσιν εχε υγαι-
νοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και
αγαπη τη εν χριστω ιησου ¹⁴την καλην παρακατα-
θηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικου-
ντος εν ημιν ¹⁵οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με
παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελλος και ερμο-
γενης ¹⁶δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι
πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επη-
σχυνθη ¹⁷αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον
εζητησεν με και ευρεν ¹⁸δωη αυτω ο κυριος ευρειν
ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν

εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη
εν χριστω ιησου ²και α ηκουσας παρ εμου δια πολ-
λων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις
οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι ³συ ουν
κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου
⁴ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου
πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵εαν
δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως
αθληση ⁶τον κοπιωντα γεωργον δεη πρωτον των
καρπων μεταλαμβανειν ⁷νοει α λεγω δωη γαρ σοι
ο κυριος συνεσιν εν πασιν ⁸μνημονευε ιησουν χρι-
στον εγνηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαβιδ
κατα το ευαγγελιον μου ⁹εν ω κακοπαθω μεχρι δε-
σμων ως κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δε-
δεται ¹⁰δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλε-
κτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χρι-
σω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹πιστος ο λογος ει
γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹²ει υπομενομεν
και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνη-
σεται ημας ¹³ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρ-
νησασθαι εαυτον ου δυναται ¹⁴ταυτα υπομνησκε
διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομα-
χειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουο-
ντων ¹⁵σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω
θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λο-
γον της αληθειας ¹⁶τας δε βεβηλους κενοφωνιας
περιστασο επι πλειον γαρ προκοφουσιν ασεβειας
¹⁷και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων
εστιν υμεναιος και φιλητος ¹⁸οιτινες περι την αλη-
θειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γε-
γονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ο με-
ντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την
σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου
και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα
χριστου ²⁰εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη
χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα
και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹εαν ουν τις εκ-
καθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην
ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν ερ-
γον αγαθον ητοιμασμενον ²²τας δε νεωτερικας επι-
θυμιας φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην

ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας ²³τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας ²⁴δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας ²⁶και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι ²εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαντοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεις αχαριστοι ανοσιοι ³αστρογοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεις ανημεροι αφιλαγαθοι ⁴προδοται προπετεις τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι ⁵εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρηνημενοι και τουτους αποτρεπου ⁶εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτευοντες τα γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρταις αγομενα επιθυμιας ποικιλαις ⁷παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα ⁸ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν μουσει ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν ⁹αλλ ου προκοφουσιν επι πλειονη γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν ως και η εκεινων εγενετο ¹⁰συ δε παρηκολουθηκας μου τη διδασκαλια τη αγωγή τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη ¹¹τοις διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροις οιους διωγμους υπνηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος ¹²και παντες δε οι θελοντες ευσεβως ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται ¹³πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοφουσιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι ¹⁴συ δε μενε εν οις εμαθες και επιστωθης ειδως παρα τινος εμαθες ¹⁵και οτι απο βρεφους τα ιερα γραμματα οιδας τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χριστω ιησου ¹⁶πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη ¹⁷ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρητισμενος

4διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου ²κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη ³εσται γαρ καιρος οτε της υγαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιας τας ιδιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθόμενοι την

ακοην ⁴και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεφουσιν επι δε τους μυθους εκτραπησονται ⁵συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον ⁶εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεως εφεστηκεν ⁷τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τονδρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα ⁸λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου ⁹σπουδασον ελθειν προς με ταχεως ¹⁰δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκης εις γαλατιαν τιτος εις δαλματιαν ¹¹λουκας εστιν μονος μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν ¹²τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον ¹³τον φαιλονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβραναις ¹⁴αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο ¹⁵αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου ¹⁶ον και συ φυλασσω λιβαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις ¹⁷εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαραγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειν ¹⁸ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος ¹⁹και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ²⁰ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορον οικον ²¹εραστος εμεινεν εν κωρινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλιτω ασθενοντα ²²σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες ²³ο κυριος ιησους χριστος μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην [προς τιμοθεον δευτερα της εφεσιων εκκλησιας πρωτον επισκοπον χειροτονηθεντα εγγραφη απο ρωμης οτε εκ δευτερου παρεστη παυλος τω καισαρι νερωνι]

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 Παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διαταξαμην ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα ιδει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαίνουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αει ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγγε αυτους αποτομωσ ινα υγιαίνωσιν εν τη πιστει μη προσεχοντες ιουδαιοις μυθιοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν παντες καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαίνουση διδασκαλια πρεσβυτας νηφαλιους ειναι σεμνους σωφρονας υγιαίνοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη πρεσβυτιδας ωσαντως εν καταστηματι ιεροπρεπεις μη διαβολους μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλαν-

δρους ειναι φιλοτεκνους σωφρονας αγνας οικουρους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται τους νεωτερους ωσαντως παρακαλει σωφρονειν περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι υμων λεγειν φαυλον δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος υμων θεου κοσμωσιν εν πασιν επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονωσ και δικαιωσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσται ημας απο πασης ανομιας και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγγε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3 υπομιμνησκε αυτους αρχαις και εξουσαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι μηδεν βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ων εποισαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρον παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες τω θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις ηωρας

δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιστασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι ¹αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νοθεσιαν παραιτου ²ειδως οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος ³οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι ⁴ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιως προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη ⁵μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι ⁶ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλοντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων αμην [προς τιτον της κρητων εκκλησιας πρωτον επισκοπον χειροτονηθεντα εγραφη απο νικοπολεως της μακεδονιας]

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 Πάυλος δεσμιός χριστού Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλημόνι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῶ ἡμῶν ²καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ καὶ Ἀρχιππῷ τῷ συστρατιωτῇ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ ³χαρὶς ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ἔυχαιστώ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνηστὰ σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου ⁴ἀκούων σου τὴν ἀγαπὴν καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ὅπως ἡ κοινὴ τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς χριστὸν Ἰησοῦν ⁵χαρὶν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παρακλήσιν ἐπὶ τῇ ἀγαπῇ σου ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σου ἀδελφε ⁶ὅτι πολλὴν ἐν χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοὶ τὸ ἀνηκόν ⁷διὰ τὴν ἀγαπὴν μάλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὢν ὡς Πάυλος πρεσβυτῆς νῦν δὲ καὶ δεσμιός Ἰησοῦ χριστοῦ ⁸παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου ὄντισμον ⁹τὸν ποτε σοὶ ἀχρηστον νῦν δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον ὃν ἀνεπέμψα ¹⁰σὺ δὲ αὐτὸν τουτέστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα προσλάβου ¹¹ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατεχεῖν ἵνα ὑπὲρ σου διακονῆ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου ¹²ἄχως δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ἢ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον ¹³ταχὺ γὰρ διὰ τοῦτο ἐχώρισθην πρὸς ὦραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχη ¹⁴οὐκετι ὡς δούλον ἀλλ' ὑπὲρ δούλον ἀδελφὸν ἀγαπητὸν μάλιστα ἐμοὶ πόσω δὲ μάλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ ¹⁵εἶπον ἐμὲ ἔχεις κοινὸν προσλάβου αὐτὸν ὡς ἐμε ¹⁶εἶ δὲ τί ἠδίκησεν σε ἢ οφείλει τοῦτο ἐμοὶ ἐλλογεῖ ¹⁷ἐγὼ Πάυλος ἐγράψα τῇ ἐμῇ χειρὶ ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λεγῶ σοὶ ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις ¹⁸ναὶ ἀδελφε ἐγὼ σου ὀφειμὴν ἐν κυρίῳ ἀναπαύσον μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ ¹⁹πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἐγράψα σοὶ εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λεγῶ ποιήσεις ²⁰ἀλλὰ δὲ καὶ ἐτοιμάζε μοι ξενίαν ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν ²¹ἀσπαζόνται σε ἐπαφρας ὁ συναιχμαλωτὸς μου ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ²²Μάρκος ἀρισταρχὸς δημῆς Λουκάς οἱ συνεργοὶ μου ²³ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀμήν [πρὸς φι-

λημόνα ἐγγραφή ἀπὸ Ῥώμης διὰ ὄντισμου οἰκετοῦ]

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατων των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ²ον εθικεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν ³ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις ⁴τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα ⁵τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον ⁶οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ⁷και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα ⁸προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα τον αιωνος ραβδος ευθυκτης η ραβδος της βασιλειας σου ⁹ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου ¹⁰και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται ¹²και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως ανθω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερως ημας προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρωμεν ²ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοπη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημας εβε-

βαιωθη ⁴συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν ⁵ου γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ης λαλουμεν ⁶διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μνησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου ⁸παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφικεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹τον δε βραχυ τι παρ αγγελους πλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσεται θανατου ¹⁰επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν ¹²λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε ¹³και παλιν εγω εσομαι πεποιθως επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος ¹⁴επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτεστιν τον διαβολον ¹⁵και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας ¹⁶ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου ¹⁸εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων χριστον ιησουν ²πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωσης εν ολω τω οικω αυτου ³πλειονος γαρ δοξης ουτος παρα μωσην ηξιω-

ται καθ' ὅσον πλειονα τὴν ἐχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευαστὴς αὐτοῦ ἵνα γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπο τίνος ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευαστὴς θεὸς ἵνα καὶ μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτυρίον τῶν λαληθησομένων ἡ χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ οἶκος ἐσμὲν ἡμεῖς ἐάνπερ τὴν παρηρῆσαν καὶ τὸ καυχῆμα τῆς ἐλπίδος μέχρι τελοῦς βεβαίαν κατασχόμεν ἴδιο καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σημερινὸν ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσῆτε ἵνα μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρημῷ ἵνα ἐπειράσαν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκίμασαν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἐτη ἴδιο προσωχθίσα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπον αἰὲν πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου ἵνα ὡς ὠμοσα ἐν τῇ ὁρῆν μου εἰσελευσόνται εἰς τὴν καταπαυσιν μου ἵνα βλέπετε ἀδελφοὶ μὴ ποτε εἶσθε ἐν τινὶ ὑμῶν καρδίᾳ πονηρᾷ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζώντος ἵνα ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀχρὶς οὐ τὸ σημερινὸν καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῆ τις ἐξ ὑμῶν ἀπατῆ τῆς ἀμαρτίας ἵνα μετοχοὶ γὰρ γεγόναμεν τοῦ χριστοῦ ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τελοῦς βεβαίαν κατασχόμεν ἵνα ἐν τῷ λεγεσθαι σημερινὸν ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσῆτε μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ ἵνα τινες γὰρ ἀκουσάντες παρεπικράναν ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ αἰγύπτου διὰ μωσέως ἵνα τισὶν δὲ προσωχθίσεν τεσσαράκοντα ἐτη οὐχὶ τοῖς ἀμαρτησασίνων τὰ κῶλα ἐπέσεν ἐν τῇ ἐρημῷ ἵνα τισὶν δὲ ὠμοσεν μὴ εἰσελευσέσθαι εἰς τὴν καταπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν ἵνα καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν

4 φοβηθῶμεν οὐν μὴ ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν καταπαυσιν αὐτοῦ δοκῆ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν ἵνα γὰρ ἐσμὲν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κακεῖνοι ἀλλ' οὐκ ὠφελήσεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους μὴ συγκεκριμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκουσασίν ἵνα εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν καταπαυσιν οἱ πιστεύσαντες καθὼς εἶρηκεν ὡς ὠμοσα ἐν τῇ ὁρῆν μου εἰσελευσόνται εἰς τὴν καταπαυσιν μου καὶ οἱ τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεννηθέντων ἵνα εἶρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδομῆς οὕτως καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδομῇ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἵνα ἐν τούτῳ πάλιν εἰσελευσόνται εἰς τὴν καταπαυσιν μου ἵνα ἐπει οὐν ἀπολείπεται τίνας εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν καὶ οἱ προτέρον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσπλήθον δι' ἀπειθεῖαν ἵνα πάλιν τίνα ὀρίζει ἡμέραν σημερινὴν ἐν δαβὶδ λέγων μετὰ τοσούτον χρόνον καθὼς εἶρηται σημερινὴν ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσῆτε μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ἵνα γὰρ αὐτοὺς ἰσχύοντες κατέπαυσεν οὐκ ἂν περὶ ἀλλῆς ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας

ἵνα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἵνα γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν καταπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὡς περὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεὸς ἵνα σπουδασώμεν οὐν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν καταπαυσιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδειγματὶ πέσῃ τῆς ἀπειθείας ἵνα ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπερὶ πᾶσαν μάχαιραν διστομὸν καὶ δικνουμένον ἀχρὶ μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος ἀρῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμησῶν καὶ ἐννοιῶν καρδίας ἵνα καὶ οὐκ ἐστὶν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ πάντα δὲ γύμνα καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὁμῖν ὁ λόγος ἵνα ἔχοντες οὐν ἀρχιερεῖα μέγαν διελπυθῶτα τοὺς οὐρανούς ἰσχύοντες τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας ἵνα γὰρ ἐχομεν ἀρχιερεῖα μὴ δυναμένον συμπαθεῖν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιοτητα χωρὶς ἀμαρτίας ἵνα προσερχόμεθα οὐν μετὰ παρηρῆσας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λαβώμεν ἔλεον καὶ χάριν ἐυρωμένον εἰς εὐκαιρὸν βοήθειαν

5 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπερὶ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεὸν ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπερὶ ἀμαρτιῶν ἵνα μετριοπαθεῖν δυναμένος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθενείαν ἵνα καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπερὶ ἀμαρτιῶν ἵνα οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ καὶ ὁ ἀαρῶν οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδοξάσεν γεννηθῆναι ἀρχιερεῖα ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱὸς μου εἰ σὺ ἐγὼ σημερινὸν γεγεννηκᾶ σε ἵνα καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ ἵνα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυναμένον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρυῶν προσεγγεγκᾶς καὶ εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας ἵνα καὶ περὶ ὧν υἱὸς ἐμαθεν ἀφ' ὧν ἐπαθεν τὴν ὑπακομὴν ἵνα τελειωθείς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἰτίος σωτηρίας αἰωνίου ἵνα προσαγορευθεῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ ἵνα περὶ οὐ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμηνεύτος λέγειν ἐπεὶ νῶθροι γεγονατε ταῖς ἀκοαῖς ἵνα γὰρ ὀφειλοῦντες εἶναι διδασκαλοὶ διὰ τὸν χρόνον πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ γεγονατε χρεῖαν ἔχοντες γαλακτοῦ καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς ἵνα πᾶς γὰρ ὁ μετεχὼν γαλακτοῦ ἀπειρὸς λόγου δικαιοσύνης νηπίος γὰρ ἐστὶν ἵνα τελειῶν δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφῆ τῶν δια τὴν ἐξὶν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχοντων πρὸς διακρίσιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ

6 δὶο ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον

επι την τελειότητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι θεον βαπτισμων διδαχης επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε νεκρων και κριματος αιωνιου και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας ην γαρ η πiousα τον επ αυτης πολλακις ερχομενον υετον και τικτουςα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου εκφερουσα δε ακανθας και τριβολουσ αδοκιμος και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν επεισημεθα δε περι υμων αγαπτοι τα κρειττονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεται του εργου υμων και του κοπου της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε και ουτως μακροθυμιας επετυχεν της επαγγελιας ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονος ομνουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος ουπου προδρομος υπερ ημων εισπληθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

7 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υριστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης απατωρ αμπτωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις το διηνεκες θεωρειτε δε πηλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ

εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατον τον λαον κατα τον νομον τουτεστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξελλυθοντας εκ της οσφους αβρααμ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ην και ως επος ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται ετι γαρ εν τη οσφει του πατρος ην οτε συνητησεν αυτω ο μελχισεδεκ ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη νενομοθετητο τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωσης ελαλησεν και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος ος ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων τοιουτος γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποισεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκας ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8 κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχο-

μεν αρχιερεως ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις² των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος³ πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη⁴ ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των ιερεων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα⁵ οτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρασιων καθως κεχηματισται μωσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησης παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει⁶ υνι δε διαφορωτερως τετευχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιαις νενομοθηται⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμειπτος ουκ αν δευτερας εξητειτο τοπος⁸ μεμφομενη γαρ αυτοις λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποισα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων¹² οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμου

9 ρειχεν μεν ουν και η πρωτη σκηνη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων⁴ χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην διαπαντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες⁷ εις δε την δευτερην απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων⁸ τουτο δπλουντος του πνευματος του αγιου μπω πεφανερωσθαι την

των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν⁹ ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα¹¹ χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερης σκηνης ου χειροποιητου τουτεστιν ου ταυτης της κτισεως¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισπληθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος¹³ ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεως ραντίζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα¹⁴ υποσω μαλλον οσω αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσπνευκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι¹⁵ και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος¹⁸ οθεν ουδ η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται¹⁹ λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρασια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυτας²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισπληθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων²⁵ ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις²⁸ ουτως ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10 σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγα-

θων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυ-
τον ταις αυταις θυσιας ας προσφερουσιν εις το
διπνεκες ουδεποτε δυναται τους προσερχομενους
τελειωσαι ²επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι
δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τους
λατρευοντας απαξ κεκαθαρμενους ³αλλ εν αυταις
αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον ⁴αδυνατον γαρ
αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας ⁵διο
εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προ-
σφορα ουκ ηθελπσας σωμα δε κατηρισω μοι ⁶ολοκαυτωματα
και περι αμαρτιας ουκ ευδοκπσας ⁷τοτε ειπον ιδου
ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του
ποιησαι ο θεος το θελημα σου ⁸ανωτερον λεγων
οτι θυσιαν και προσφορα και ολοκαυτωματα και
περι αμαρτιας ουκ ηθελπσας ουδε ευδοκπσας αι-
τινες κατα τον νομον προσφερονται ⁹τοτε ειρηκεν
ιδου ηκω του ποιησαι ο θεος το θελημα σου αναι-
ρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση ¹⁰εν ω θελη-
ματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορας του
σωματος του ιησου χριστου εφαπαξ ¹¹και πας μεν
ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυ-
τας πολλακις προσφερων θυσιας αιτινες ουδεποτε
δυναται περιελειν αμαρτιας ¹²αυτος δε μιαν υπερ
αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις το διπνεκες εκα-
θισεν εν δεξια του θεου ¹³το λοιπον εκδεχομενος
εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των πο-
δων αυτου ¹⁴μα γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το
διπνεκες τους αγιαζομενους ¹⁵μαρτυρει δε ημιν και
το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι ¹⁶αυτη
η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας
ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου επι
καρδιας αυτων και επι των διανοιων αυτων επι-
γραψω αυτους ¹⁷και των αμαρτιων αυτων και των
ανομιων αυτων ου μη μνησθω επι ¹⁸οπου δε αφεσις
τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας ¹⁹εχοντες
ουν αδελφοι παρηρησιαν εις την εισοδον των αγιων
εν τω αιματι ιησου ²⁰ην ενεκαινισεν ημιν οδον προ-
σφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτε-
στιν της σαρκος αυτου ²¹και ιερσα μεγαν επι τον
οικον του θεου ²²προσερχωμεθα μετα αληθινης καρ-
διας εν πληροφωρια πιστεως ερραντισμενοι τας καρ-
διας απο συνειδησεως πονηρας και λελουμενοι το
σωμα υδατι καθαρω ²³κατεχωμεν την ομολογιαν της
ελπιδος ακλινη πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος ²⁴και
κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και
καλων εργων ²⁵μη εγκαταλειποντες την επισυνα-
γωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλου-
ντες και τοσοιτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσιν
την ημεραν ²⁶εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα
το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι
αμαρτιων απολειπεται θυσια ²⁷φοβερα δε τις εκ-
δοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος
τους υπεναντιους ²⁸αθετησας τις νομον μωσεως χω-
ρις οικτιρωμεν επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνη-
σκει ²⁹ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας
ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της
διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το
πνευμα της χαριτος ενυβρισας ³⁰οιδαμεν γαρ τον
ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυ-
ριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου ³¹φοβερων
το εμπεισιν εις χειρας θεου ζωντος ³²αναμνησκεσθε
δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολ-
λην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων ³³τουτο μεν
ουνοισις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο
δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γεννηθε-
ντες ³⁴και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και
την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας
προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εν εαυτοις κρειτ-
τονα υπαρχιν εν ουρανοις και μενουσαν ³⁵μη απο-
βαλητε ουν την παρηρησιαν υμων ητις εχει μισθαπο-
δοσιαν μεγαλην ³⁶υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα το
θελημα του θεου ποιησαντες κομισθητε την επαγ-
γελιαν ³⁷ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει
και ου χρονιει ³⁸ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται και
εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω
³⁹ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απωλειαν αλλα
πιστεως εις περιποιησιν ψυχης

11 εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγ-
ματων ελεγχος ου βλεπομενων ²εν ταυτη γαρ εμαρ-
τυρηθησαν οι πρεσβυτεροι ³πιστει νοουμεν κατηρ-
τισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαι-
νομενων τα βλεπομενα γεγονεναι ⁴πιστει πλειονα
θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης
εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις
δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων
ετι λαλειται ⁵πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θα-
νατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο
θεος προ γαρ της μεταθεσεως αυτου μεμαρτυρη-
ται ευηρεστηκεναι τω θεω ⁶χωρις δε πιστεως αδ-
νατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχο-
μενον τω θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον
μισθαποδοτης γινεται ⁷πιστει χρηματισθεις νωε περι
των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευα-
σεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κα-
τεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυ-
νης εγενετο κληρονομος ⁸πιστει καλουμενος αβρααμ
υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμ-
βανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμε-
νος που ερχεται ⁹πιστει παρωκησεν εις την γην
της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικη-
σας μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της
επαγγελιας της αυτης ¹⁰εξεδεχετο γαρ την τους θε-
μελιους εχουσιν πολιν ης τεχνιτης και δημιουργος
ο θεος ¹¹πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις κα-
ταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον πλι-
κιας ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμε-
νον ¹²διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νενε-

κρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσει αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος ¹³κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και πεισθεντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης ¹⁴οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν ¹⁵και ει μεν εκεινης εμνημονευον αφ ης εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι ¹⁶νυνη δε κρειττονος ορεγονται τουτεστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν ¹⁷πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος ¹⁸προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ¹⁹λογισαμενος οτι και εκ νεκρων χειρειν δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο ²⁰πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ ²¹πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου ²²πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οσσεων αυτου ενετειλατο ²³πιστει μωσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον ασειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως ²⁴πιστει μωσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω ²⁵μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν ²⁶μειζονα πλουτον ηγησαμενος των εν αιγυπτω θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθοποδοσιαν ²⁷πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν ²⁸πιστει πεποιικεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων ²⁹πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν ³⁰πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερας ³¹πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης ³²και τι ετι λεγω επιλειπει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαβιδ τε και σαμουηλ και των προφητων ³³οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων ³⁴εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρας ενεδυναμωθησαν απο ασθενειας εγεννηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων ³⁵ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμpanισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν ³⁶ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε

δεσμων και φυλακης ³⁷ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φονω μαχαιρας απεθανον περιπληθον εν μπλωταις εν αιγιοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι ³⁸ων ουκ ην αξιος ο κοσμος εν ερημιας πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης ³⁹και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν

12 τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα ²αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου εκαθισεν ³αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμπεταις ψυχαις υμων εκλυομενοι ⁴ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵και εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος ⁶ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται ⁷ει παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ εστιν υιος ον ου παιδευει πατηρ ⁸ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γενοσιν παντες αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι ⁹ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ησομεν ¹⁰οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου ¹¹πασα δε παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης ¹²διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³και τροχιας ορθας ποιησατε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον ¹⁴ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οφεται τον κυριον ¹⁵επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φουουσα ενοχλη και δια ταυτης μιανθωσιν πολλοι ¹⁶μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι βρωσεως μιας απεδото τα πρωτοτοκια αυτου ¹⁷ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην ¹⁸ου γαρ προσελλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη ¹⁹και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο

μη προστεθηναι αυτοις λογον ²⁰ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται ²¹και ουτως φοβερων ην το φανταζομενον μωσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος ²²αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων ²³πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοις απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων ²⁴και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττονα λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵βλεπετε μη παραιτησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι της γης παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι ²⁶ου η φωνη την γην εσαλευσεν τότε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ως πεποιμενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα ²⁸διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχομεν χαριν δι ης λατρευομεν ευαρεστως τω θεω μετα αιδους και ευλαβειας ²⁹και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

κετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο ¹προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεισθαι ²περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ³ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαλ εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν ⁴καταρτισαι υμας εν παντι εργω αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁵παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ⁶γινωσκετε τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται ονομα υμας ⁷ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας ⁸η χαρις μετα παντων υμων αμην [προς εβραιους εγραφη απο της ιταλιας δια τιμοθεου]

13η φιλαδελφια μενετω ¹της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους ²μνησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχομενων ως και αυτοι οντες εν σωματι ³τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αιμιαντος πορνους δε και μοιχους κρινει ο θεος ⁴αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω ⁵ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος ⁶μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μμεισθε την πιστιν ⁷ιησους χριστος χθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας ⁸διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη περιφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες ⁹εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες ¹⁰ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης ¹¹διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν ¹²τοιουν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες ¹³ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁴δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως διαπαντος τω θεω τουτεστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁵της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσαις ευαρεσταιται ο θεος ¹⁶πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπει-

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 **Ι**ακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν ²πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσπε ποικιλοις ³γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονην ⁴η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα πτε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι ⁵ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω ⁶αιτειω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληφεται τι παρα του κυριου ⁸ανηρ διφυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου ⁹καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου ¹⁰ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται ¹¹ανετειλεν γαρ ο πλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται ¹²μακαριος ανηρος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληφεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον ¹³μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο του θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα ¹⁴εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος ¹⁵ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθαισιν αποκυει θανατον ¹⁶μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα ¹⁸βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων ¹⁹ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυς εις το λαλσαι βραδυς εις οργην ²⁰οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται ²¹διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πρραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων ²²γινεσθε δε ποιπται λογου και μη

μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους ²³οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιπτης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω ²⁴κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος ην ²⁵ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος ουκ ακροατης επιλησιμονης γενομενος αλλα ποιπτης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιπσει αυτου εσται ²⁶ει τις δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλ απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιος η θρησκεια ²⁷θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2 **Α**δελφοι μου μη εν προσωποληψιας εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης ²εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι ³και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου ⁴και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων ⁵ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους του κοσμου τουτου πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ⁶υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστεουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια ⁷ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας ⁸ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιειτε ⁹ει δε προσωποληπτετε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται ¹⁰οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος ¹¹ο γαρ ειπων μη μοιχευσης ειπεν και μη φονευσης ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονας παραβατης νομου ¹²ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι ¹³η γαρ κρισις ανιλεως τω μη ποιπσαντι ελεος και κατακαυχεται

ελεος κρισεως ⁴τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον ⁵εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφης ⁶ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι το οφελος ⁷ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην ⁸αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου ⁹συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν ¹⁰θελεις δε γνωμαι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των εργαων νεκρα εστιν ¹¹αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον ¹²βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργαοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη ¹³και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη ¹⁴ορατε τοιουν οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον ¹⁵ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα ¹⁶ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις των εργαων νεκρα εστιν

3μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα ληφρομεθα ²πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα ³ιδου των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν ⁴ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορημη του ευθυνοντος βουληται ⁵ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει ⁶και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης ⁷πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη ⁸την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁹εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας ¹⁰εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογία και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι ¹¹μητι η πηγη εκ της αυτης οπησ βρυνει το γλυκυ και το πικρον ¹²μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας

ποιησαι η αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹³τις σοφος και επισημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας ¹⁴ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας ¹⁵ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης ¹⁶οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα ¹⁷η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος και ανυποκριτος ¹⁸καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων ²επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δε δια το μη αιτεισθαι υμας ³αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησθε ⁴μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται ⁵η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο καταωκησεν εν ημιν ⁶μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν ⁷υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε τω διαβολω και φυξεται αφ υμων ⁸εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι ⁹ταλαιπωρησατε και πενηθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενηθος μεταστραφτω και η χαρα εις κατηφειαν ¹⁰ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμας ¹¹μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης ¹²εις εστιν ο νομοθετης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ τις ει ος κρινεις τον ετερον ¹³αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν ¹⁴οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων αμις γαρ εστιν η προς ολιγον φαινομενη επειτα δε αφανιζομενη ¹⁵αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο ¹⁶νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις ²ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σπτοβρωτα

γεγονεν ²ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαις ημεραις ιδου ο μισθος των εργατων των απισαντων τας χωρας υμων ο απεστερημενος αφ υμων κραζει και αι βοαι των θηρισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισελλυθασιν ³ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε τας καρδιας υμων ως εν ημερα σφαγης ⁴κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασσειται υμιν ⁵μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ αυτω εως αν λαβη υετον πρωιμον και οψιμον ⁶μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας καρδιας υμων οτι η παρουσία του κυριου ηγγικεν ⁷μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κατακριθητε ιδου κριτης προ των θυρων εστηκεν ⁸υποδειγμα λαβετε της κακοπαθειας αδελφοι μου και της μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου ⁹ιδου μακαριζομεν τους υπομενοντας την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ειδετε οτι πολυσπλαγχνος εστιν ο κυριος και οικτιρμων ¹⁰προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εις υποκρισιν πεσητε ¹¹κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τις ψαλλετω ¹²ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου ¹³και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η πεποικως αφεθησεται αυτω ¹⁴εξομολογισθε αλληλοις τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεσις δικαιου ενεργουμενη ¹⁵ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ ¹⁶και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης ¹⁷αδελφοι εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον ¹⁸γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτωλον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυπει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

1 πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας καππαδοκιας ασιας και βιθυνιας ²κατα προγνωσιν θεου πατρος εν αγιασμω πνευματος εις υπακοην και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας ημας εις ελπιδα ζωσαν δι αναστασεως ιησου χριστου εκ νεκρων ⁴εις κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοις εις ημας ⁵τους εν δυναμει θεου φρουρουμενους δια πιστεως εις σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω ⁶εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντες εν ποικιλοις πειρασμοις ⁷ινα το δοκιμιον υμων της πιστεως πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυρος δε δοκιμαζομενου ευρεθη εις επαινον και τιμην και δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου ⁸ον ουκ ειδοτες αγαπατε εις ον αρτι μη ορωντες πιστευοντες δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη ⁹κομιζομενοι το τελος της πιστεως υμων σωτηριαν ψυχων ¹⁰περι ης σωτηριας εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εις υμας χαριτος προφητευσαντες ¹¹ερευνωντες εις τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοις πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εις χριστον παθηματα και τας μετα ταυτα δοξασ ¹²οις απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοις ημιν δε δικονουν αυτα ¹³α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμας εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εις α επιθυμουσιν αγγελιοι παρακυψαι ¹⁴διο αναζωσαμενοι τας οσφυας της διανοιας υμων νηφοντες τελειως ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου ¹⁵ως τεκνα υπακοης μη συσχηματιζομενοι ταις προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαις ¹⁶αλλα κατα τον καλεσαντα υμας αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γεννηθητε ¹⁷διοτι γεγραπται αγιοι γενεσθε οτι εγω αγιος ειμι ¹⁸και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτως κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιας υμων χρονον αναστραφητε ¹⁹ειδοτες οτι ου φθαρτοις αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιας υμων αναστροφης

πατροπαραδοτου ¹αλλα τιμω αιματι ως αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου ²προεγνωσμενου μεν προ καταβολης κοσμου φανερωθεντος δε επ εσχατων των χρονων δι υμας ³τους δι αυτου πιστευοντας εις θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εις θεον ⁴τας ψυχας υμων ηγνικότες εν τη υπακοη της αληθειας δια πνευματος εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρας καρδιας αλληλους αγαπησατε εκτενωσ ⁵αναγεννημενοι ουκ εκ σπορας φθαρτης αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντος θεου και μενοντος εις τον αιωνα ⁶διοτι πασα σαρχ ως χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου εξηρανθη ο χορτος και το ανθος αυτου εξεπεσεν ⁷το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας

2 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονους και πασας καταλαλιας ²ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε ³ειπερ εγευσασθε οτι χριστος ο κυριος ⁴προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον ⁵και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου ⁶διο και περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη κατασχυνθη ⁷υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας ⁸και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν ⁹υμεις δε γενοσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως ¹⁰οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ πλημενοι νυν δε ελεηθεντες ¹¹αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης ¹²την αναστροφην υμων εν τοις εθνεσιν εχοντες καλην

ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργαων επισκοπεσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπης ¹³υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι ¹⁴ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπτομενοις εις εκδικησιν μεν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων ¹⁵οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φμιουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιαν ¹⁶ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως δουλοι θεου ¹⁷παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε ¹⁸οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις ¹⁹τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασχων αδικως ²⁰ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω ²¹εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων ημιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησθε τοις ιχνεσιν αυτου ²²ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου ²³ος λαιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιως ²⁴ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε ²⁵ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται ²εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων ³ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ματιων κοσμος ⁴αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες ⁵ουτως γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες αι ελπιζουσαι επι τον θεον εκοσμου εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ⁶ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ης εγεννηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν ⁷οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εκκοπτεσθαι τας προσευχας υμων ⁸το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεις φιλαδελφοι ευσπλαγχοι φιλοφρονες ⁹μη αποδιδοντες κακον αντι κακων η λαιδοριαν αντι λαιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησετε ¹⁰ο γαρ θελων ζων ηγαπαν και ιδειν ημερας

αγαθας παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον ¹¹εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην ¹²οτι οι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεσιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα ¹³και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμπται γεννησθε ¹⁴αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχητε ¹⁵κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι δε αι προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου ¹⁶συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλωσιν υμων ως κακοποιων καταισχυνηθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην ¹⁷κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελει το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας ¹⁸οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιος υπερ αδικων ινα ημας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε τω πνευματι ¹⁹εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν ²⁰απειθησασιν ποτε οτε απαξ εξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτεστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος ²¹ο και ημας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεως ιησου χριστου ²²ος εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4χριστου ουν παθοντος υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιας ²εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιας αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον ³αρκετος γαρ ημιν ο παρεληλυθως χρονος του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενους εν ασελγεια ειπιθυμιας οινοφλυγιας κωμοις ποτοις και αθεμιτοις ειδωλολατρειας ⁴εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημωντες ⁵οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμως εχοντι κριναι ζωντας και νεκρους ⁶εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι ⁷παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τας προσευχας ⁸προ παντων δε την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπει πληθος αμαρτιων ⁹φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμων ¹⁰εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου ¹¹ει τις λαλει ως λογια θεου ει τις διακονει ως εξ ισχυος ης χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν

η δόξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων
 αμην ¹²αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει
 προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμ-
 βαινοντος ¹³αλλα καθο κοινωνειτε τοις του χριστου
 παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της
 δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι ¹⁴ει ονειδιζεσθε
 εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξης και
 το του θεου πνευμα εφ υμας αναπαυεται κατα μεν
 αυτους βλασφημειται κατα δε υμας δοξαζεται ¹⁵μη
 γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κα-
 κοποιος η ως αλλοτριοεπισκοπος ¹⁶ει δε ως χριστια-
 νος μη αισχυνεσθω δοξαζεται δε τον θεον εν τω με-
 ρει τουτω ¹⁷οτι ο καιρος του αρξασθαι το κριμα απο
 του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τε-
 λος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω ¹⁸και
 ει ο δικαιος μολις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος
 που φανειται ¹⁹ωστε και οι πασχοντες κατα το θε-
 λημα του θεου ως πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν
 τας ψυχας εαυτων εν αγαθοποιια

5 Πρεσβυτερους τους εν υμιν παρακαλω ο συ-
 μπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθη-
 ματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δο-
 ξης κοινωνος ²ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του
 θεου επισκοπουντες μη αναγκαστως αλλ εκουσιως
 μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως ³μηδ ως κατα-
 κυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του
 ποιμνιου ⁴και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κο-
 μμεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον ⁵ομοιως
 νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλ-
 ληλοις υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομ-
 βωσασθε οτι ο θεος υπερηφανοις αντιτασσειται τα-
 πεινοις δε διδωσιν χαριν ⁶ταπεινωθητε ουν υπο
 την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωσιν εν
 καιρω ⁷πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ
 αυτον οτι αυτω μελει περι υμων ⁸νηπατε γρηγορη-
 σατε οτι ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρνο-
 μενος περιπατει ζητων τινα καταπιη ⁹ω αντιστητε
 στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων
 τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι ¹⁰ο δε
 θεος πασης χαριτος ο καλεσας ημας εις την αιω-
 νιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθο-
 ντας αυτος καταρτισαι υμας στηριξαι σθενωσαι θε-
 μελιωσαι ¹¹αυτω η δόξα και το κρατος εις τους αιω-
 νας των αιωνων αμην ¹²δια σιλουανου υμιν του πι-
 στου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραφα πα-
 ρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην εινα αληθη χα-
 ριν του θεου εις ην εστηκατε ¹³ασπαζεται υμας η εν
 βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου ¹⁴ασπασασθε
 αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν πασιν
 τοις εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

1 Συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ²χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων ³ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζων και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης ⁴δι ων τα μεγαιστα ημιν και τιμια επαγγελαματα δεδωρηται ινα δια τούτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας ⁵και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ⁶εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ⁷εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ⁸ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν ⁹ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων ¹⁰διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε ¹¹ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ¹²διο ουκ αμελησω υμας αιε υπομιμνησκειν περι τούτων και περ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια ¹³δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τούτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει ¹⁴ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι ¹⁵σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τούτων μνημην ποιεισθαι ¹⁶ου γαρ σεσοφισμενοις μυθιοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εμποται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος ¹⁷λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιαυτα

την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω ¹⁸και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν αυχημω τοπω εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων ¹⁹τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται ²⁰ου γαρ θεληματι ανθρωπου πνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν οι αγιοι θεου ανθρωποι

2 γεγοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν ²και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις απωλειαις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται ³και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσονται οις το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει ⁴ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τετηρημενους ⁵και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλ ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας ⁶και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικως ⁷και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο ⁸βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιος εγκατοικων εν αυτοις ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις εβασανιζεν ⁹οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν ¹⁰μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μασημου πορευομενους και κυριοτητα καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες ¹¹οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν ¹²ουτοι δε ως αλογα ζωα φυσικα γεννημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται ¹³κομιουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυ-

φώντες εν ταις απαταις αυτων συνενωχουμενοι υμιν ποταπους δει υπαρχειν υμας εν αγιας αναστροφαις και ευσεβειαις ¹²προσδοκωντας και σπενδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τικεται ¹³καινους δε ουρανους και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοκει ¹⁴διο αγαπτοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμτοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη ¹⁵και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπτος ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν ¹⁶ως και εν πασαις ταις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοπα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν ¹⁷υμεις ουν αγαπτοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσπε του ιδιου στηριγμου ¹⁸αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος αμην

φώντες εν ταις απαταις αυτων συνενωχουμενοι υμιν ¹οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες καταρας τεκνα ⁵καταλιποντες την ευθεια οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσορ ος μισθον αδικιας ηγαπησεν ⁶ελεγειν δε εσχεν ιδιας παρανομιας υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθειγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονια ⁷ουτοι εισιν πηγαι ανδροι νεφελαι υπο λαιλαπος ελαννομεναι οισ ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται ⁸υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθειγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιας σαρκος ασελγειας τους οντως αποφυγοντας τους εν πλανη αναστρεφομενους ⁹ελευθεριαν αυτοις επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω και δεδουλωται ¹⁰ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηρος ησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων ¹¹κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνωσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης ¹²συμβεβηκεν δε αυτοις το της αληθους παροιμιας κυων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμα βορβορου

3ταυτην ηδη αγαπτοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοια ²μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων ημων εντολης του κυριου και σωτηρος ³τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τας ιδιας αυτων επιθυμιας πορευομενοι ⁴και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως ⁵λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω ⁶δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο ⁷οι δε νυν ουρανοι και η γη αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων ⁸εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπτοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια ⁹ου βραδυνει ο κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εις ημας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι ¹⁰ηξει δε η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαπσεται ¹¹τουτων ουν παντων λυομενων

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

1ο νν απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης ²και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελουμεν υμιν την ζωνν την αιωνιονν ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν ³ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλουμεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ησου χριστου ⁴και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρη ημων η πεπληρωμενη ⁵και αυτη εστιν η επαγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλουμεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια ⁶εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν ⁷εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας ⁸εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν ⁹εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας ¹⁰εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ησουν χριστον δικαιον ²και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου ³και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν ⁴ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν ⁵ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ⁶ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν ⁷αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν

ο λογος ον ηκουσατε απ αρχης ⁸παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθης εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει ⁹ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι ¹⁰ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν ¹¹ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου ¹²γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου ¹³γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα ¹⁴εγραφα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραφα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁵μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω ¹⁶οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁷και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα ¹⁸παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁹εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων ²⁰και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδετε παντα ²¹ουκ εγραφα υμιν οτι ουκ οιδετε την αληθειαν αλλ οτι οιδετε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν ²²τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον ²³πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει ²⁴υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε ²⁵και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωνν την αιωνιονν ²⁶ταυτα εγραφα υμιν περι των πλανωντων υμας ²⁷και υμεις το χρι-

σμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χριαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω ²και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρηρσιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου ³εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3ιδετε ποταπνη αγαπνη δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον ²αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οφομεθα αυτον καθως εστιν ³και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν ⁴πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτίας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν ⁸ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ¹²ου καθως και ην εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια ¹³μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος ¹⁴ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωνην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω ¹⁵πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωνην αιωνιον εν αυτω μενουσαν ¹⁶εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπνην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθηναι ¹⁷ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χριαν εχοντα και κλειση τα σπλαγγνα αυτου απ αυτου πως η αγαπνη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε γλωσση αλλ εργω και αληθεια ¹⁹και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν

αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων ²⁰οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα ²¹αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρηρσιαν εχομεν προς τον θεον ²²και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ημιν ²⁴και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασι εις τον κοσμον ²εν τουτω γινωσκετε το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου εστιν ³και παν πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει ⁶ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης ⁷αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπνη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον ⁸ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπνη εστιν ⁹εν τουτω εφανερωθη η αγαπνη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου ¹⁰εν τουτω εστιν η αγαπνη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹²θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπνη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν ¹³εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν ¹⁴και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου ¹⁵ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω ¹⁶και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπνην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπνη εστιν και ο μενων εν τη αγαπνη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω ¹⁷εν τουτω τετελειωται η αγαπνη μεθ ημων

ινα παρηρσιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω ¹φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη ²ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας ³εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν ⁴και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

ινα ερωτηση ¹πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον ²οιδαμεν οτι πας ο γεννηνημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου ³οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται ⁴οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και η ζωη αιωνιος ⁵τεκνια φυλαξατε εαυτους απο των ειδωλων αμην

5πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα και τον γεγεννημενον εξ αυτου ²εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν ³αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους ο χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες εν τω ουρανω ο πατηρ ο λογος και το αγιον πνευμα και ουτοι οι τρεις εν εισιν ⁸και τρεις εισιν οι μαρτυρουντες εν τη γη το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν ⁹ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν εαυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωνν αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹²ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει ¹³ταυτα εγραφα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζωνν εχετε αιωνιον και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου ¹⁴και αυτη εστιν η παρηρσια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων ¹⁵και εαν οίδαμεν οτι ακουει ημων ο αν αιτωμεθα οίδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα ¹⁶απηκαμεν παρ αυτου ¹⁷εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

1 ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν ²δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα ³εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη ⁴εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος ⁵και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφω σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ⁶και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη εστιν η εντολη καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε ⁷οτι πολλοι πλανοι εισπληθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος ⁸βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν ⁹πας ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις ¹²πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ ηβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπιζω ελθειν προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ¹³ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

1 ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια ²αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγιαινειν καθως ευοδουται σου η ψυχη ³εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπαταις ⁴μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα ⁵αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και εις τους ξενους ⁶οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως ποιησεις προπεμψας αξιως του θεου ⁷υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνων ⁸ημεις ουν οφειλομεν απολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια ⁹εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας ¹⁰δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη ακουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει ¹¹αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο δε κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον ¹²δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν ¹³πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραφαι ¹⁴ελπιζω δε ευθεως ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλους κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

1 **Ιουδας** **ιησου** **χριστου** **δουλος** **αδελφος** **δε** **ιακωβου** **τοις** **εν** **θεω** **πατρι** **ηγιασμενοις** **και** **ιησου** **χριστω** **τετηρημενοις** **κλητοις** **ελεος** **υμιν** **και** **ειρηνη** **και** **αγαπη** **πληθυνθειη** **αγαπητοι** **πασαν** **σπουδην** **ποιουμενος** **γραφειν** **υμιν** **περι** **της** **κοινης** **σωτηριας** **αναγκην** **εσχον** **γραφαι** **υμιν** **παρακαλων** **επαγωνιζεσθαι** **τη** **απαξ** **παραδοθειση** **τοις** **αγιοις** **πιστει** **παρεδουσαν** **γαρ** **τινες** **ανθρωποι** **οι** **παλαι** **προγεγραμμενοι** **εις** **τουτο** **το** **κριμα** **ασεβεις** **την** **του** **θεου** **ημων** **χαριν** **μετατιθεντες** **εις** **ασελγειαν** **και** **τον** **μονον** **δεσποτην** **θεον** **και** **κυριον** **ημων** **ιησουν** **χριστον** **αρνουμενοι** **υπομνησαι** **δε** **υμας** **βουλομαι** **ειδοτας** **υμας** **απαξ** **τουτο** **οτι** **ο** **κυριος** **λαον** **εκ** **γης** **αιγυπτου** **σωσας** **το** **δευτερον** **τους** **μη** **πιστευσαντας** **απωλεσεν** **αγγελους** **τε** **τους** **μη** **τηρησαντας** **την** **εαυτων** **αρχην** **αλλα** **απολιποντας** **το** **ιδιον** **οικητηριον** **εις** **κρισιν** **μεγαλης** **ημερας** **δεσμοις** **αιδιοις** **υπο** **ζοφον** **τετηρηκεν** **ως** **σοδομα** **και** **γομορρα** **και** **αι** **περι** **αυτας** **πολεις** **τον** **ομοιον** **τουτοις** **τροπον** **εκπορνευσασαι** **και** **απελθουσαι** **οπισω** **σαρκος** **ετερας** **προκεινται** **δειγμα** **πυρος** **αιωνιου** **δικην** **υπεχουσαι** **ομοιως** **μεντοι** **και** **ουτοι** **ενυπνιαζομενοι** **σαρκα** **μεν** **μεινουσιν** **κυριοτητα** **δε** **αθετουσιν** **δοξας** **δε** **βλασφημουσιν** **ο** **δε** **μιχαηλ** **ο** **αρχαγγελος** **οτε** **τω** **διαβολω** **διακρινομενος** **διελεγετο** **περι** **του** **μωσεως** **σωματος** **ουκ** **ετολημσεν** **κρισιν** **επενεγκειν** **βλασφημιας** **αλλ** **ειπεν** **επιτιμησαι** **σοι** **κυριος** **ουτοι** **δε** **οσα** **μεν** **ουκ** **οιδασιν** **βλασφημουσιν** **οσα** **δε** **φυσικως** **ως** **τα** **αλογα** **ζωα** **επιστανται** **εν** **τουτοις** **φθειρονται** **ουαι** **αυτοις** **οτι** **τη** **οδω** **του** **καιν** **επορευθησαν** **και** **τη** **πλανη** **του** **βαλααμ** **μισθου** **εξεχυθησαν** **και** **τη** **αντιλογια** **του** **κορε** **απωλοντο** **ουτοι** **εισιν** **εν** **ταις** **αγαπαις** **υμων** **σπιλαδες** **συνευωχουμενοι** **αφοβως** **εαυτους** **ποιμαινοντες** **νεφελαι** **ανυδροι** **υπο** **ανεμων** **περιφερομεναι** **δενδρα** **φθινοπωρινα** **ακαρπα** **δις** **αποθανοντα** **εκριζωθεντα** **κυματα** **αγρια** **θαλασσης** **επαφριζοντα** **τας** **εαυτων** **αισχυνας** **αστερες** **πλανηται** **οις** **ο** **ζοφος** **του** **σκοτους** **εις** **τον** **αιωνα** **τετηρηται** **προεφητευσεν** **δε** **και** **τουτοις** **εβδομος** **απο** **αδαμ** **ενωχ** **λεγων** **ιδου** **πληθεν** **κυριος** **εν** **μυριασιν** **αγιαις** **αυτου** **ποιησαι** **κρισιν** **κατα** **παντων** **και** **εξελεγεξαι** **παντας** **τους** **ασεβεις** **αυτων** **περι** **παντων** **των** **εργων** **ασεβειας** **αυτων** **ων** **πσεβησαν** **και** **περι** **παντων** **των** **σκληρων** **ων** **ελαλησαν** **κατ** **αυτου** **αμαρτωλοι** **ασεβεις** **ουτοι** **εισιν** **γογγυσται** **μεμφιμοιροι** **κατα** **τας** **επιθυμιας** **αυτων** **πορευομενοι** **και** **το** **στομα** **αυτων** **λαλει** **υπερογκα** **θαυμαζοντες** **προσωπα** **ωφελειας** **χαριν** **υμεις** **δε** **αγαπητοι** **μνησθητε** **των** **ρηματων** **των** **προειρημενων** **υπο** **των** **αποστολων** **του** **κυριου** **ημων** **ιησου** **χριστου** **οτι** **ελεγον** **υμιν** **οτι** **εν** **εσχατω** **χρονω** **εσονται** **εμπαικται** **κατα** **τας** **εαυτων** **επιθυμιας** **πορευομενοι** **των** **ασεβειων** **ουτοι** **εισιν** **οι** **αποδιοριζοντες** **ψυχικοι** **πνευμα** **μη** **εχοντες** **υμεις** **δε** **αγαπητοι** **τη** **αγιωτατη** **ημων** **πιστει** **εποικοδομουντες** **εαυτους** **εν** **πνευματι** **αγιω** **προσευχομενοι** **εαυτους** **εν** **αγαπη** **θεου** **τηρησατε** **προσδεχομενοι** **το** **ελεος** **του** **κυριου** **ημων** **ιησου** **χριστου** **εις** **ζωνν** **αιωνιον** **και** **ους** **μεν** **ελεειτε** **διακρινομενοι** **ους** **δε** **εν** **φοβω** **σωζετε** **εκ** **του** **πυρος** **αρπαζοντες** **μισουντες** **και** **τον** **απο** **της** **σαρκος** **εσπιλωμενον** **χιτωνα** **τω** **δε** **δυναμενω** **φυλαξαι** **αυτους** **απταιστους** **και** **στησαι** **κατενωπιον** **της** **δοξης** **αυτου** **αμωμους** **εν** **αγαλλιασει** **μονω** **σοφω** **θεω** **σωτηρι** **ημων** **δοξα** **και** **μεγαλωσυνη** **κρατος** **και** **εξουσια** **και** **νυν** **και** **εις** **παντας** **τους** **αιωνας** **αμην**

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δεξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ²ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα τε ειδεν ³μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς ⁴ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο του ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α εστιν ενωπιον του θρονου αυτου ⁵και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος εκ των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γης τω αγαπησαντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου ⁶και εποιησεν ημας βασιλεις και ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁷ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οφεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοφονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην ⁸εγω ειμι το α και το ω αρχη και τελος λεγει ο κυριος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ ⁹εγω ιωαννης ο και αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και εν τη βασιλεια και υπομονη ιησου χριστου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου ¹⁰εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος ¹¹λεγουσης εγω ειμι το α και το ω ο πρωτος και ο εσχατος και ο βλεπεις γραφον εις βιβλιον και πεμψον ταις εκκλησιαις ταις εν ασια εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν ¹²και επεστρεψα βλεπειν την φωνην πτις ελαλησεν μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας ¹³και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεξωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην ¹⁴η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ωσει εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος ¹⁵και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολι-

βανω ως εν καμινω πεπτυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων ¹⁶και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο πλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου ¹⁷και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και επεθηκεν την δεξιαν αυτου χειρα επ εμε λεγων μοι μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος ¹⁸και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του αδου και του θανατου ¹⁹γραφον α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι επτα λυχνιαι ας ειδες επτα εκκλησιαι εισιν

2 τω αγγελω της εφεσινης εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων ²οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνα βαστασαι κακους και επειρασω τους φασκοντας ειναι αποστολους και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις ³και εβαστασας και υπομονην εχεις και δια το ονομα μου κεκοπιακας και ου κεκμηκας ⁴αλλ εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας ⁵μημνηνευσον ποθεν εκπεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχει και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης ⁶αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω ⁷ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν μεσω του παραδεισου του θεου ⁸και τω αγγελω της εκκλησιας σμυρναιων γραφον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν ⁹οιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν πλουσιος δε ει και την βλασφημιαν των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα ¹⁰μηδεν φοβου α μελλεις πασχειν ιδου μελλει βαλειν εξ υμων ο διαβολος εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου

πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης ¹⁰ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου ¹²και τω αγγελω της εν περιγραμω εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν ¹³οιδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρηνησω την πιστιν μου και εν ταις ημεραις εν αις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου κατοικει ο σατανας ¹⁴αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδασκεν εν τω βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι ¹⁵ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ο μισω ¹⁶μετανοησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου ¹⁷ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν απο του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις εγνω ει μη ο λαμβανων ¹⁸και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ¹⁹οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την διακονιαν και την πιστιν και την υπομονην σου και τα εργα σου και τα εσχατα πλειονα των πρωτων ²⁰αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εας την γυναικα ιεζαβηλ την λεγουσαν εαυτην προφητιν διδασκειν και πλανασθαι εμους δουλους πορνευσαι και ειδωλοθυτα φαγειν ²¹και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησιν εκ της πορνειας αυτης και ου μετενοησεν ²²ιδου εγω βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτων ²³και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων ²⁴υμιν δε λεγω και λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην και οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθη του σατανα ως λεγουσιν ου βαλω εφ υμας αλλο βαρος ²⁵πλην ο εχετε κρατησατε αχρισ ου αν ηξω ²⁶και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων ²⁷και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου ²⁸και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον ²⁹ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο εχων τα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οιδα σου τα εργα οτι το ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει ²γινου γρηγορων και σπη-

ριζον τα λοιπα α μελλει αποθανειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου ³μνημονευουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω επι σε ως κλεπτης και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε ⁴εχεις ολιγα ονοματα και εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν ⁵ο νικων ουτος περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και εξομολογησομαι το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου ⁶ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις ⁷και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειδα του δαβιδ ο ανοιγων και ουδεις κλειει και κλειει και ουδεις ανοιγει ⁸οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην και ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρηνησω το ονομα μου ⁹ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε ¹⁰οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης ¹¹ιδου ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου ¹²ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη επι και γραφω επι αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις ¹⁴και τω αγγελω της εκκλησιας λαοδικεων γραφον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου ¹⁵οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ειης η ζεστος ¹⁶ουτως οτι χλιαρος ει και ουτε ψυχρος ουτε ζεστος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου ¹⁷οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταιλιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος ¹⁸συμβουλευω σοι αγορασαι παρα εμου χρυσιον πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλουριον εγχρισσον τους οφθαλμους σου ινα βλεπης ¹⁹εγω οσοις εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ηλωσον ουν και μετανοησον ²⁰ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν εισελουσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυ-

του και αυτος μετ εμου ²¹ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου ²²ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

4μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα πνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουςης μετ εμου λεγουσα αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ¹και ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι του θρονου καθημενος ²και ο καθημενος ην ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδινω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασει σμαραγδινω ³και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι και τεσσαρες και επι τους θρονους ειδον τους εικοσι και τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις και εσχον επι τας κεφαλαι αυτων στεφανους χρυσοις ⁴και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και βρονται και φωναι και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου αι εισιν τα επτα πνευματα του θεου ⁵και ενωπιον του θρονου θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν ⁶και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον το προσωπον ως ανθρωπος και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετωμενω ⁷και τεσσαρα ζωα εν καθ εαυτο ειχον ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμοντα οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντα αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος ⁸και οταν δωσουσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ⁹πεσουνται οι εικοσι και τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες ¹⁰αξιος ει κυριε λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας τα παντα και δια το θελημα σου εισιν και εκτισθησαν

5και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και οπισθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ¹και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα φωνη μεγαλη τις εστιν αξιος ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου ²και ουδεις ηδυνατο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξαι το βιβλιον ουδε βλεπειν αυτο ³και εγω εκλαιον πολλα οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξαι και αναγνωναι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴και εις εκ των πρεσβυτερων

λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο ων εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαβιδ ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας επτα σφραγιδας αυτου ⁵και ειδον και ιδου εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα οι εισιν τα επτα του θεου πνευματα τα απεσταλμενα εις πασαν την γην ⁶και πληθεν και ειληφεν το βιβλιον εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου ⁷και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσιτεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαρας και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν αι προσευχαι των αγιων ⁸και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους ⁹και εποιησας ημας τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και βασιλευσομεν επι της γης ¹⁰και ειδον και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων κυκλοθεν του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και χιλιαδες χιλιαδων ¹¹λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν ¹²και παν κτισμα ο εστιν εν τω ουρανω και εν τη γη και υποκατω της γης και επι της θαλασσης α εστιν και τα εν αυτοις παντα ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων ¹³και τα τεσσαρα ζωα ελεγον αμην και οι εικοσιτεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων

6και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντος ως φωνης βροντης ερχου και βλεπε ²και ειδον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτω εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηληθεν νικων και ινα νικησῃ ³και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγίδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου και βλεπε ⁴και εξηληθεν αλλος ιππος πυρρος και τω καθημενω επ αυτω εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην απο της γης και ινα αλληλους σφραξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵και οτε ηνοιξεν την τριτην σφραγίδα ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και βλεπε και ειδον και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτω εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοινηκες κριθης δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησῃς ⁷και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την τεταρτην ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου λεγουσαν ερχου και βλεπε ⁸και ειδον και ιδου ιππος χλω-

ρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος και ο αδης ακολουθει μετ αυτου και εδοθη αυτοις εξουσια αποκτειναι επι το τεταρτον της γης εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης ³και οτε ννοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφραγισμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ην ειχον ⁴και εκραζον φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και ο αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων απο των κατοικουντων επι της γης ⁵και εδοθησαν εκαστοις στολαι λευκαι και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρονον μικρον εως ου πληρωσονται και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεινεσθαι ως και αυτοι ⁶και ειδον οτε ννοιξεν την σφραγιδα την εκτην και ιδου σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος και η σεληνη εγενετο ως αιμα ⁷και οι αστερες του ουρανου επεσαν εις την γην ως συκη βαλλει τους ολυνθους αυτης υπο μεγαλου ανεμου σειομενη ⁸και ουρανός απεχωρισθη ως βιβλιον ειλισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ⁹και οι βασιλεις της γης και οι μεγαστανες και οι πλουσιοι και οι χιλιαρχοι και οι δυνατοι και πας δουλος και πας ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορεων ¹⁰και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου ¹¹οτι πληθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τις δυναται σταθηναι

7 και μετα ταυτα ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνευ ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον ²και ειδον αλλον αγγελον αναβαντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρις ου σφραγιζωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων ρηδ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ ⁵εκ φυλης ιουδα ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης γαδ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁶εκ φυλης ασηρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης νεφθαλειμ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης μανασση ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁷εκ φυλης συμεων ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης λευι ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ισαχαρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁸εκ φυλης ζαβουλων ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ

φυλης ιωσηφ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης βενιαμιν ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁹μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ουδεις ηδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενοι στολας λευκας και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων ¹⁰και κραζοντες φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω καθημενω επι του θρονου του θεου ημων και τω αρνιω ¹¹και παντες οι αγγελοι εστηκεσαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωνων και επεσον ενωπιον του θρονου επι προσωπον αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹²λεγοντες αμην η ευλογία και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστηα και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹³και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον ¹⁴και ειρηκα αυτω κυριε συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν στολας αυτων εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους ¹⁶ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷οτι το αρνιον το αναμεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωσας πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων

8 και οτε ννοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον ²και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες ³και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι το θυσιαστηριον εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου ⁴και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου ⁵και ειληφεν ο αγγελος το λιβανωτον και εγεμισεν αυτο εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο φωνα και βρονται και αστραπαι και σεισμος ⁶και οι επτα αγγελοι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους ινα σαλπισωσιν ⁷και ο πρωτος αγγελος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον των δενδρων κατεκαπ και πας χορτος χλωρος κατεκαπ ⁸και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα ⁹και απεθανεν το τριτον των κτι-

σματων των εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρη ¹⁰ και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας υδατων ¹¹ και το ονομα του αστερος λεγεται αφινθος και γινεται το τριτον εις αφινθον και πολλοι ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν ¹² και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του πλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φαινη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιος ¹³ και ειδον και ηκουσα ενος αγγελου πετωμενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

9 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου ² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτισθη ο πλιος και ο απη εκ του καπνου του φρεατος ³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης ⁴ και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους μονους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων ⁵ και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον ⁶ και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ουχ ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευξεται ο θανατος απ αυτων ⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις πτοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλαις αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων ⁸ και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν ⁹ και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πετρων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον ¹⁰ και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα ην εν ταις ουραις αυτων και η εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μνας πεντε ¹¹ και εχουσιν εφ αυτων βασιλεα τον αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων ¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχονται ετι δυο ουαι μετα ταυτα ¹³ και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κεραιων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιου του θεου ¹ λεγουσαν τω

εκτω αγγελω ος ειχε την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη ² και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι πτοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μηναι και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων ³ και ο αριθμος στρατευματων του ιππικου δυο μυριαδες μυριαδων και ηκουσα τον αριθμον αυτων ⁴ και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον ⁵ υπο των τριων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων εκ του πυρος και εκ του καπνου και εκ του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων ⁶ αι γαρ εξουσιαι αυτων εν τω στοματι αυτων εισιν αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεισιν εχουσαι κεφαλαις και εν αυταις αδικουσιν ⁷ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ουτε μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν ⁸ και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματαων αυτων

10 και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και ιρις επι της κεφαλαις και το προσωπον αυτου ως ο πλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος ² και ειχεν εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι την θαλασσαν τον δε ευωνυμον επι την γην ³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωναις ⁴ και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται τας φωναις εαυτων εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν μοι σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη ταυτα γραψης ⁵ και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου εις τον ουρανον ⁶ και ωμοσεν εν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκ εσται ετι ⁷ αλλα εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπίζειν και τελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τοις εαυτου δουλοις τοις προφηταις ⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλαριδιον το ηνεωγμενον εν τη χειρι αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης ⁹ και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω

δος μοι το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι ¹και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανη η κοιλια μου ²και λεγει μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγχειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω ²και την αυλην την εσωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μνας τεσσαρακοντα δυο ³και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ ⁴ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και δυο λυχνιαι αι ενωπιον του θεου της γης εστωσαι ⁵και ει τις αυτους θελη αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις αυτους θελη αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι ⁶ουτοι εχουσιν εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη βρεχη υετος εν ημεραις αυτων της προφητειας και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην παση πληγη οσακις εαν θελησωσιν ⁷και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει πολεμον μετ αυτων και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους ⁸και τα πτωματα αυτων επι της πλατειας πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος ημων εσταυρωθη ⁹και βλεψουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων τα πτωματα αυτων ημερας τρεις και ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εις μνηματα ¹⁰και οι κατοικουντες επι της γης χαρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα πεμψουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης ¹¹και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισπληθεν επ αυτους και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους ¹²και ηκουσαν φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων ¹³και εν εκεινη τη ωρα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου ¹⁴η ουαι η δευτερα απηλθεν ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ ¹⁵και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενοντο

αι βασιλειαι του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁶και οι εικοσι και τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹⁷λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην και ο ερχομενος οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας ¹⁸και τα εθνη ωργισθησαν και πληθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ²και εν γαστρι εχουσα κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων μεγας πυρρος εχων κεφαλαις επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλαις αυτου διαδηματα επτα ⁴και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινει παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και τον θρονον αυτου ⁶και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει τοπον πτοιμασμενον απο του θεου ινα εκει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου επολεμισαν κατα του δρακοντος και ο δρακων επολεμισεν και οι αγγελοι αυτου ⁸και ουκ ισχυσαν ουτε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανω ⁹και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιος ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰και ηκουσα φωνην μεγαλην λεγουσαν εν τω ουρανω αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι κατεβληθη ο καταγορως των αδελφων ημων ο καταγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹²δια τουτο ευφρανεσθε οι ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τοις κατοικουσιν

την γην και την θαλασσαν οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρηνα¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπου τρεφεται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως¹⁵ και εβαλεν ο οφεις οπισω της γυναικος εκ του στοματος αυτου υδωρ ως ποταμον ινα ταυτην ποταμοφορητον ποιησιν¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν του υψου χριστου

13 και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κεφαλας επτα και κερата δεκα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονομα βλασφημιας¹ και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκτου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην² και ειδον μιαν των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθανασθη εν ολη τη γη οπισω του θηριου³ και προσεκυνησαν τον δρακοντα ος εδωκεν εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν το θηριον λεγοντες τις ομοιος τω θηριω τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου⁴ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μνας τεσσαρακοντα δυο⁵ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου και τους εν τω ουρανω σκηνουντας⁶ και εδοθη αυτω πολεμον ποιησαι μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και γλωσσαν και εθνος⁷ και προσεκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα εν τη βιβλω της ζωης του αρνιου εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου⁸ ει τις εχει ους ακουσατω⁹ ει τις αιχμαλωσιαν συναγει εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων¹⁰ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερата δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων¹¹ και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους κατοικουντας εν αυτη ινα προσεκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη

του θανατου αυτου¹² και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη καταβαινειν εκ του ουρανου εις την γην ενωπιον των ανθρωπων¹³ και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο εχει την πληγην της μαχαιρας και εξησεν¹⁴ και εδοθη αυτω δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι αν μη προσεκυνησωσιν την εικονα του θηριου ινα αποκτανθωσιν¹⁵ και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωση αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι των μετωπων αυτων¹⁶ και ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα η το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου¹⁷ ωδε η σοφια εστιν ο εχων τον νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου χξς

14 και ειδον και ιδου αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων¹ και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και φωνην ηκουσα κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων² και αδουσιν ως ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις ηδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης³ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω⁴ και εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη δολος αμωμοι γαρ εισιν ενωπιον του θρονου του θεου⁵ και ειδον αλλον αγγελον πετωμενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους κατοικουντας επι της γης και παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον⁶ λεγοντα εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι πληθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσεκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων⁷ και αλλος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η πολις η μεγαλη οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα εθνη⁸ και τριτος αγγελος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις το θηριον προσκυνη και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου⁹ και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω

ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου ¹⁴και ο καπνος του βασανισμού αυτων αναβαινει εις αιωνας αιωνων και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ¹⁵ωδε υπομονη των αγιων εστιν ωδε οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου ¹⁶και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης μοι γραφον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απαρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁷και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενος ομοιος υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσου και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁸και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν μεγαλη φωνη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι πληθεν σοι η ωρα του θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης ¹⁹και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ²⁰και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ ²¹και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης ²²και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου την μεγαλην ²³και επατηθη η ληνος εξω της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου ²και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του χαραγματος αυτου εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου ³και αδουσιν την ωδην μωσεως δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των αγιων ⁴τις ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵και μετα ταυτα ειδον και ιδου ννοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶και εξηλθον οι επτα αγγελοι εχοντες τας επτα πλη-

γας εκ του ναου ενδεδυμενοι λινον καθαρον και λαμπρον και περιεξωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας ⁷και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων ⁸και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις ηδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεατε τας φιαλας του θυμου του θεου εις την γην ¹και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου επι την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον εις τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους τη εικονι αυτου προσκυνουντας ²και ο δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση ³και ο τριτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα ⁴και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοι κυριε ει ο ων και ο ην και ο οσιος οτι ταυτα εκρινας ⁵οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας πειν αξιοι γαρ εισιν ⁶και ηκουσα αλλου εκ του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθινοι και δικαιοι αι κρισεις σου ⁷και ο τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι ⁸και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ⁹και ο πεμπτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασσωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου ¹⁰και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹¹και ο εκτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγα τον ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολων ηλιου ¹²και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ομοια βατραχοις ¹³εισιν γαρ πνευματα δαιμονων ποιουντα σημεια εκπορευεσθαι επι τους βασιλεις της γης και της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος ¹⁴ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου

¹και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδδων ¹και ο εβδομος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹και εγενοντο φωνα και βρονται και αστραπαι και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας ¹και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν ²και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17 και πληθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων μοι δευρο δειξω σοι το κρημα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων ¹μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν εκ του οινου της πορνειας αυτης οι κατοικουντες την γην ³και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματων βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερτα δεκα ⁴και η γυνη η περιβλημενη πορφυρα και κοκκινω και κεχρυσωμενη χρυσω και λιθω τιμω και μαργαριταις εχουσα χρυσουν ποτηριον εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και ακαθαρτητος πορνειας αυτης ⁵και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης ⁶και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθανυμασα ιδων αυτην θανατωμεγα ⁷και ειπεν μοι ο αγγελος διατι εθανυμασας εγω σοι ερω το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερτα ⁸θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θανατοσονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντες το θηριον ο τι ην και ουκ εστιν και περ εστιν ⁹ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι ορη εισιν επτα οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε επεσαν και ο εις εστιν ο αλλος ουπω πληθεν και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι ¹¹και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει ¹²και τα δεκα κερτα αι ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ

εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και την εξουσιαν εαυτων τω θηριω διαδιδουσουσιν ¹⁴ουτοι μετα του αρνιου πολεμψουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵και λεγει μοι τα υδατα αι ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶και τα δεκα κερτα αι ειδες επι το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν εν πυρι ¹⁷ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθη τα ρηματα του θεου ¹⁸και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18 και μετα ταυτα ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ²και εκραξεν εν ισχυι φωνη μεγαλη λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμωνων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου ³οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπωκεν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνους αυτης επλουτησαν ⁴και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθετε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησθε ταις αμαρταις αυτης και ινα μη λαβητε εκ των πληγων αυτης ⁵οτι ηκολουθησαν αυτης αι αμαρται αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης ⁶αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν αυτοις και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν ⁷οσα εδοξασεν εαυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω ⁸δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινων αυτην ⁹και κλαουσονται αυτην και κοφονται επ αυτη οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης ¹⁰απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι εν μια ωρα πληθεν η κρισις σου ¹¹και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι ¹²γομον χρυσου και αργυρου και λιθου

τιμιου και μαργαριτου και βυσσου και πορφυρας και σπρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου¹³ και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα και ιππων και ρεδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απηλθεν απο σου και ουκετι ου μη ευρησης αυτα¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν σπησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες¹⁶ και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφουρον και κοκκινον και κεχρυσωμενη εν χρυσω και λιθω τιμιω και μαργαριταις¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας επι των πλοιων ο ομιλος και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν¹⁸ και εκραζον ορωντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη¹⁹ και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιωτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη²⁰ ευφραινου επ αυτην ουρανε και οι αγιοι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης²¹ και ηρην εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλον μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη επι²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι επι και πας τεχνιτης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι επι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι επι²³ και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι επι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι επι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη²⁴ και εν αυτη αιμα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19 και μετα ταυτα ηκουσα φωνην οχλου πολλου μεγαλην εν τω ουρανω λεγοντος αλληλουια η σωτηρια και η δοξα και η τιμη και η δυναμις κυριω τω θεω ημων²⁵ οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ της χειρος αυτης²⁶ και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων και επεσαν οι πρεσβυτεροι οι εικοσι και τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω

θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια²⁷ και φωνη εκ του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον και οι μικροι και οι μεγαλοι και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντας αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ²⁸ ηαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην²⁹ και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον καθαρον και λαμπρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα εστιν των αγιων και λεγει μοι γραφον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι εισιν του θεου³⁰ και επεσον εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν του ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας³¹ και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει³² οι δε οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος³³ και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου³⁴ και τα στρατευματα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον και καθαρον³⁵ και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη πατασση τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου και της οργης του θεου του παντοκρατορος³⁶ και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου το ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων³⁷ και ειδον ενα αγγελον εστωτα εν τω πλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις πετωμενοις εν μεσουρανηματι δευτε και συναγεσθε εις το δειπνον του μεγαλου θεου³⁸ ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων και δουλων και μικρων και μεγαλων³⁹ και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου⁴⁰ και επιασθη το θηριον και μετα τουτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος την καιομενην εν τω θειω⁴¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του

καθημενου επι του ιππου τη εκπορευομενη εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειδα της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου ²και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και σατανας και εδησεν αυτον χιλια ετη ³και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν αυτον και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση τα εθνη επι αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον ⁴και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν τω θηριω ουτε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον αυτων και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα χριστου τα χιλια ετη ⁵οι δε λοιποι των νεκρων ουκ ανεζησαν εως τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη ⁶μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο θανατος ο δευτερος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη ⁷και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου ⁸και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις πολεμον ων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης ⁹και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ απο του θεου εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους ¹⁰και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων ¹¹και ειδον θρονον λευκον μεγαλ και τον καθημενον επ αυτου ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις ¹²και ειδον τους νεκρους μικρους και μεγαλους εστωτας ενωπιον του θεου και βιβλια πνεωχθησαν και βιβλιον αλλο πνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλιοις κατα τα εργα αυτων ¹³και εδωκεν η θαλασσα τους εν αυτη νεκρους και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους εν αυτοις νεκρους και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων ¹⁴και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος εστιν ο δευτερος θανατος ¹⁵και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21 και ειδον ουρανον και γην και νησιν και θηρα και ολα τα κτισματα και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος και ο πυρ ουκ εσβησει

γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη παρηλθεν και η θαλασσα ουκ εστιν επι ²και εγω ιωαννης ειδον την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ και νησιν και θηρα και ολα τα κτισματα καταβαινουσαν απο του θεου εκ του ουρανου πτοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης ³και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετ των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων θεος αυτων ⁴και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται επι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται επι οτι τα πρωτα απηλθον ⁵και ειπεν ο καθημενος επι του θρονου ιδου και να παντα ποιω και λεγει μοι γραφον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν ⁶και ειπεν μοι γεγονεν εγω ειμι το α και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν ⁷ο νικων κληρονομησει παντα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι ο υιος ⁸δειλοις δε και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακευσιν και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν δευτερος θανατος ⁹και ηλθεν προς με εις των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας τας γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την νυμφην του αρνιου την γυναικα ¹⁰και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ¹¹εχουσαν την δοξαν του θεου και ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι ¹²εχουσαν τε τειχος μεγα και υψηλον εχουσαν πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ ¹³απ ανατολης πυλωνες τρεις απο βορρα πυλωνες τρεις απο νοτου πυλωνες τρεις απο δυσμων πυλωνες τρεις ¹⁴και το τειχος της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα και εν αυτοις ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου ¹⁵και ο λαλων μετ εμου ειχεν καλαμον χρυσειον ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης ¹⁶και η πολις τετραγωνος κειται και το μπκος αυτης τοσοουτον εστιν οσον και το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων το μπκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν ¹⁷και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου ¹⁸και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσειον καθαρον ομοια υαλω καθαρω ¹⁹και οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπ-

φειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος
²⁰ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιος ο εβδομος
 χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον
 ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο
 δωδεκατος αμεθυστος ²¹και οι δωδεκα πυλωνες δω-
 δεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην
 εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυ-
 σιον καθαρον ως υαλος διαφανης ²²και ναον ουκ ει-
 δον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ
 ναος αυτης εστιν και το αρνιον ²³και η πολις ου
 χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαι-
 νωσιν εν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυ-
 την και ο λυχνος αυτης το αρνιον ²⁴και τα εθνη των
 σωζομενων εν τω φωτι αυτης περιπατησουσιν και
 οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν και την τι-
 μην αυτων εις αυτην ²⁵και οι πυλωνες αυτης ου μη
 κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶και οι-
 σουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυ-
 την ²⁷και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινουν και
 ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι
 εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22 και εδειξεν μοι καθαρον ποταμον υδατος ζωης
 λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρο-
 νου του θεου και του αρνιου ²εν μεσω της πλα-
 τειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εντευ-
 θεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνια
 ενα εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου και τα
 φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων ³και
 παν καταναθημα ουκ εσται ετι και ο θρονος του
 θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι
 αυτου λατρευουσιν αυτω ⁴και οφονται το προσω-
 πον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων
 αυτων ⁵και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχου-
 σιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτι-
 ζει αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των
 αιωνων ⁶και ειπεν μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αλη-
 θινοι και κυριος ο θεος των αγιων προφητων απε-
 στειλεν τον αγγελον αυτου δειξει τοις δουλοις αυ-
 του α δει γενεσθαι εν ταχει ⁷ιδου ερχομαι ταχυ μα-
 καριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του
 βιβλιου τουτου ⁸και εγω ιωαννης ο βλεπων ταυτα
 και ακουων και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσα προ-
 σκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του
 δεικνυοντος μοι ταυτα ⁹και λεγει μοι ορα μη συν-
 δουλος σου γαρ ειμι και των αδελφων σου των προ-
 φητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου
 τουτου τω θεω προσκυνησον ¹⁰και λεγει μοι μη σφρα-
 γισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου του-
 του οτι ο καιρος εγγυς εστιν ¹¹ο αδικων αδικησατω
 ετι και ο ρυπων ρυπωσατω ετι και ο δικαιος δι-
 καιωθητω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι ¹²και ιδου
 ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδου-
 ναι εκαστω ως το εργον αυτου εσται ¹³εγω ειμι το

α και το ω αρχη και τελος ο πρωτος και ο εσχα-
 τος ¹⁴μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα
 εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και
 τοις πυλωνσιν εισελθωσιν εις την πολιν ¹⁵εξω δε οι
 κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις
 και οι ειδωλολατραι και πας ο φιλων και ποιων
 ψευδος ¹⁶εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρ-
 τυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι
 η ριζα και το γενοσ του δαβιδ ο αστηρ ο λαμπρος
 και ορθρινος ¹⁷και το πνευμα και η νυμφη λεγου-
 σιν ελθε και ο ακουων ειπατω ελθε και ο διψων
 ελθετω και ο θελων λαμβανετω το υδωρ ζωης δω-
 ρεαν ¹⁸συμμαρτυρουμαι γαρ παντι ακουοντι τους
 λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις
 επιτιθη προς ταυτα επιθησει ο θεος επ αυτον τας
 πληγας τας γεγραμμενας εν βιβλιω τουτω ¹⁹και εαν
 τις αφαιρη απο των λογων βιβλου της προφητειας
 ταυτης αφαιρησει ο θεος το μερος αυτου απο βι-
 βλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας και
 των γεγραμμενων εν βιβλιω τουτω ²⁰λεγει ο μαρτυ-
 ρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε
 ιησου ²¹η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα
 παντων υμων αμην